

Velký Haraldův zpěvník

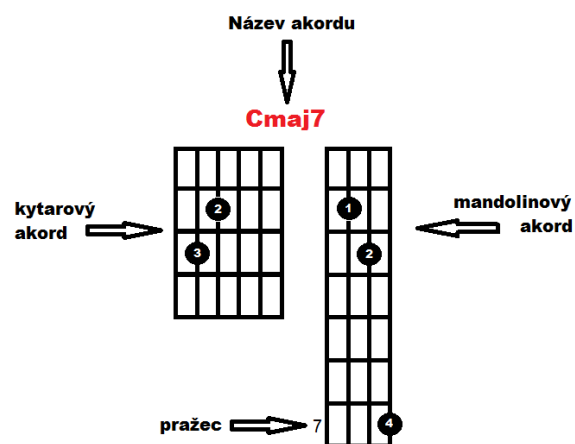
verze 3.2

Obsah:

Ach Bože z nebe.....	4	Děvenka Štěstí a mládenec Žal37	Ichisah!.....	68
Amazonka	6	Dezertér	Išiel Macek do Malacek.....	69
Amerika.....	7	Díkůvzdání.....	Já, písnička.....	70
Anděl.....	8	Dívka havířka.....	Já s tebou žít nebudu	71
Až já půjdu, povandruju	9	Divnej smích.....	Jarmila	72
Až se k nám právo vrátí.....	10	Divocí koně.....	Jaro	73
Až to se mnou sekne.....	11	Dobrodružství s bohem Panem	Javor	74
Babička Mary	12	.....	Jdou po mně jdou.....	75
Básníci ticha	13	Dobrý den, majore Gagarine. 44	Jé jé je to tak	76
Bastila padá.....	14	Dokud se zpívá	Jednou mi fort povídá	77
Batalion	15	Dopis	Jelen	78
Běda poraženým	16	Dolní lhota.....	Jenoféfa.....	79
Bitva o Karlův most	17	Dva havrani	Jeřabiny	80
Bláznivá Markéta	18	Dva roky prázdnin	Ještě jedno kafe.....	81
Blues Folsomské věznice.....	19	Dvakrát.....	Ještě mi chvilku zpívej	82
Blues na cestu poslední	20	Dvě báby	Jó, to jsem ještě žil	83
Blues o spolykaných slovech. 21		Dvě spálený srdce	Jonatán.....	84
Boty proti lásce	22	Eště som sa neoženil.....	Jožin z bažin.....	85
Bratříčku zavírej vrátka	23	František.....	Karavana mraků	86
Carpe diem.....	24	Generál Windischgrätz.....	Kdo na moje místo	87
Citová investice	25	Gorale.....	Kdyby.....	88
Cizinec	26	Hádě	Když mě brali za vojáka	89
Co bylo dál	27	Hej bystrá voda	Klementajn	90
Ctihodní.....	28	Hej kočí.....	Klobouk ve křoví.....	91
Cukrářská Bossa-nova	29	Hejno vran.....	Kluziště	92
Čarodějnice z Amesbury	30	Hlídač krav.....	Kometa	93
Čerešničky.....	31	Holky z Utopie	Kopyta a hřívá	94
Černej pasažér	32	Fleret.....	Košilka	95
Černí andělé.....	33	Honky tonky blues.....	Krajina slepců	96
Český fousek	34	Hruška	Král a klaun.....	97
Darmoděj	35	Hudsonský šífy	Krutá válka.....	98
Dej mi víc své lásky	36	Husličky	Krysař	99
		Chtěl bych se jmenovat Jan... 67		

Laciný víno	100	Nahá	136	Pojďme se napít	170
Lano, co k nebi nás poutá ...	101	Námořnická	137	Potulní kejklíři	171
Lilie	102	Napsal jsem jméno své na zdi	138	Poutník a dívka	172
Lodníkův lament	103	Nárek	139	Prachsakra	173
Lod'	104	Nebudu vám lhát	140	Pramínek vlasů	174
Lou z Lille	105	Nečekej už dál	141	Pražce	175
Lousiana	106	Nepudem domů	142	Prodavač slonů	176
Mám jednu ruku dlouhou ...	107	Never more	143	Proměny	177
Máma, táta	108	Nina	144	Prší	178
Máňa	109	No to se ví	145	Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího	179
Margita	110	Nosorožec	146	Půlnoční	180
Marie	111	O stavbě světa	147	Pyšný Janek	181
Marie	112	Omnia vincit Amor	148	Ráda se miluje	182
Mašlička černá jak noc	113	Osamělé město	149	Rána v trávě	183
Mávej	114	Osm dvojek	150	Ráno bylo stejný	184
Medvědi nevědi	115	Osmá barva duhy	151	Rock'n'roll pro Bethovena ...	185
Medvídek	116	Otevřená zlomenina srdečního svalu	152	Rosa na kolejích	186
Mezi horami	117	Ovce	153	Rovnou tady rovnou	187
Mikymauz	118	Padaly hvězdy	154	Růžička	188
Mississippi blues	120	Panenko	155	Spirituál kvintet	188
Mladičká Básnířka	121	Panic	156	Řekněte mamce	189
Mlýny	122	Paralet	157	Říkají, že ďábel zdech	190
Moje malá válka	123	Pasážová revolta	158	Říkal mi brácho	191
Monter Blues	124	Petěrburg	159	S cizí ženou v cizím pokoji ...	192
Montgomery	125	Pijácká litanie	160	Salome	193
Morituri te salutant!	126	Pijte vodu	161	Samota	194
Motýl	127	Písek	162	Sarajevo	195
Mrtvej vlak	128	Píseň neznámého vojína	163	Sáro	196
Muchomůrky bílé	129	Píseň zhrzeného trampa	164	Sbohem galánečko	197
Muzeum	130	Pískající cikán	165	Severní vítr	198
Na hotelu v Olomouci	132	Plyšáci	166	Sibyla	199
Na kolena	133	Podobenství o náramcích ...	167	Skupinové foto	200
Na plese Richmondské vévodkyně	134	Pohár a kalich	168	Slavíci z Madridu	201
Nad stádem koní	135	Pochod marodů	169	Slunéčko	202

Souhvězdí žab	203	Trubadúřská	222	Vodjíždím.....	240
Stará Archa.....	204	Tři čuníci.....	223	Vracaja sa dom	241
Stará Pivničková	205	Tři kříže.....	224	Vrána	242
Starý příběh.....	206	Tři sudíčky	225	Vstávej holka	243
Šaškové počmáraní	207	Třináctka	226	Za svou pravdou stát	244
Šejdíři	208	Tulácký blues.....	227	Zabili, zabili.....	245
Škrábej	209	Tunel jménem čas	228	Zafúkané.....	246
Šnečí blues	210	Ukažte mi cestu dom k nám	229	Zatanči	247
Špinavý záda	211	Ukolébavka.....	230	Zatímco se koupeš.....	248
Štěstí je krásná věc.....	212	Už to nenapravím.....	231	Zatracenej život.....	249
Tak jen pojd'	213	V zeleném háji.....	232	Zelený pláně	250
Tak jsem tady	214	Válka růží.....	233	Zítř ráno v pět.....	251
Tak už mi má holka mává....	215	Vandráci jdou do nebe.....	234	Zpátky do trenek	252
Telegraf Road	216	Vlasta Redl	234	Zvláštní znamení touha	253
Těšínská.....	218	Vasil.....	236	Želva	254
To tá Heřpa.....	219	Včelín.....	237	Žízeň	255
Toulavej.....	220	Veličenstvo kat.....	238	Rejstřík podle interpretů	256
Trh ve Scarborough	221	Velrybářská výprava.....	239		

Tón basové struny při vybrnkávání
náhrada zápisu **D7/F#** nebo **C/H**

↓ ↓

Emi Tak·už·to, **D7_{F#}** miláčku, **G** musíme **C** brát **H**,
Ami chtěl·bych·tě **D7** naposled **H7** pomilo **Emi** vat,

Ach Bože z nebe

Čechomor

Dmi Ach bože z nebe, já prosím tebe,
starého muža mám,
Dmi rač ně ho vzáti, **G** mladého **C** dáti,
Dmi ať hříchu **A** nepá **Dmi** chám.

Ach bože z nebe, já prosím tebe,
jak já mu zvonit dám?
Na staré hrnce, hotové zvonce,
tak já mu zvonit dám.

Ach bože z nebe, já prosím tebe,
jak já ho pochovám?
Na starém došku zapřáhnu kočku,
tak já ho pochovám.

Ach bože z nebe, já prosím tebe,
jak já plakat budu?
Na jeho hrobě vyskočím sobě.
Co je mně po tobě?

Amazonka

Hop trop

E Byly krásný naše **A** plány **A4, A**
byla jsi můj celej **C#mi** svět **Cmi, Hmi**
čas je vzal a nechal **A** rány **A4**
Hmi starší jsme jen o pár **E** let **E4**

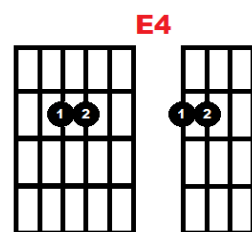
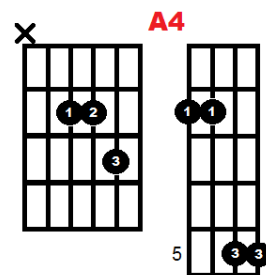
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká
už na táto slyší jinej, i když si tak neříká

®: **E7** Nebe modrý zrcad **A** lí se **F#7** v řece, která všechno **Hmi** ví
stejnou barvou, jakou **A** měly **Hmi** tvoje oči džíno **E** vý. **E4**

Kluci tenkrát, co tě znali
všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkali
a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

®:

Zlatý kráse cingrlátek
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dás ho nechtěla.
Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám.
Já si přál jen, abys byla pořád stejná, přisa **A** hám, **A4, Hmi**
pořád stejná, přisa **A** hám.

Amerika

Lucie

Emi

G Nandej mi **D** do hlavy tvý **Ami** brouky,
a bůh nám sebral bezna **G** děj.
G V duši zbylo **D** světlo z jedný **Ami** holky,
tak mi teď za to vyna **G** dej.
Zima, tma a **D** promarněný **Ami** touhy,
do vrásek stromů padá **G** déšť.
G Zbejvaj roky, **D** asi ne moc **Ami** dlouhý,
do vlasů mi zabrou **C** kej....pa,pa,pá, **G** pá.

®: **G** pá, **F#7sus4** pá,pá, **Emi** pá,
G pá, **F#7sus4** pá,pá, **Emi** pá,
G pá, **F#7sus4** pá,pá, **Emi** pá,
Emi pá,pa,pá, **G** pá

Tvoje oči jenom žhavý tóny,
dotek slunce zapadá,
horkej vítr rozezní mý zvony,
do vlasů ti zabrouká....pa,pa,pá, pá

®:

mezihra: 2x **G**, **F#7sus4**, **Emi**
Emi, **G**

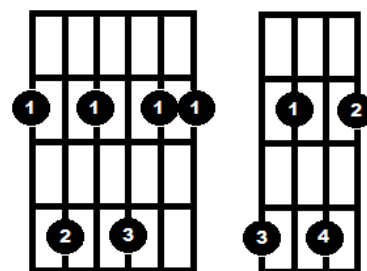
®: ®:

Na obloze křídla tažnejch ptáků,
tak už na svý bráchy zavolej,
na tváře ti padaj slzy z mraků,
a bůh nám sebral beznaděj.
V duši zbylo světlo z jedný holky,
do vrásek stromů padá déšť,
poslední dny, hodiny a roky,
do vlasů ti zabrouká....pa,pa,pá, pá

®:

G, **F#7sus4**, **Emi**, **Emi**, **Emi**

F#7sus4

Anděl

Karel Kryl

C Z rozmláče **Ami** nýho kostela
C v krabici s **G7** kusem mýdla
C přinesl jsem **Ami** si anděla,
C poláma **G7** li mu kříd **C** la.

Díval se na mě oddaně,
já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému.

®: **C** A proto **Ami** prosím věř mi,
C chtěl jsem ho **G7** žádat,
C aby mi **Ami** mezi dveřmi
C pomohl **G7** hádat,
C co mě čeká **Ami** a **G** nemi **C** ne,
C co mě čeká **Ami** a **G7** nemi **C** ne. **G7**

Pak hlídali jsme oblohu pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl,
pokoušel si ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

®

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi.
Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

®:

Až já půjdu, povandruju

Čechomor

GAž já půjdu, povandruju

Cej, bude **D**bílá **G**hmlíčka,

Cej, bude **D**bílá hmlíč**G**ka.

GBude za mnú plakat dievča,

Cpěkné **D**jak rú**G**žička,

Cej, pěkné **D**jak rúžič**G**ka.

Až já půjdu, povandruju,

ej, bude bílý mrázek,

ej, bude bílý mrázek.

Bude za mnú plakat dievča,

pěkné jak obrázek,

ej, pěkné jak obrázek.

Až já půjdu....

Až se k nám právo vrátí

Spirituál Kvintet

Chci **Dmi** sluncem být a ne planetou, **A7** až se k nám právo **Dmi** vrátí.
Chci setrást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí.

® **Dmi** Já čekám dál, já **C** čekám **F** dál,
B já čekám **A** dál, **A7** až se k nám právo **Dmi** vrátí. (**Gmi,A**)

Kam chci, tam půjdu, co chci, budu jíst, až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu číst, až se k nám právo vrátí.
Už nechci kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
já chci svůj život jako člověk žít, až se k nám právo vrátí.

®

Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
Už se těším, až se narovná, až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

®

Až to se mnou sekne

Jaromír Nohavica

Dmi Až obuju si **A7** rano černe papirove **Dmi** boty,
až i **F** moja stara **C7** pochopi, že nejdu do ro **F** boty,
až **Gmi** vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu
na **Dmi** Slezsku Ostravu od Sykorova mostu,
A7 až to se mnou sekne.

®: To bude **Dmi** pěkne,
B pěkne, fajne a **Dmi** pěkne, **A7**
až to se mnou definitivně **Dmi** sekne. **A7**

Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,

®:

S někerym to seka, že až neviš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnou šlahne tajak se starym Magdonem,

®:

Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemůže uškodit, když pije se s rozumem,

®:

Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hod' mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,

®:

Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnou sekne,

Gmi kdybych, co chtěl,
dělal, všechno malo
platne,

Dmi mohlo to byt horši,
nebylo to **A7** špatne,
až to se mnou **B** ... na
Dmi na **A7** na ... **Dmi, B,**
Dmi, A7, Dmi

Babička Mary

W&V

Ami Štěchovická laguna když dřímá
v zadumaném stínu Kordylér,
Dmi pirát zkrva **Ami** venou šerpu
ždímá,
H7 šerif si láduje revol **E**ver.
Ami Pikovická rýžoviště zlata
čeří se v příboji Sázavy,
Dmi ale zato **Ami** krčmářova chata
E7 křepčí rykem chlapské zá **Ami** bavy.
G7 Když tu náhle, co se **C** děje,
G7 divný šelest houštím **C** spěje,
G7 plch, skunk, **C** vše utíká
F po **F#dim** stráni od Mední **E**ka.

Ami Krčmář zhasne, kaubojové
ztichnou
pirát zděšen tvář si zakryje,
Dmi rudé squaw se **Ami** chvějí a pak
vzdychnou:
H7 "Blíží se k nám postrach préri **E**e."
(A kdo to **G7** je?)

®: **C** Mary, babička **D7** Mary,
dva **G7** kolťáky za pasem,
nad hlavou **C** točí lasem.
Stoletá Mary, babička **D7** Mary,
ta zkrotí **G7** křepce hřebce,
ať chce, či ne **C** chce. **E7**

Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.

Klika cvakla, v krčmě dveře letí
a babička vchází do dveří,
"Pintu ginu, lumpové prokletí!"
bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změní v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

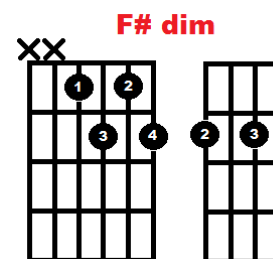
®: Mary, babička Mary,
pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary
jde do volebního boje za kovboje.

Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji pravice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila
volébní agitace.

®: Mary, bojovná Mary,
už nesesává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Básníci ticha

Mejla Hlavsa

C Básníci **F** ticha - **Dmi** poets of **C** silence

básníci samoty - poets of solitude

básníci mlčení - poets of muteness

básníci beze slov - poets without words

Básníci slepoty - poets of blindness

básníci bolesti - poets of pain

básníci ulice - poets of streets

básníci beze slov - poets without words.

Básníci výkřiku - poets of screams

básníci zoufalství - poets of despair

básníci smutku - poets of sadness

básníci beze slov - poets without words

Básníci krve - poets of blood

básníci šílenství - poets of madness

básníci výsměchu - poets of scorn

básníci beze slov - poets without words.

C Básníci **F** ticha **Dmi, C**

básníci **F** beze slov **Dmi, C**

Bastila padá

Znouzecnost

Dmi Láska je nemoc **B** a pravda přítěž **C**,
ideje maska, **A** za kterou leccos zmizí,
slova jsou náboje pro ústa velký ráže,
peníze, náboženství - jak cesta, tak i cíl.

Srdce z olova, ruce od špíny,
hovna ze zlata zaplatí všechny viny,
na cestě po žebříku vedoucím do nebe
dobré je dolů kopat a smát se nad sebe.

Ⓜ: **Dmi** Bastila **B** padá **C** s ní hlavy **A** králů
B z chaosu **C** vzejde nový **A** řád,
Dmi lůza se **B** baví **C** a nevě **A** domky
B začíná **C** stavět nový **Dmi** kriminál. **B, C, A**

Bůh zemřel mlčky první den války,
zbyli jen šamani a dobře ví jak na to,
nejvyšší umění – stvoření krávy z davu
a ta se krmí gesty a dojí moc a slávu.

“Všichni jsme bratři – ať žije svoboda”
- jen jedna otázka – co komu kolik za to?
“Všichni jsme bratři, ať žije svoboda”
Občane okamžik – co ty mě – co já tobě?
Ⓜ:

Zrození v kleci, v kleci i umřem
a klec všech klecí nosíme ve své hlavě,
nejvyšší spravedlnost – smutný pán na orloji,
všichni jsme vzešli z prachu,
tam si budem zas rovni...
Ⓜ:

Batalion

Spirituál Kvintet

Ami Víno **C** máš a **G** marky **Ami** tanku
Ami dlouhá **C** noc se **G** pro **Emi** hý **Ami** ří.
Ami Víno **C** máš a **G** chvíli **Ami** spánku
Ami díky, **C** díky **G** ver **Emi** bí **Ami** ři.

Ami Dříve než se rozední
kapitán **C** k osedlání rozkaz **G** dává.
Ami Ostruhami do slabin koně **Emi** pohá **Ami** ní.
Ami Tam na straně polední
čekají **C** ženy, zlaťáky a **G** sláva.
Ami Do výstřelů z karabin zvon už **Emi** vyzvá **Ami** ní.

®: **Ami** Víno na **C** kuráž a **G** pomilovat marky **Ami** tanku.
Ami Zítřka na **C** Burgund batalion **G** za **Emi** mí **Ami** ří.
Ami Víno na **C** kuráž a k **G** ránu dvě hodiny **Ami** spánku.
Ami Díky, díky **C** vám královští **Emi** ver **G** bí **Ami** ři.

Ami Rozprášen je batalion,
poslední **C** vojáci se k zemi **G** hroutí.
Ami Na polštáři z kopretin budou **Emi** věčně **Ami** spát.
Neplač sladká Marion
verbíři **C** nové chlapce přive **G** dou ti.
Ami Za královský hermelín padne **Emi** každý **Ami** rád.

®:

Běda poraženým

Klíč

G Běží krajem **Hmi** dlouhá cesta, **C** do svatého **D** města tě zavede,
G podél cesty **Hmi** kříže s těly, s **C** těly těch, co **D** neuspěli,
C Emi vae vic **D** tis, **G D** a men, **C D G** a men.

Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.

Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.

Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

Běží krajem dlouhá cesta...

Bitva o Karlův most

Michal Prokop

CMá vlasy **G** dlouhý do půl **C**pasu,
k turistům **F** jistou náklon **C**nost,
barokní **G** sochy v letním **C**jasu
sedí tu **F** jako hejno **C**vos.

/: **Ami** Má vlasy **Emi** do pasu a **F** jen tak pro ra **C**dost,
C nabízí **G** ortel nebo **C(F)** spásu,:/ v bitvě o Karlův **C**most.

®: **Emi** To pro te **F** be král Karel **C**čtvrtý,
F má **Emi** lásko vlasa **Dmi** tá,
/: **G** dá **C** val do malty **F** žloutek
a mrhal **Dmi** úsilím a **C** pruty **F** ze zla **C**ta. :/

Má vlasy dlouhý do půl pasu,
svůj bledej šampónovej chvost
a svádí právě toho času
bitvu o Karlův most.

/: **Ami** Má v očích **Emi** muškety, děla a **F** čeká na Švé **C**da,
klíč **G** ke zbrojnici **F** těla až na Kampě mu **C**dá. :/

®:

Máš vlasy dlouhý do půl pasu,
tvou svatou válku vidí most,
barokní sochy v letním jasu
a Němců kolem jako vos.

Ami Máš vlasy **Emi** do pasu a **F** jen tak pro ra **C**dost
C nabízíš **G** ortel nebo **F** spásu v bitvě o Karlův **C**most,
F v bitvě o Karlův **C**most,
F v bitvě o Karlův **C**most.

Bláznivá Markéta

Jaromír Nohavica

Ami Bláznivá Marké **E7** ta v podchodu těšín **Ami** ského nádraží
Dmi zpí **Ami** vá, **Ddim** zpí **Ami** vá, **E7** zpí **Ami** vá a za **E7** me **Ami** tá.

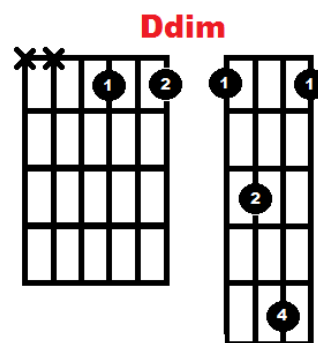
Je to princezna zakle **E7** tá, s erární metlou **Ami** jen tak pod paží,
když **Dmi** zpí **Ami** vá, **Ddim** zpí **Ami** vá, **E7** zpí **Ami** vá a za **E7** me **Ami** tá.

®: Vajglové **Ami** blues, rumový song, jízdenková **E7** symfonieta,
pach piva z **Ami** úst a oči plonk, to zpívá **E7** Markéta,
C bláznivá **E7** Marké **Ami** ta,
Dmi la **Ami** la **Ddim** la la **Ami** la **Ddim** la la **Ami** la **E7** la **Ami** la.

Famózní subreta na scéně válečného šantánu
byla, byla krásná k zbláznění,
Líza i Rosetta, lechtivé snění zdejších plebánů,
byla, byla, byla, a není.

®:

V nádražním podchodu jak v chrámu katedrály v Remeši
ticho, ticho, Markéta housku jí,
pak v kanclu u vchodu své oranžové blůzy rozvěší,
a já ji, a já ji, a já ji miluji ...

Blues Folsomské věznice

Michal Tučný

^CMůj děda bejval blázen, texaskej Ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ^{C7}ošoupanej kvér.
Ten ^Fkvér obdivovali všichni kámoši z oko ^Clí
a ^{G7}máma mi říkala: Nehraj si s tou pisto ^Clí!

Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap "All right"
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom blues.
Pravdu měla máma, radila: Nechod' s tou holkou!
a taky mně říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

I hear the train a comin'
It's rollin' 'round the bend
And I ain't seen the sunshine
Since, I don't know when
I'm stuck in Folsom Prison
And time keeps draggin' on
But that train keeps a-rollin'
On down to San Antone

When I was just a baby
My Mama told me, son
Always be a good boy
Don't ever play with guns
But I shot a man in Reno
Just to watch him die
When I hear that whistle blowin'
I hang my head and cry

I bet there's rich folks eatin'
In a fancy dining car
They're probably drinkin' coffee
And smokin' big cigars
But I know I had it comin'
I know I can't be free
But those people keep a-movin'
And that's what tortures me

Well, if they freed me from this
prison
If that railroad train was mine
I bet I'd move out over a little
Farther down the line
Far from Folsom Prison
That's where I want to stay
And I'd let that lonesome whistle
Blow my blues away

Blues na cestu poslední

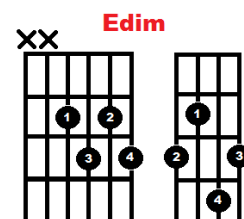
Šlitr, Suchý

C Černej nebožtíku, **F7** máš to ale kliku,
C za chvíli do temný hlíny **C7** budeš zakopán.
F7 Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
C za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,
G7 nás jsi nechal v bídě, **F7** sám se vezeš jako **C** pán.
Edim, D#dim, Ddim, C, D#dim, G7

Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká.
Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
máš to smutnej funus, chybí ti tu muzika.

Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám.
Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám,
proč je rakev holá? To ty ani nevíš sám.

Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední.
Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední,
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Blues o spolykaných slovech

Michal Prokop

A Jasně, že ti dlužím spoustu **D** hezkejš slov.

A Se mnou děvče nemáš na ně **G** kliku. **D**

A Dávno už je umím všechny **D** nazpaměť,
Cmaj7 jenomže mi vážnou na **D** jazyku.

Takový ty slova jako čmeláčci,
huňatý a milý, s kaplou medu.
Stokrát ti je v duchu šeptám do ucha,
ale znáš mě, řečnit nedovedu.

Emi Tak mi promiň, děvče, však to **D** napravím.

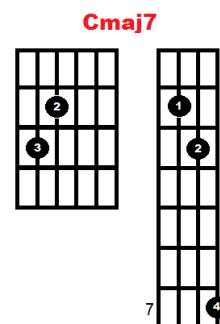
A Můj ty smutku, já si dám tu **Emi** práci,

F#mi vyklopím je všechny aspoň **Cmaj7** naposled,

D až si pro mně **Emi** přijdou,

D až si pro mně **Emi** přijdou,

D Až si pro mně **Emi** přijdou funeb **A** ráci.

Boty proti lásce

Yvonne Přenosilová

E Zas mi říkal, že má něco pro mě,
a to něco, to prý láska je.

A Já však nechci žádnou lásku v domě, je,
E přináší jen žal a výdaje.

Mám proti **G** lásce boty, **Emi**
ty chrání **G** paní svou, **Emi**
ty boty **G** vždycky jdou **Emi**
a všechno hezké pošla **E** pou.

Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot.
Často sice kluků hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu,
zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou
a všechno hezké pošlapou

Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu,
a to se mi prý mstí,
když v těch botách jdu,
a tak si šlapu po štěstí

Pozor, boty! Pochodem vchod!

Bratříčku zavírej vrátka

Karel Kryl

Ami Bratříčku nevzlykej **C** to nejsou bubáci
G vždyť už jsi velikej to jsou jen **E7** vojáci
F přijeli v hranatých železných maringotkách. **E7**

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých bratříčku v polobotkách!

®: **Ami** Prší **Emi** a **Ami** venku **Emi** se **Ami** setmělo **Emi, Ami Emi**
Ami tato **Emi** noc **Ami** nebu **Emi** de **Ami** kratká **Em, Ami Emi**
Ami Berán **Emi** ka **F** vlku **Emi** se **Ami** zachtělo
F Bratříčku **E7** zavrel jsi vrátka?

Bratříčku nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se bratříčku cesta je rozbitá,
budeme klopýtat zpátky už nemůžeme.

®: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude kratká,
Beránka vlku se zachtělo!
Bratříčku zavírej vrátka!
Zavírej vrátka!

Carpe diem

AG Flek

Ami Nadešel asi **Dmi7** poslední den
podí **G** vej celá planeta **Emi** blázní
a já **Ami** neuroním ani **Dmi7** slzu pro ni
jenom **G** zamknu dům. **E**
Půjdu po kolejích až na konečnou,
hle jak mám krok vojenský rázný
a nezastavím ani na červenou
natruc předpisům
®: **Ami** Tak tady mně **G** máš,
Ami dnes můžeš **G** říkat klidně co **C** chceš,
zbylo tak málo slov,
tak **Ami** málo vět, co **G** nelžou.

Už si nebudeme hrát na román,
šetři růž, nikdo nás nenatáčí.
Je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví.
Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí.
Já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.
Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět mladší o deset let
na desce Jethro Tull.
Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal -
carpe diem - život je krátký.
V tvých očích je klid
a nemám chuť snít, co by bylo dál.
®:

Citová investice

Hapka, Horáček, Landa

Ami7, Dmi Tož, citová investice **C**
F do blondýny u silnice **Ami**
Dmi je trochu nejistá **C** záleží **F** tost.
B Jó, ve křoví za náspy drah **C**
F je obtížné navázat vztah, **Ami7**
Dmi má-li být pěkný a **C** trvalý **F** dost.

B To hospoda tlusté mamá
je trva **C** le za jatka **F** ma,
B jiným než nalitým nenali **C** je, nenali **F** je.
B Všem ztraceným za modrý dým
a sedm **C** dní nehole **F** ným **Ami7**
Dmi zašel jsem nabídnout **C** svý sympati **F** e.

Co každej z těch neznabohů,
i můj táta támhle v rohu?
Copak je potkalo? Kdo jen to ví, kdo jen to ví?
Kdo ví to a nezapláče?
Já svou fotku od Mácháče
ukázal starýmu, dobrýmu Magdonovi.

"Ach, Magdone, nejsi v tom sám,
ta fotka je všecko, co mám,
od světa jakoby dělil mě jakýsi drát.
Snad společně najdeme lék..."
Von, radši však než by co řek',
s rozbitou lebkou zas do příkopy pad'.

Tož, citová investice
do blondýny u silnice
může se skončit i zápallem plic.
Jó, ve křoví za náspy drah
je obtížné navázat vztah,
jenomže furt je to daleko lepší, než nic.

Cizinec

Michal Tučný

Dmi Na kraji pouště slun **Gmi** cem spále **Dmi** ný
Gmi Stojí naše **Dmi** malý měs **A7** to dřevě **Dmi** ný
Jednoho dne právě čas oběda byl
Se na kraji města jezdec objevil

Měl černý sombrero na něm bílej prach
Pod ním hadí voči ze kterejch šel strach
Místo cigarety měl v ústech růži
A na stehnech pouzdra z chřestýších kůží

®: **Gmi** Tu jeho tvář tu kaž **C** dej z nás poznal
Gmi Na každým nároží **F** zatykač vlál
Gmi Na něm cifra za kte **Dmi** rou by sis žil
A7 A přece nikdo z nás **Dmi** nevystřelil

Pomalu projížděl hlavní ulicí
Město bylo tichý jak město spící
Před salónem zastavil a z koně slez
Jeho stín šel s ním a za stínem děs

I zábava u baru prudce zvladla
Když vešel dovnitř s tváří u zrcadla
Objednal si pití s v místnostech těch
Každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech

®:

On jenom se usmál a dopil svůj drink
Mexickým dolarem o barpult cink
Pak ke koni došel krokem pomalým
A za chvíli zmizel jak z doutníku dým

®:

Co bylo dál

Jelen

Někdy si **Ami** říkám, jestli ještě znáš mý **Dmi** jméno,
a jak **G** často na mě myslíš, když jdeš **C** spát. **Ami**
Na zítřek v televizi hlásí zata **Dmi** ženo,
a v mý **E** hlavě už tak bude napo **Ami** řád.

Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

®: **C** A co bylo dál, jenom **Ami** vítr,
F po nebi se **G** mraky **C** honily.
A co bylo dál, jenom **Ami** vítr,
F stromy se až k **G** zemi skloni **Ami** ly.

V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílej sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

®:

V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění mý vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.

®:

®:

Ctihodní

Klíč

Dmi Ctihodní **C** jdou, mají sváteční **Dmi** procesí,
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou.
Závist a zášť k pasu do měšce pověsí,
mají baret a plášť, a to cení se zvlášť.

®: Almužnu **Gmi** dát, zvedat chvost jako **F** páv
a když sis nakrad', tak **A7** slav,
běž se hadrákům klidně **Dmi** smát.
Úsměvy hrát, a ty, cos' náhodou chcíp',
buď zdrav, je dobro jen vtip,
starý satan ví, že je mlád.

Farizej pán davu rád rady udílí,
chce být prorokem zván, má už báječný plán.
Kdo nedá se svést, pojde s básníky za chvíli,
bude pro svět to čest, kdekdo dojat tím jest.

®:

Ctihodní jdou, mají sváteční procesí,
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou.
Ctihodní jdou, mají sváteční procesí,
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou.

Cukrářská Bossa-nova

Jaromír Nohavica

Můj **Cmaj7** přítel **C#dim** snídá sedm **Dmi7** kremrolí **G7**
a když je **Cmaj7** spořádá, dá si **C#dim** repete, **Dmi7** cukrlát **G7** ko,
on totiž **Cmaj7** říká: **C#dim** Dobré lidi zuby **Dmi7** nebolí, **G7**
a je to **Cmaj7** paráda, chodit **C#dim** po světě
a **Dmi7** mít, **G7** mít v ústech **Cmaj7** sladko. **C#dim, Dmi7, G7**

®: **Cmaj7** Sláva, **C#dim** cukr a **Dmi7** káva a půl litru **G7** becherovky,
Cmaj7 hurá, hurá, **C#dim** hurá, půjč mi **Dmi7** bůra,
útrata dnes **G7** dělá čtyři stovky,
Všechny **Cmaj7** cukrářky z celé **C#dim** republiky
na něho **Dmi7** dělají sladounké **G7** cukrbliky
a on jim **Emi7** za odměnu zpívá **A7** zas a znovu
Dmi7 tuhletu **G7** cukrářskou bossa-no **Cmaj7** vu. **C#dim, Dmi7, G7**

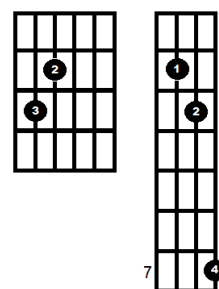
Můj přítel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám.
Koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek,
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

®:

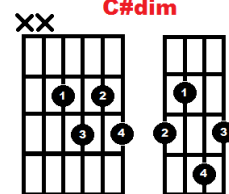
Můj přítel už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: glycidy jsou pro lidi,
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

®:

Cmaj7

C#dim

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Zuzana **Dmi** byla dívka, **C** která žila v **Dmi** Amesbury,
s jasnýma **F** očima a **C** řečmi pánům **Dmi** navzdory,
souse **F** dé o ní **C** říkali, že **Dmi** temná kouzla **Ami** zná
a **B** že se lidem **Ami** vyhýbá a s **B** ďáblem **C** pletky **Dmi** má.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umí **G** rám!"

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Čerešničky

G Čerešničky, čerešničky, če **C** re **G** šně,
vy ste sa mi **E** rozsypaly **Ami** na **G** ces **D** tě.

A Kdo vás najde, **A7** ten vás posbí **D** rá,
D7 já som mala **G** včera **D** večer frají **G** ra.

Bol to frajír malovaný, jak růža,
toho bych si vyvolila za muža.
Ani bych mu robit nedala,
jenom jako růžu, bych ho chovala.

Jako růžu, jako růžu červenů,
ja bych byla jeho ženů milenu.
Ja bych byla jeho lilija
a on moja růža, růža červená

A keď bych ho a keď bych ho dostala,
pak bych se mu, pak bych se mu vysmála.
Robiť bude a já tancovať,
preca já si umím chlapca vychovat.

Černej pasažér

Traband

Mám **Dmi** kufr plnej přebytečnejch **A** krámů
a mapu zabalenou do plát **Dmi** na,
můj vlak však jede na opačnou **A** stranu
a moje jízdenka je dávno neplat **Dmi** ná.
F, Dmi, F, Dmi

Někde ve vzpomínkách stojí dům,
ještě vidím, jak se kouří z komína,
v tom domě prostřený stůl,
tam já a moje rodina.

Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu,
že stromy, který měly dorůst k nebi,
teď leží vyvrácený z kořenů.

®: Jsem černej **B** pasažér,
C nemám **F** cíl, ani směr,
vezu se **B** načerno **C** životem a **F** nevím...
Jsem černej **B** pasažér,
C nemám **F** cíl ani směr,
vezu se **B** odnikud **C** nikam a **A7** nevím, kde skončím.

Mám to všechno na barevný fotce
někdy z minulého století.
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si nesu s sebou jako prokletí.

®:

Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
a mapu zabalenou do plátna.
Můj vlak však jede na opačnou stranu
a moje jízdenka je dávno neplatná.

Černí andělé

Lucie

4x Ami, Ami, G, D

Ami Sex je náš, dělá **G** dobře mně i **D** tobě,
otčenáš, baby, odříkej až v hrobě.
Středověk neskončil, středověk trvá,
jsme černí andělé a ty jsi byla prvá – holka.

Ami, Ami, G, D

Sex je náš, padaj kapky z konců křídel,
nevnímáš zbytky otrávených jídel.
Středověk neskončil, středověk trvá,
jsme černí andělé a ty jsi byla prvá - holka

Ami,Ami,G,D   Ami_A. Ami_I. G_D. D_S.

Sex je náš, dělá dobře mně i tobě,
otčenáš, baby, odříkej až v hrobě.
Ty svou víru neobrátiš, má krev proudí v tobě – nevíš,
o kříž se teď neopírej, shoříš v týhle době - no no.
Středověk neskončil, středověk trvá,
jsme černí andělé a ty jsi byla prvá – holka.

A.I.D.S.

Sex je náš, padaj kapky z konců křídel,
nevnímáš zbytky otrávených jídel.
Ty svou víru neobrátiš, má krev proudí v tobě – nevíš,
o kříž se teď neopírej, shoříš v týhle době - no no.

3x: Středověk neskončil, středověk trvá,
jsme černí andělé a ty jsi byla prvá – holka.

Český fousek

Jaromír Nohavica

Ami_A **CHA** **E7**_{H F# E H}

Ami_A **CHA** **E7**_{H F# E}

E7_H Kočárem z **Ami**_A Vídně **C** přivez_H li mě **A** jednou v **E7**_H zimě **F# E**
H do kupek **Ami**_A sněhu na **C** vltavském **H** břehu **A** vyhodi_H **E7**_H li mě **F# E**
H Byl jsem **Dmi** hladový a **G** vyzáblý jak **C** lunt **A7**
český **Dmi** fousek, der **E7** tschechische **Ami**_A Hund **CHA** **E7** **H F# E H**
Haf haf
Ami_A **CHA** **E7**_{H # F E H}

Všichni, kdo míjeli mě odvraceli oči,
jediný, kdo se slitoval, byl panský
kočí.

Z kozlíku zvolal: Hele mladej,
když máš ještě trochu sil,
naskoč si, a tak jsem naskočil.
Haf haf.

Ve stáji u koní je teplo,
i když venku praští mráz,
za miskou vody, za pár kostí,
pane hrabě hlídám vás.
Diví vlci chodí lesem za zvěří
a já sám jediný u dveří.
Haf haf.

Bez čísla, bez obojku a bez
rodokmenu,
daleko k národu a ještě dále
k jménu,
chápu, že gróf mi neodpoví na
pozdrav,
snažím se ze všech sil.
Haf haf.

A léta jdou a já se snažím býti
vděčen
za podrbání od pána a jeho slečen.
Už i ten kočí padnul kdesi v
zákopech u Verdunu
a já sám vyju tu na Lunu.
Haf haf.

Když zlátne listopad a z lesa slyším
střílet,
a z nebe do jezera padaj kachny bílé,
u svého psího srdce cítím divný
chlad,
že bych rád, že bych rád, taky rád.
Haf haf.

Za rok či za dva už to přijde já to
vím,
na hrob mi dejte malý český vltavín,
ležet bez náhrobku by člověk
neunes,
natož pes, natož pes, natož pes.

Ná ná na-na na-na.

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Ami Šel včera městem **Emi** muž a šel po hlavní **Ami** třídě, **Emi, Ami**
šel včera městem **Emi** muž a já ho z okna **Ami** viděl **Emi**,
C na flétnu chorál **G** hrál, znělo to jako **Ami** zvon
a byl v tom všečen **Emi** žal, ten krásný dlouhý **F** tón,
a já jsem náhle **D#dim** věděl: to je **E7** on, to je **Ami** on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

®: Na na na ...

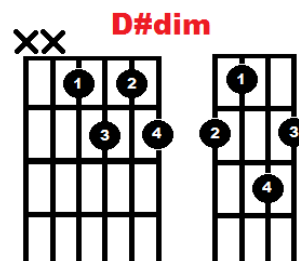
Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán.

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl:
to je Darmoděj, můj Darmoděj.

®: **Ami** Můj Darmo **Emi** děj, vaga **C** bund osu **G** dů a lásek,
Ami jenž prochází **F** všemi **D#dim** sny, ale dnům **E7** vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl:
ano, já jsem on, já jsem on.

®: Váš Darmoděj, ...

Dej mi víc své lásky

Olympic

Emi Vymyslel jsem spoustu nápadů, a **G** úú,
co **Emi** podporujou hloupou nála **D7** du, a **H7** úú,
Emi hodit klíče do kanálu,
A sjet po zadku **Ami** holou skálu,
Emi v noci chodit **H7** strašit do hra **Emi** du.

Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,
v bíle plachtě chodím pozadu, aúú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aúú.

®: **G** Má drahá dej mi víc, **H7** má drahá dej mi víc,
Emi má drahá **C** dej mi víc své **G** lásky, a **D7** úú
G Ja nechci skoro nic, **H7** já nechci skoro nic,
Emi já chci jen **C** pohladit tvé **G** vlásy, a **H7** úú.

Nejlepší z těch divnej nápadů, aúú,
mi dokonale zvednul náladu, aúú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, a **D7** ú.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Jaromír Nohavica

Ami Děvenka Štěstí a **F6** mládenec Žal
E7 spí v jedné posteli, kte**Ami** rou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se **F6** tulí ve spánku,
z **E7** jednoho talíře sní**Ami** dají pohanku,
ona má **Dmi** bílý šlojíř, **G7** on chodí v **C** černé kutně,
Ami milenci **Dmi** pod obojí **G7**, jak vese**C** le, tak smutně,
v **Ami** dřevěné kořence **F** semínka po bodlá**Ami** čí,
děvenka s **Dmi** mládencem, **E7** dva věční **Ami** rozsévači **F6, E7, Ami**.

Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty,
mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíraky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života,
potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a potom přetrhla se.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku,
ženich a nevěsta, my jejich svatebčané,
na cestách-necestách čekáme, co se stane,
ze síně svatební zní dlouhé pastorále.
Děvenka s mládencem a tak dále...

Dezertér

Wabi Daněk

A Zdál se mi, **Hmi** má milá, **A** je **E** dnou **A** sen,
E zdál se mi, **F#mi** má milá, **E** je **H** dnou **E** sen,
A žes' přišla k **Hmi** nám, **C#mi** žes' **Hmi** přišla k **E** nám,
A já jsem ma **Hmi** šíroval **A** pod **Hmi** ok **C#mi** nem,
A žes' přišla k **Hmi** nám, **C#mi** žes' **Hmi** přišla k **E** nám,
A já jsem ma **Hmi** šíroval **A** pod **E** ok **A** nem.

To nebyl, můj milej, žádněj sen,
já přišla k vám, já přišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden

Na vojnu do Hradce Králové,
tam prej na nás, tam prej na nás,
šavlema blejskají Prajzové.

Tejden už v zákopu ležíme,
co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat, nevíme.

Vtom se zved' větríček májovej,
od Prajza k nám, od Prajza k nám,
přinesl papírek notovej.

Tak mě tu máš zase, má milá
proč měl bych jít, s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já.

Díkůvzdání

Hapka, Horáček, Landa

Capo III

Dmi, Ami Obvyklých jednadvacet **C**svic. Zas ve všech oknech zapa **G**luji

Dmi Zas listy čistým nebem plují, Jen žádný anděl. **Ami** Nikde nic.

Jen žádný anděl. Nikde **C**nic. Jen listy čistým nebem **G**plují.

FA přesto je noc znovu krásná. Podivuhodným přišli **Ami**bem.

Podivuhodným přišli **C**bem. Je ta noc znovu **G**krásná,

Dmi touha se snáší zčistajasna. Jak ty jsi tehdy **Ami**slétla sem.

Jak ty jsi tehdy slétla **C**sem. Touha se snáší zčista **G**jasna.

®: V houslovém **F**futrálu plamenný **Ami**meč,

Řekla's mi **F**pokorně klekni, a **Ami**kleč!

Zpívej mi **F**píseň a oslav mě **Ami**v ní.

Přišla jsem **C**pro tvoje

Díkůvzdá **G**ní. **Dmi Ami C G**

Tvůj hlas měl slabý přízvuk zvonu,
hlas tichý jako svítiplyn.

Chtěl jsem říct já v něm neutronu!

Když políbil jsem lem tvých džín.

Když políbil jsem lem tvých džín.

Chtěl jsem říct já v něm neutronu!

®: Jenže ty, po ruce plamenný meč,
v té chvíli řekla's mi a teď mě svleč,
tu je má svatozář, svlékneš mě z ní
a přitom odříkáš
díkůvzdání.

A tak jsem vztáhl hrubé dlaně
na jemnou kůži anděla.
A bolest přišla nečekaně.
A stejně náhle zmizela.
A stejně náhle zmizela.
A bolest přišla nečekaně.

®: Tehdy se ze mě stal plamenný
meč.

A ty jsi vykřikla, vykřikla svědč!
Ze všech sil zakřič, ať do nebe zní
Nejstarší ze starých
díkůvzdání.

Slíbila's zůstat do té doby,
než sundají mi obvazy.
Vzala's mi však i ze zdí skoby
i fotku s dědou na hrázi,
i fotku s dědou na hrázi,
z poslední skoby.

®: V pelesti vrub, kde stál plamenný
meč,
namísto sbohems spíš tak trochu
heč!
A přesto neřeknu po zbytek dní
nic, co by nebylo
díkůvzdání.

Dívka havířka

Karel Kryl

GTá, tá **Gb** da **F** dá **E** táta tap tam
A tap tap tap **D** ta dap tá dý **G** dam, ou **D** já.
GTá, tá **Gb** da **F** dá **E** táta tap tam
A tap tap tap **D** ta dap tá dý **G** dam.

Já **G** měl jsem dívku havířku, jež **A7** stála mi co model
já **D7** maloval ji na šířku, já **G** maloval ji **D7** podél,
já **G** maloval ji v krunýři a **A7** poslouchal jsem proslov
na **D7** téma: "Maluj, malíři, a malbou masy **G** oslov!

Jeť **H** rodná strana - v umění náš **Emi** učitel a rádce!"
Pak **A7** po časovém znamení za **D7** zněla Píseň práce,
a **G** dívka prý mne miluje, tak přistou **F#** pi **F** la **E** ke zdi,
ru **A7** mělkou na ni **D7** maluje dvě pěticipé **G** hvězdi.

Tá, ta ....

Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!

My vodkou hrdlo prolejeme, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky.

My vodkou hrdlo prolejeme, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky.

Tá, ta .... **G** dam, ta da **D** dá dam, ou **G6** já.

Divnej smích

Greenhorns

C Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, (vap ta dap, vap ta dap)

F když slyší, jak z kopců do údolí proniká (vap ta dap, vap ta dap)

Ten **G** Jackův smích, ten divnej řev,

při **F** kterým v žilách tuhne krev,

divnej **C** smích, **F** krutej **C** smích.

Cha chá,... **F G, C, F, G, C**

Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít',
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít,
ten Jackův smích...

Tak už Jacka chytli, bude konec potíží,
do noci však vříská z okna za mříží,
ten Jackův smích...

Z větví borovice visí ztuhlej Jack,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
ten Jackův smích...

Když však někdy vlci vyjou na měsíc, (hoů)
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, (vap ta dap, vap ta dap)
ten Jackův smích...

Divocí koně

Jaromír Nohavica

Ami Já viděl divoké koně, **C** běželi **Dmi** soumra **Ami** kem,
Ami Já viděl divoké koně, **C** běželi **Dmi** soumra **Ami** kem,
Dmi Vzduch **Ami** těžký **Dmi** byl a divně **Ami** voněl **Ddim** tabá **F** kem.
Dmi Vzduch **Ami** těžký **Dmi** byl a divně **Ami** voněl **E7** tabá **Ami** kem.

Běželi, běžěli, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Běželi, běžěli, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

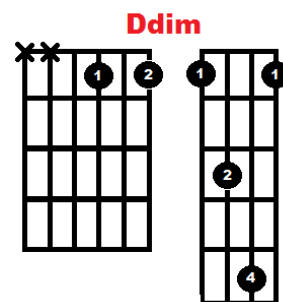
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost.

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera
milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně...

Dobrodružství s bohem Panem

Marta Kubišová

Ami Je půlnoc nádherná, **G** spí i lucerna,
F tys' mě opustil **E** ospalou,
tu v **Ami** hloubi zahrady **G** cítím úklady,
s **F** píšťalou **E** někdo sem **Ami** kráčí,
C hrá náramně **G** krásně a na mě
F tíha podivná **E** doléhá,
C hrá náramně, **G** zná mě, nezná mě,
F něha a **E** hudba až k plá **Ami** či.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.

Ráno, raníčko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

Dobrý den, majore Gagarine

(Pozdrav astronautovi) Gustav Brom

Celý **Ami** svět slyšel tu zprávu **Dmi**TASSu,
celý **E** svět zanechal **Ami** hovoru,
celý **A7** svět vyskočil od **Dmi** rozhlasu
a zdví **Ami** hl pohle **H7** dy naho **E7** ru.

Dobrý den majore Gagarine,
tak jsme se konečně dočkali,
celý svět připil Vám rudým vínem,
Ami lidé vám **E7** zezdola **Ami** mávali.

A Vyřidte prosím **G** na měsíci,
A vyřidte mezi **G** hvězdami
co **A** chceme všichni **G** dneska říci
F že přijdem **F7** brzo **E7** za vámi.

Já to tak zazpívat nedovedu,
trémou se třese mi dneska hlas,
máte prý majore dvacet sedum
a svět je mladý podle vás

A Vyřidte prosím **G** na měsíci,
A vyřidte mezi **G** hvězdami,
co **A** chceme všichni **G** dneska říci,
F že přijdem **F7** brzo **E7** za vámi.

Já to tak zazpívat nedovedu,
trémou se třese mi dneska hlas,
máte prý majore dvacet sedum,
a svět je mladý podle vás.

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Z Těšína **Emi** vyjíždí **Dmi7** vlaky co **F** čtvrthodi **C** nu, **Emi, Dmi7, G7**
C včera jsem **Emi** nespál a **Dmi** ani dnes **F** nespočítá **C** nu, **Emi, Dmi7, G7**
F svatý **G** Medard, můj **C** patron, ťuká si na **Ami** če **G** lo,
ale **F** dokud se **G** zpívá, **F** ještě se **G** neumře **C** lo. **Emi, Dmi7, G7**

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Dopis

Karel Plíhal

DTak ti teda píšu v opilecké **A**pýše
Emi dopis, co ti **G**jinej **A**frajer nena **D**píše,
dopis, co ti jinej frajer nese **A**smolí,
Emi žádný hloupý **G**fráze, **A**jak mě srdce **D**bolí.

®: **D7** Nejsem žádnéj **G**zlatokop a **E**není mi to **A**líto,
D7 že jsem kdesi **G**propil **E**rejžák i to **A**síto.

Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará Múza dala mi svou novou navštívenku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdale,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.

®: Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.

Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?

®: Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,
přestaneme řešit naši malou násobilku.

Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třebas jenom z dálky.

DTřebas jenom z dálky, když už to nejde **A**zblízka,
Emi dokud konec **G**toho všeho **A**Pámbu neod **D**píská,
Emi dokud konec **G**toho všeho **A**Pámbu neod-,

Tak ti teda píšu v opilecké pýše
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...

Dolní Lhota

Jaromír Nohavica

D Rozkřiklo se dneska ráno v Dolní Lhotě,
že po poli chodil divný pán,
viděli ho malí kluci dírou v plotě,
nad hlavou měl kruh a v ruce džbán.

G Psi štěkali, koně ržáli, krávy se bály,
nad obilím tetelil se vzduch,

D staré babky ve fěrtochu povídaly,

C že do Dolní **A7** Lhoty přišel **D** Bůh.

Seběhli se všichni lidé zblízka, zdáli,
nad kapličkou rozklinkal se zvon,
háдали se u rybníka jako malí,
jestli je to, nebo není on.
Říkali si "ťululum" a "Janku hloupý"
a do toho všeho štěkal pes,
ještě štěstí, že pak začly padat kroupy,
jinak se tam hádají i dnes.

V poli žita ráno svítá, večer se stmívá
a je jedno, kdo to vlastně byl,
auto jede, řeč se vede, píseň se zpívá
a mně ještě jeden refrén zbyl:
kdo máš oči ke koukání, tak se dívej,
kdo máš uši ke slyšení, slyš,
kdo mi věříš, tak se ke mně přidej a zpívej,
kdo nevěříš, mlč jako myš.

Od té doby povídá se ve všech Lhotách,
že přes pole žita přešel Bůh,
že si odnes' klasy žita na svých botách,
a proto každý večer voní vzduch.

Dva havrani

Asonance

Když jsem se z **Dmi** pole **C** vrace **Dmi** la,
dva havrany jsem **C** slyše **Dmi** la,
jak jeden **F** druhé **C** ho se ptá:
Dmi kdo dneska večer **C** ři nám **Dmi** dá?
kdo dneska večer **C** ři nám **Dmi** dá?

Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
a takto jemu odpověděl,
a takto jemu odpověděl:

"Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
jen jeho kůň a jeho milá.
Jen jeho kůň a jeho milá."

"Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
hostina naše už se chystá.
Hostina naše už se chystá."

"Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
z vlasů si hnízdo postavíme.
Z vlasů si hnízdo postavíme."

Dva roky prázdnin

Karel Černoch

Ami Vzhůru na palubu **G** dálky **Ami** volají

Vítr už příhodný **G** vane **Ami** nám

Tajemné příběhy **G** nás teď **Ami** čekají

tvým domovem bude **G** oce **Ami** án

F V ráhnoví plachty **Ami** vítr nadouvá

F žene loď v širou **Ami** dál

Dmi kolébá boky **Ami** plachetnice, **Dmi** jak by si s ní jenom **E** hrál.

F Posádku ani **Ami** škuner neleká

F Bouře ni **Ami** uragán

F přítomnost země **Ami** oznámí nám **Dmi** příletem **E** kormo **Ami** rán.

Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj,
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem útesy bílých skal.
Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé bije rázně,
nástrahy moře, nebezpečí s přátely zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku bázně,
zítraz až naše cesta skončí, staneš se jedním z nás.

Dvakrát

Vlasta Redl

A Dvakrát dvě deci **D** přede mě **E** postavil **A** pán
Musel si přeci všimnout že jsem tu sám
Dvakrát se uklonil dvakrát poděkoval
Skupina spustila "Andulko Šafářová"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
Tak proč stojíš u mě dívenko s květinami

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

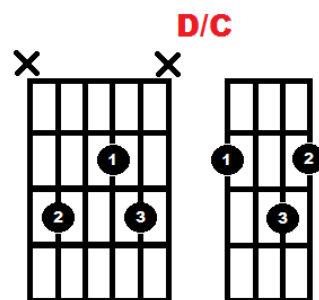
A tak **D** provlékám **D/C** skrz to hlu **H7** ché
E7 velblouda i jehly **A** uchem **A7**
To jsem **D** netušil **D/C** že je to tak
H7 náramně jednoduché. **E7**

To je ta pravá chvíle pro autogramy,
plaše se sklání a voní fialkami,
raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko,
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

Samoto, samoto, laskavá domovino,
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno.
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
ať se smím loudat pár kroků za osudem.

A ona ať oči klopí,
ať se v těch hlubinách neutopím,
kéž bych tak neviděl, neslyšel,
co nikdy nikdy nepochopím.

Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady?

Dvě báby

Spirituál Kvintet

D Jak léta jdou, svět **G** pro mě ztrácí **D** glanc,
všichni se rvou a **A7** duši dávaj' všanc
a **D** za pár šestáků vás **G** prodaj', věřte **D** mi,
už víc nechci mít **G** domov **D** svůj **A7** na zemi! **D**

®: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
když před kaplí tu zpívám na schodech
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

®:

Říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

®:

V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
o tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

®:

Dvě spálený srdce

Karel Plíhal

^CTramvají ^Gdvojkou ^Fjezdíval jsem ^Gdo Žide^Cnic, ^{G, F, G}
z ^Ctak velký ^Glásky ^Fvětšinou ^Gnezbyde ^{Ami}nic,
Z ^Ftakový ^Clásky ^Fjsou kruhy ^Cpod oči ^Gma
a dvě ^Cspálený ^Gsrdce - ^FNagasaki, ^GHiroši ^Cma. ^{G, F, G}

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

a dvě ^Cspálený ^Gsrdce - ^FNagasaki, ^GHiroši ^Cma. ^{G, F, G}

a dvě ^Cspálený ^Gsrdce - ^FNagasaki, ^GHiroši ^Cma. ^{G, F, G}

Eště som sa neoženil

Emi Eště som sa neoženil, **H7** už ma žena **Emi** bije.

A já som si narychtoval, **H7** tri dubové **Emi** **D** ky je.

/: **G** S jedným budzem ženu bici

Ami a s tým druhým **D** dzeci, dzeci, **H7** dzeci, dzeci

Emi a s tým tretím kyja, kyja **Ami** čiskom

Emi pojdzem **H7** na zá **Emi** lety. :/

Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdzeme do mlýna.

Opýtáme sa mlynára, čo že za novina.

/:Kolečka sa otáčajú,

žitečko sa mele, mele, mele, mele

moja milá sa vydáva

pojdzem na veselie :/

František

Buty

G Na hladinu rybníká svítí sluníčko **C**
Emi a kolem stojí v hustém kruhu **G** topoly,
Ami které tam zasadil jeden hodný **Hmi** člověk,
Ami jmenoval se František **D** Dobrota.

František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: "Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat!"

C Balabambam, balabambam... **D**
C Balabambam, balabambam... **D**
C Balabambam, balabambam... **D**
a **Ami** kolem rybníka nahusto nasázet **D** topoly!

František udělal všechno, co mu řekla,
a po snídani poslal děti do školy.
Žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože tam vidí Františkovu babičku.

Generál Windischgrätz

Jaromír Nohavica

Gene^C rál Windischgrätz měl bí^{Dmi}lou čepi^{G7}ci,
vyle^Fzl na Pe^Ctřín, poky^{G7}nul pravi^Ccí.

Vojáci, vojáci, vy slavní junáci,
spusťte své kanóny, konejte svou práci.

Na Prašnou bránu padají šrapnely,
Čechové, Pražané, všechno je v jeteli.

Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory,
učte se mlčení, učte se pokory.

František Palacký píše své dejiny
a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny.

Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme,
pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme.

Pivíčko v sklenicích a dobré užené,
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
ty na^Fše Rakousko, ^Cto jsme ti to ^Gdali,
^{Ami} tak už to máš ^Gspočte^Cné.

Gorale

Čechomor

^DZa lasami ^Gza gorami ^Aza dolina^Dmi
pobili sie ^Gdwaj gorale ^Aciupaga^Dmi

/:^Dej gora^Gle ^Anie bijta^Dsie
ma goralka ^Gdwa warkocze
^Apodzielita^Dsie:/

Za lasami za gorami za dolinami
pobili sie dwaj gorale ciupagami
/:ej gorale nie bijta sie
ma goralka dwoje oczu
podzielita sie:/

Za lasami za gorami za dolinami
pobili sie dwaj gorale ciupagami
/:ej gorale nie bijta sie
ma goralka wielke serce
podzielita sie:/

Za lasami za gorami za dolinami
pobili sie dwaj gorale ciupagami
/:ej gorale nie bijta sie
ma goralka z przodu z tylu
podzielita sie:/

Hádě

Klíč

Emi Znáš jedno hádě **D** se zlým **Emi** jazykem,
má klevet, pomluv, kouzel **D** plný **Emi** krám,
koho uštkne, chřadne vánku **D** dotykem,
Emi zláme si nohu nebo **Hmi** zajde rulíkem.

®: **Emi** Že má proradnice duši **D** černou,
Emi na tělo bílé pálit cejch **D** jí **Emi** dám.

Jedna mi jen tak přešla přes cestu,
hned zašla, její vinou šilhat mám,
druhá pro posměch je, sedí v arestu,
a třetí našla štíra na těstu.

®:

Když začne žárlit, hodí culíkem,
pak ale štoudví, pánví, čert ví sám,
proč mě ničí křikem, pláčem, povykem,
nezbyde mi, než se k ní vrátit s prosíkem.

®:

®:

Hej bystrá voda

Čechomor

D/: Hej, bystrá voda bystrá vodička,

Gplakalo děvče **A7** pro Janíč **D**ka. :/

A7/: Hej, lese temný, **D**vršku zelený,

Gkde je můj Janík **A7** přemile **D**ný? :/

Hej, povídali, hej povídali,

hej, že Janíčka pobodali.

Hej, pobodali ho oravjani,

hej za ovečky, za berany.

Hej, bystrá voda, bystrá vodička,

plakalo děvče pro Janíčka.

Hej, u té zadní oravské stěny

leží Janíček zahlušený.

Hej kočí

Pacifik

Ami Hej kočí, jedem **F** dál, **Dmi** láska má boty toulavý,
častokrát se unaví ještě **Emi** dřív než přijde **Ami** cíl.
Hej kočí, jedem **F** dál, vždyť **Dmi** cestu znáš už nazpaměť,
na ní se skrývá jenom šed' a **Emi** někdy pár hezkejch **Ami** chvil.

®: **F** Ty jsi moje malá vzpomínka **G** před spaním,
no a **C** já jsem tvůj **Ami** stín.
Ty jsi **F** jiná nežli všechny lásky **G** včerejší,
to **C** já dávno **Ami** vím,
s tebou **F** mám tisíc na **G** dějí, že ne **C** zůstanu nikdy **Ami** sám,
láska **F** jsou koně **G** splašený, když se řítí **Ami** k nám.

Hej kočí, jedem dál, i když náš kočár dostal smyk
a láska spadla na chodník, koně dál musíš vést.
Hej kočí, jedem dál, jak rád bys trhnul opratí,
však minulost nám navrátí jen splín z nedávných cest.

®: Ty jsi moje .....

Hej kočí, jedem dál, dopředu pořád musíš jet,
zastavit nelze a vzít zpět těch pár dlouhejch mil.
Hej kočí, jedem dál, zas budou lásky toulavý,
na tom nikdo nic nespraví, přece dál se točí svět.

Hejno vran

Hoboes

CKdyž nad pasekou vzlétne **F**hejno vran,
hejno vran, **C**hejno vran,
a léta pel je dávno **F**vyprodán,
Gpodzim se hlásí chladem **C**jasných ran.
Tím ránem prochází se **F**sám a sám,
Gkdo městu dávno sbohem **C**dal.

®:A tak se toulá trávou **E7**spálenou,
neví, jak rozloučit se **Ami**s létem,
dívá se na krajinu **F**vzdálenou,
Gkteré dal celý život **C**svůj.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem jak tě znám,
i když už podzim přichází.

®: A tak se touláš....

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

C Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F až jednou vyrosteš, **G** budeš doktorem **C** práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

®: Já chci **C** mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F od rána po celý **G** den zpívat si **C** jen,
zpívat si: pam pam pam... **F, G, C**

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

®:

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

®:

Holky z Utopie

Fleret

Ami Přistály v talíři na **E7** střeše radnice,
C našly si nás snadno **G** po vůni slivovice.

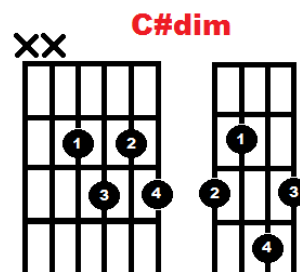
E7 Vrhly se nám kolem krku,

Ami polibky nás dusily. **C#dim**

Ami Jak ty zlaté rybky jsme jim

F po třech přáních **E7** splnit musí **Ami** li,

E7 než nás pusti **Ami** ly.

®: **Dmi** Byly to **G7** holky z jiných **C** planet

Dmi Anča, **E7** Božka, Karin, **Ami** Žanet,

Dmi přiletěly **E7** za náma až **Ami** z Utopi **C** e, jé,

Dmi a že všechno platí, co kdo **E7** sní a vypije.

Povláčili jsme je po celej Moravě,
vinobrali v Znojmě, vyfarali v Ostravě.
A ty holky s náma dokázaly držet krok.
Na ledaco jsme byli zvyklí,
ale tohleto byl pro nás zážitek.

®:

®: Takové holky u nás nenajdete,
Anča, Božka, Karin a Žanete.

Byla to láska, co už nikdo nezažije,
ogaři z Vizovic a cérky z Utopie!

A tak to šlo týdny, až přišlo to ráno,
a jeden po druhém jsme řekli svoje áno.
Odlétly v talíři rovnou od radnice,

Ami v bílých šatech s vlečkou,

E7 nespátřili jsme je ví **F** ce. **E Ami**

Honky tonky blues

Šlitr, Suchý

F Každý ráno na piáno hraje Jack - hraje Jack

B každý ráno **B7** na piáno **F** hraje Jack - hraje Jack

C Honky-tonk, **B** honky-tonk,

F honky-tonky blues. **(C7)**

Každý ráno na piáno ...

A7 Nikomu v domě **Dmi** nevadí, **A7** že to piáno **Dmi** neladí,

G7 když hraje Jack, jak už jsem řek'

svý honky-tonky **C7** blues

Každý ráno na piáno ...

Hruška

Čechomor

A, D Stojí hruška v šířím poli,
vršek se jí zelená,
/: Pod ní se pase kůň vrátný,
pase ho má milá. :/

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána?
/: Kam můj milý pojedete?
Já poje du s váma. :/

O já pojedu daleko
přes vody hluboké.
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černooké. :/

O já pojedu daleko
přes vysoké hory.
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal,
co mé srdce bolí. :/

G, D, G, C, D, G, C, D, G, D, G, G, C, D, Emi, G, D

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ten, kdo **Ami** nezná hukot vody
lopat **C** kama vířený jako **G** já, jako **Ami** já
Kdo hudsonský slapy nezná
sírou **G** pekla šířený,
ať se **Ami** na hudsonský **G** šífy najmout **Ami** dá,
G joho **Ami** ho.

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel, málo zná, málo zná.
Ten kdo neměl tělo ztuhlý,
až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

®: **F** Ahoj, páru tam **Ami** hod',
ať **G** do pekla se dřívě dohra **Ami** bem.
G Joho **Ami** ho, **G** joho **Ami** ho.

Ten, kdo nezná noční zpěvy
zarostlenejch lodníků, jako já, jako já
Ten kdo cejtí se bejt chlapem,
umí dělat rotyku
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná, málo zná
Kdo necejtil hrůzu z vody,
kde se málem utopil
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
®:

Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já,
jako já
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho.

Kdo chce zhebnout třeba zejtra,
komu je to všechno fuk,
kdo je sám, no jako já.
Kdo má srdce v správném místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho.
®:

Husličky

Vlasta Redl

A Čí že ste, husličky, **D** čí **A** e,
Hmi kdo vás tu **F#mi** zane **E** chal?

Čí že ste, husličky, čie,
kdo vás tu zanechal

Hmi7 na trávě **E** pová **A** lané, **D**

Hmi na trávě **E** pová **A** lané **D**

Hmi u paty **F#mi** oře **E** cha? **Hmi, F#mi, E**

A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy?
A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
že ste, husličky, samé,
že ste, husličky, samé na světě zostaly?

A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát?
A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát?
Co sa mu enem zdálo, bože,
co sa mu enem zdálo,
že už vjec nechtěl hrát?

Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
až sa tá bude trápit,
až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Chtěl bych se jmenovat Jan

Buty

Chtěl bych se jmenovat **Dmi** Jan

F být přítel dívek a **C** dam.

Přicházet k nim nepoz **Dmi** ván

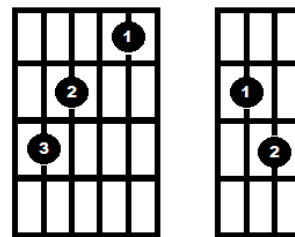
F a odcházet nepoz **C** nán.

Celé **Ami** mlá **Emi** dí, **F, C/E, F, F#, G**

celé **Ami** stá **Emi** ří, **F, C/E, F, F#, G**

chtěl bych se jmenovat Jan.

C/E

Ichisah!

Druhá tráva

V ^Gstaletém městě, v ^Dneznámé zemi, ^Gv polední výhni ^Dšel ulicemi,
v ^Ckapse měl láhev ^Gnebeské whisky, ^Dkdyž někdo blízky ^Gzavolal:
^Chej, ty tam dole ^Gna parkovišti, ^Dty budeš příští ^Gkrál!

Stáli jsme poblíž, hned u garáží, když hlídač mávnul umělou paží:
co ty víš, chlape, o naší žízni, že bys měl bližním kralovat,
ten muž se usmál: víte, já spěchám, a tu flašku vám nechám rád.

*: Copak ^Gnevidíš, že hořím, a ^Dnevíš, že to bolí,
^{Emi}džípy nás honí ^Dpo makovém poli.

®: ^GChisah! Chisah! ^CIchi ^Gsah! ^DChisah! Chisah! Ichisah!

Rozdává radost, jásali jedni, ještě než hlídač zakřičel: sedni,
prodáváš chlast, chlape, bez povolení, a odtud není cesty ven,
lvi jsou teď sytí a sekera tupá, tak budeš upálen.

*: Nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
a že džípy nás honí po makovém poli?

^AŘekni mi pravdu ^Eo mojí vině, ^Apo vši té bídě ^Ea kocovině,
^Dpomoz mi vyhnat ty ^Ajezdce z mé hlavy, ^Eteď je ten pravý ^Aokamžik,
v ^Dočích mám kouř, a tak ^Aprocházím krajem, ^Ekde jsem jen nájem ^Aník.

*: Copak ^Anevidíš, že hořím, a ^Enevíš, že to bolí,
^{F#mi}mě, stejně tak jako ^Eproroky i voly?
^ANevíš, že jsme jediní a že ^Enení cesty zpátky,
^Akdyž vojáků je mnoho a když ^Edneska je tak hrozně krátký ^{F#mi}den?

Išiel Macek do Malacek

Dmi Išiel Macek do Malacek šošovičku **A** mláćic,
Dmi zabudol si cepy doma, musel **A** sa on **Dmi** vráćic.

®: **D7** Ej, Macejko, Macejko, ko-ko-ko-ko,
zahraj mi na cen **G** ko, ko-ko-ko-ko,
Gmi na tú cenkú stru **A** nu, nu-nu-nu-nu,
Gmi ej, dzunu, dzunu, dzu **D** nu, nu-nu-nu-nu.

Milá, mojá, duša moja,
dzes mi dala cepy.
Tam ci visá na hambálku,
vem si ich ty slepý.

®:

Zahral Macek dzunu, dzunu,
potom prestal hráći.
Husle sa mu rozsypaly,
cepom po nich mláćil.

®:

Já, písnička

Nezmaři

To **Ami** já, zrozená z nemoc **G** ných básníků,
z tichých **Emi** vět po nocích utka **Ami** ná.
To já, zrozená, není mi do smíchu,
když mám být pod cenou prodaná.

®:Kdo **C** vás obléká do ša **G** tů svatebních?
Holky **Ami** _A mý ztrac **G** ný. ztrac **F** ný. **E7**
Ženich **Ami** spí na růži,
až ně **G** kam pod kůži
se můj **Emi** strach do klína schová **Ami** vá.

To já, zrozená v hospodách na tácku
raněných ospalých milenců.
To já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.

®:

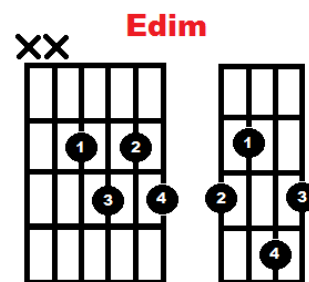
To já, písnička, ležím tu před vámi
jenom tak spoutaná tolikrát.
To já, písnička, provdaná za pány,
kteří pro lásku smí o mně hrát.

®:

Já s tebou žít nebudu

Nerez

Emi Bylas' jak poslední hlt **F#** vína,
H7 sladká a k ránu bolavá, **Emi, Edim, H7**
Emi za nehty výčitky a špí **F#** na,
H7 říkalas': dnešní noc je tvá. **Emi, Edim, H7**

®: **G** Co my dva z lásky vlastně **H** máme,
Ami hlubokou **Edim** šachtou padá zd **H7** viž, já říkám "kiš-kiš",
Emi navrch má vždycky těžký **F#** kámen
H7 a my jsme v koncích čím dál blíž, **Emi, Edim, H7**

/: **Emi** a me tu ha nadži vava **Ami** jaj dari **Edim** dari **H7** daj. :/

Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.

®:

Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.

®: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
a me tu ha ....

4x: **Emi** Navrch má vždycky těžký **F#** kámen
H7 a my jsme v koncích čím dál **Emi** blíž (**Edim, H7**)

Jarmila

Pavel Dobeš

GJarmila vždycky mi **Hmi**radila,
abych **D7** pracovní dobu dodr **G**žel, **D7**
Gdneska mně ale **Hmi**náramně
táhlo **D7** domů, a tak jsem prostě **G**šel.
EmiJarmila má totiž dneska narozeniny,
D7proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
na stole **G**sklenice, smích slyšet z **Hmi**ložnice,
v předsíni **D7** stojí pánské střeví **G** **D7**ce.

Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.

Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám:"Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Jaro

Fešáci

Ami My čekali **C** jaro, a **G** zatím přišel **Ami** mráz,
tak strašlivou **C** zimu ne **G** potkal nikdo z **Ami** nás,
z těžkých černých **C** mraků se **G** stále sypal **Ami** sních
a vánice **C** sílí v po **G** ryvech ledo **Ami** vých.
Z **C** chýší dřevo mizí a **G** mouky ubývá,
Dmi do sýpek se raději už **G** nikdo nedívá,
C zvěř z okolních lesů nám **G** stála u dveří
Dmi a hladoví ptáci při **G** létli za zvěří, a stále **Ami** blíž.

Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"

Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami Někdy ten, kdo **C** spěchá, se **G** domů nevrací **Ami** ...

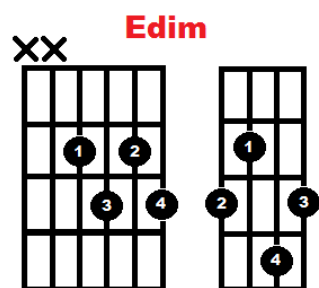
Javor

Nerez

Emi Tak už to, **D7_{F#}** miláčku, **G** musíme **C** brát^H,
Ami chtěl bych tě **D7** naposled **H7** pomilo **Emi** vat,
tak už to, **D7_{F#}** miláčku, **G** u nás cho **C** dí^H,
Ami javor své **D7** listy hned **H7** dvakrát sho **C** dí^H,
Ami zbývá nám **D7** balada **H7** o nadě **Emi** ji,
Ami zejtra mě **Emi_H** na vojnu **Edim** odvádě **H7** jí.

Tak už to, miláčku, musíme brát,
chtěl jsem ti svou lásku naslibovat,
javor však své listy dvakrát shodí,
jinej tě k oltáři doprovodí,
zbývá mi balada o naději,
zejtra mě na vojnu odvádějí.

Ted' jsem si, miláčku, jen jedním jist,
javor, ten shodí i poslední list,
i kdyby ten javor v bouři blesk sťal,
nikdy bych svou lásku nesliboval,
zejtra mě na vojnu odvádějí,
zpívám si baladu o naději.

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

Býval jsem **D** chudý jak **G** kostelní **D** myš,
na půdě **F#mi** půdy jsem **Hmi** míval svou **A7** skrýš,
/: **G** pak jednou v **D** létě **A7** řek' jsem si: **D** ať,
svět fackuje tě, a **G** tak mu to **D** vrať. :/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.

®: Jdou po mně, **D** jdou, **G** jdou, **D** jdou,
na každém **F#mi** rohu má **Hmi** jí fotku **A** mou,
G kdyby mě **D** chytli, **A** jó, byl by **Hmi** ring,
G tma jako v **D** pytli je v **C** celách Sing-**G** sing. **A, D, G, D**

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.

Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš.

®:

Klenotník Smith mi do očí lhal,
pár facek slíz' a dal, vše mi dal,
a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená.

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.

®: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jé jé je to tak

Znouzecnost

Emi Přede mnou mlha a **C** za mnou dým,
D kráčím divným **Emi** údo **D** lím,
Emi ve tmě blázen **C** tango tančí,
D žádnéj neví s **Emi** kým.

Lidé napravo křičí sláva,
nalevo sekáč kosou mává,
cesta je fuč - kamení v botách,
navíc mě bolí hlava...

Mazanej hovnivál kuličku tlačí,
najednou povídá: "Už to stačí"
Třikrát se ukloní - opona padá,
potom z cizího svačí.

Z oblohy padají křidýlka muší,
pavouk si maluje červenou tuší
- šklebí se, že já zapomněl mapu
a jestli mu neprodám **E** duši!

®: **E** Jé **A** jé **H** je to **E** tak
Doko **A** lečka **H** jdeme **E** cestou
E Jé **A** jé **H** je to **E** tak
Dokud **A** nás **H** nesežere ... **E** drak

Radši bych utek - jen mít pas,
holub má v zobáku zlatej vlas,
přemlouvám holuba: "S sebou mě vem"
- on ale, že nemá čas.

Došel jsem ke zdi, kravál ztich,
pavouk na mne opilý dechem dých
a pak mi zazpíval baladu o tom,
že už jsem jedním z nich.

®:

®:

®:

Jednou mi fort povídá

Šakalí léta

A7 Jednou mi fotr povídá,
D7 zůstali jsme už sami dva,
E7 že si chce začít taky trochu **A7** žít.

Nech si to projít palicí,
a nevracej se s vopicí,
snaž se mě, hochu, trochu pochopit.

®: **E7** Já šel, šel dál, baby, **A7** kam mě pán bůh zval,
E7 já šel, šel dál, baby, a **D7** furt jen tancoval.
A7 Na každý divný hranici, na **D7** policejní stanici,
E7 hrál jsem jenom Rock 'n Roll for **A7** You. **D7, E7**

Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockin ' klap
a nad kolípkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nějakej král.

®:

Pořád tak nějak nemohu,
chtít štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.

Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

®:

Jelen

Jelen

Dmi Na jaře se vrací **C** od podzima listí, **Dmi**
mraky místo ptáků **C** krouží nad Závistí, **Dmi**
kdyby jsi se někdy **C** ke mně chtěla vrátit, **Dmi**
nesměla bys, lásko, **C** moje srdce ztratit. **G**

®: **Dmi** Zabil jsem v lese **C** jele **F** na,
bez nenávisti, **C** bez jmé **Dmi** na,
když přišel dolů k **C** řece **F** pít,
krev teče do vody, **C** v srdci **Dmi** klid.

Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří, jindy tiše pláče,
někdy mám ten pocit, i když roky plynou,
že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

®:

Na jaře se vrací listí od podzima,
čas se někam ztrácí, brzo bude zima,
svět přikryje ticho, tečka za příběhem,
kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem.

®:

®:

Jenoféfa

Kapitán Kid

C Cowboyové slyšte píseň **Ami** mou,
Dmi nechte chvíli těch pitomejch **G7** krav
v Utahu jsem nechal lásku svou
Jenoféfa zve se ona squaw.
Vlasy má jak řeka zvlněný,
oči jako květy šalvěže,
pro ty oči má hned splněný,
co přeje si i co nepřeje.

®: Jeno **C** féfo, Jeno **Ami** féfo, Jeno **Dmi** féfo, **G7** prerie **C** stín,
Jenoféfo, Jeno **Ami** féfo, Jeno **Dmi** féfo, **G7** má píseň **C** zní.
E Kdyby měsíc nemusel **Ami** svítiti tmou,
E ještě by Ti se mnou zpíval **Ami** písničku **G7** mou,
Jeno **C** féfo, Jeno **Ami** féfo, Jeno **Dmi** féfo - **G7** nashleda **C** nou.

Abyste to nezapomněli,
opakuj, že jsem ji měl rád,
než mi začal chodit do zelí,
jeden starej dobrej kamarád.
Dostal olověnou do těla,
Jenoféfě zrovna na prahu,
do dneška ho nevobřečela,
tak jsem raděj ujel z Utahu.

®:

Jako kojot vyju na měsíc,
cowboyové slyšte píseň mou,
přestože je jiných na tisíc,
Jenoféfa byla jedinou.
Moh bych o tom zpívat ještě dál,
kdyby mě má láska slyšela,
někdo z Vás mi na krk laso dal,
vem to ďas, ráda mě neměla.

®:

Jeřabiny

Karel Kryl

Emi Pod tmavočervenými jeřabina **H7** mi
zahynul motýl mezi **Emi** karabinami,
C zástupce **G** pro týt **Ami** šlápl na bě **D** láska,
Ami zahynul motýl **Emi** jako naše **H7** láska,
Emi zahynul motýl **H7** jako naše lás **Emi** ka.

Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.

Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Ještě jedno kafe

Druhá tráva

Máš **Gmi** sladkej dech a oči, kterým **F** patří svatozář,
a **Es** vlasy máš jak hedvábí, když je **D7** vhodíš na polštář,
ale **Gmi** já se o tvou lásku ani **F** vděčnost neprosím,
ty **Es** děkuješ jen hvězdám a jseš **D7** věrná jenom jim.

®: **Es** Ještě jedno kafe bych si **D7** dal,
Es ještě jedno kafe, kruci **D7** nál, než pojedu **Gmi** dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

®:

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

®:

Ještě mi chvilku zpívej

Vlasta Redl

A7 Ještě mi chvilku **D** zpívej, **G** a neříkej, že už to **Hmi** neumíš,
Emi ať se zas cítím takhle **Hmi** maličký, **E** ať srdce pro mě **A7** bije,
ještě mi aspoň chvilku **D** zpívej, **G** ať můžu sladce ztrácet **Hmi** vědomí
Emi a utopit svůj rozum **Hmi** ve vlnkách té **E** hloupoučké melo **A7** die.

Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

D, D4, D, D4, Hmi7, Hmi6

Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila,
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky nakrmila.

Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

Jó, to jsem ještě žil

Šlitr, Suchý

G Jo vzduch byl plnej **D** boje, jak jsem tak **G** do něj pliv, **G7**
ta **C** slina byla moje a já byl **G** ještě živ
a **D** barva stejnokroje mě hřála **G** po těle
jo **D** vzduch byl plnej **A7** boje a byla **D** neděle. **D7**

®: **G** Jo to jsem ještě žil, **A7** jo to jsem ještě **D** žil
C pak ale přiletěla **G** lesklá a horká střela
Ami uprostřed mého **D** čela **G** našla si **D7** mrcha **G** cíl.

Náhle si nebe kleklo na poraněnou zem,
aniž by se co řeklo, smrt zjevila se všem,
aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář,
rozpoutalo se peklo a Bůh si zakryl tvář.

®:

Já nevěděl jsem přesně, proč do rány jsem vlít',
ačkoliv jsem tak děsně chtěl milovat a žít,
a štěstí stálo těsně vedle mě celej čas,
já nevěděl jsem přesně, proč náhle vzal ho ďas...

®:

Náš přeudatný oddíl se v jatka proměnil,
a já se blátem brodil a o svý lásce snil,
vždyť láska měla podíl i na ty smrti snad,
kdybych se nenarodil, sotva bych asi pad...

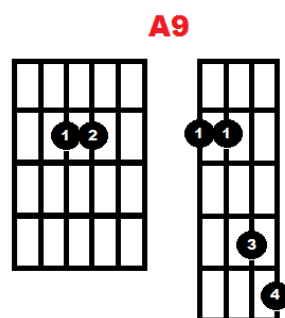
®: Sotva bych ...

Jonatán

Hop Trop

Když **G** jaro zaťukalo na dveře roku **C** vosumnáctset **G** šest,
přišel **C** vod řeky chlap, **G** co sem jel jen **Ami** sám a **C** na svou **D** pěst,
na **G** sobě hrubej pytel vod kafe nosil **C** místo kabá **G** tu,
starý **C** osadníci **G** hádali, co k **Ami** čertu **C** hledá **G** tu.

®: Byl **Emi** vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí
se **G** proti proudu dřel, **Emi** proti proudu dřel,
kam **A7** šel, ho všude **A9** chválej', že **A7** jabloňovou **A9** alej
pro **G** všechny vysázel, pro **D** všechny vysázel. **G, D7, G**

Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvouch kán
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každěj časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

®:

Když léty unaveněj do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

®:

Až **G** jednou nebudete na světě, lidi **C** ať tu po vás **G** maj'
třeba **C** jabka nebo **G** písničku, co si **Ami** rádi **C** zazpí **G** vaj',
třeba **C** jabka nebo **G** písnič **E7** ku, co si **Ami** rádi **C** zazpí **G** vaj'. **D7, G**

Jožin z bažin

Ivan Mládek

AmiJedu takhle tábořit **E**Škodou 100 na **Ami**Oravu,
spěchám proto, riskuji, pro **E**jíždím přes Mo**Ami**ravu.
G7Řadí tam to stra**C**šidlo, **G7**vystupuje z ba**C**žin **E**,
Amižere hlavně Pražáky a **E**jmenuje se **Ami**Jožin. **G7**

®: **C**Jožin z bažin močálem se plí**G7**ží,
Jožin z bažin k vesnici se blí**C**ží,
Jožin z bažin už si zuby brou**G7**sí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdou**C**sí.
Na **F**Jožina z **C**bažin, **G**koho by to napadlo, **C**
Fplatí jen a **C**pouze práš**G**kovací letadlo. **C, E**

Projížděl jsem Moravou směrem na
Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u
slivovice:
Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"
®:

Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a
prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom
háček."

Poczułem przyrody zew, maluchem
przed siebie gnam
w sumie trochę spieszno mi, więc na
skróty ruszam tam
gdzie w mokradłach grasuje ta bestia
straszliwa
co pożera miastowych, Jožin się nazywa

®: Jožin z Bažin pełźnie przez moczary
Jožin z Bažin znów szuka ofiary
Jožin z Bažin już ostrzy siekacze
Jožin z Bažin gryzie, dławi, skacze
trzeba się go pozbyć, jak to zrobić
dobrze wiem
i jutro Jožina z samolotu opylęm.

Przejeżdżałem przez wiochę,
zatrzymałem się na znak
to kierownik wita mnie, leje wódkę, gada
tak:

Předseda mi vyhověl, ráno jsem se
vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

®: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím,
johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do
ZOO.

łeb Jožina zdobyć trza, resztę bajki
znasz już sam
oprócz ręki córki mej, PGR-u pół ci dam
®:

Mówię mu, że proszek mieć, no i
samolot a
jutro Jožin będzie wasz, to prosta robota
wszystko załatwione w myk, wzbijam się
do chmury
by Jožina nawozem przypudrować z góry

®: Jožin z Bažin biały jak lilia
Jožin z Bažin już manatki zwija
Jožin z Bažin do ściany przyparty
Jožin z Bažin skończyły się żarty
złapałem Jožina, niewypuszczę o-hoho
jak zabraknie kasy, to sprzedam go do
zoo.

Karavana mraků

Karel Kryl

D Slunce je zlatou skobou **Hmi** na vobloze přibitý,
G pod sluncem **A** sedlo kože **D** ný, **A7**
D pod sedlem kůň, pod koněm **Hmi** moje boty rozbitý
G a starý **A** ruce sedře **D** ný.

®: **D7** Dopředu **G** jít s tou **A** karavanou **Hmi** mraků,
schovat svou **G** pleš pod **A** stetson děra **Hmi** vý,
/: jen kousek **Emi** jít, jen **A7** chvíli, **Hmi** do soumraku, **Emi**
až tam, kde **Hmi** svítí město, **F#** město běla **Hmi** vý. :/ **A7**

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený,
a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

®: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
/: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje nohy rozbitý
a starý ruce sedřený.

®: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
/: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Kdo na moje místo

Jaromír Nohavica

Emi, Ami, Ami, Emi, G, Ami, H, Emi

Emi Tak málo mám *Ami* krve, tak málo mám *Emi* krve,
tak *G* málo mám *Ami* krve a *H* ještě mi teče z *Emi* úst.
Až bude *C* růst nade mnou *Emi* tráva, až budu *C* hnít, *G*
kdo na moje *C* místo, kdo zdvihne můj *D* štít?

Emi Tak málo mám *Ami* krve, tak málo mám *Emi* krve,
tak *G* málo mám *Ami* krve a *H* ještě mi teče z *Emi* úst.

Emi, Ami, Ami, Emi, G, Ami, H, Emi

V *G* dým zaha *Ami* len vítkovských *D* pecí jsem *Emi* stál,
G noc zřela mi z *Ami* očí, plam z *D* nozdry mi *Emi* váł,
G nech svítlo *Ami* slunce, nech *D* večer se *Emi* šeril,
G já semknutou *Ami* brvou ty *D* vrahy jsem *Emi* měřil
C ty bohaté židy, ty grofy ze šlachty,
já - *H* škaredý horník, jak vyskočil z šachty.

Emi Tak málo mám *Ami* krve, tak málo mám *Emi* krve,
tak *G* málo mám *Ami* krve a *H* ještě mi teče z *Emi* úst.
Až bude *C* růst nade mnou *Emi* tráva, až budu *C* hnít, *G*
kdo na moje *C* místo, kdo zdvihne můj *H* štít?

Kdo *Emi* zdvihne můj *Ami* štít, kdo zdvihne můj *Emi* štít,
kdo *G* zdvihne můj *Ami* štít, kdo *H* zdvihne můj *Emi* štít?

Emi, Ami, Ami, Emi, G, Ami, H, Emi

Kdyby

Vlasta Redl

C Kdyby tady **F** někde by **Emi** ly **Dmi, G**
C dveře, co vždy v **F** pravou chví **Emi** li **Dmi, G7**
Dmi otevrou se **G** do pohád **Emi** ky,
C to bychom se **F** nezlo **G** bi **C** li.

Těmi dveřmi do pohádky
mohlo by se taky zpátky
a svět, co jsme opustili,
byl by na nás takhle krátký.

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

Ami Když mě brali za vo **C** jáka

G stříhali mě doho **C** la.

Dmi Vypadal jsem jako **Ami** blbec

E Jak i všichni doko **F** la, **G** la, **C** la, **G** la,

Ami jak i všichni **E** doko **Ami** la.

Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit.

Na pokoji po večerce
ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou
krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje,
ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr
Tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila. la, la, la,
jakpak se Vám líbila? la, la, la,
nic moc extra nebyla ..

Klementajn

Šlitr, Suchý

DByla krásná, byla **Hmi** milá,
byla **D** chytrá, zkratka **A** fajn,
na za **G** hrádce něco **D** ryla, **Hmi**
říka **A** li jí Klemen **D** tajn.

Kolik má prej nápadníků
vo tom nemá nikdo šajn,
podávaj si u ní kliku,
každej chtěl by Klementajn.

Jednou ráno přišel jeden,
napůl Ábel, napůl Kain,
napůl peklo, napůl Eden
začal svádět Klementajn.

Tělo rovný měl jak lajna
nejrovnější ze všech lajn,
a tak vznikla láska tajná
mezi ním a Klementajn.

Když je radost, přijde smutek,
zmizí vše, co bylo fajn,
její Dárling vod ní utek',
zbyla sama Klementajn.

Jednou přišel pozdrav z Vídně
Junge Frauen, Alter Vajn,
jinak se mám celkem bídňě,
žij si blaze Klementajn.

Do duše jí padla tíseň,
tak se vrhla na kokain,
a tím končí nejen píseň,
ale taky Klementajn.

Klobouk ve křoví

Voskovec & Werych

C, Fmi, C, Fmi, G

CVítr **Fmi**vane **C**pouští

Cpo písku **Fmi**žene **C**klobouk

Fmizahnal **G**ho do **C**houští **Ami**

Fmistarý a **G**černý klo **C**bouk

Kde pak je ta hlava
která klobouk nosila
bila černá či plavá
komu asi patřila

pískání

Kdo to v poušti zmizel
odkud šel a kam
jaký to měl svízel
že byl v poušti sám

Jen zaváté stopy
starý klobouk ve křoví
nikdo nic nepochopí
nikdo se nic nedoví.

Kluziště

Karel Plíhal

C Strejček **Emi7** kovář **Ami7** chytil **C₆** kleště,

Fmaj7 uštíp' z **C** noční **Fmaj7** oblo **G** hy

jednu malou kapku deště,
ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu,
tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu
a obrovský kladivo.

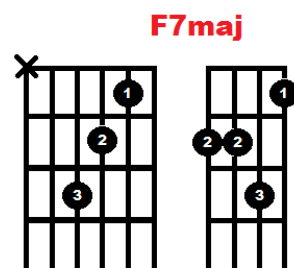
®: Zatím **C** tři bílé **Emi7** vrány **Ami7** pěkně za **C₆** sebou
kolem **Fmaj7** jdou, někam **C** jdou, do ryt **D7** mu se kýva **G** jí,
tyhle **C** tři bílé **Emi7** vrány **Ami7** pěkně za se **C₆** bou
kolem **Fmaj7** jdou, někam **C** jdou, nedo **Fmaj7** jdou, nedo **C** jdou.

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

®:

Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

®:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň **G7** u lesa v remízku,
C v očích mi zbylo jen **E7** pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

®: **Ami** O vodě, o trávě, **Dmi** o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit **C** nejde se,
Ami o lásce, o zradě, **Dmi** o světě
E a o všech lidech, co kdy **E7** žili na téhle **Ami** planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

®: Na, na, na....

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

®: ... bude to písnička o nás a kometě ...

Kopyta a hříva

Klíč

Jsou **G** kopy **H7** ta a hří **Emi** va a **Ami** čabraky a **D** šporny,
skrz ně **G** kůň se **H7** na svět **Emi** dívá a **Ami** smíchy **D** chtěl by **G** ržát. (**D**)

Když v sedle stařík zpívá, že vede život vzorný,
kůň moudře hlavou kývá a čeledín je mlád.

®: **H7** O tý holce, **Emi** která v stáji **H7** dává koňům **Emi** pít,
D klisny tiše **G** řehtají, že **Ami** hříbě bude **H7** mít.

Jsou jen kopyta a hříva a čabraky a šporny
a kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.

Jsou kopyta a hříva a pán si v sedle mlaskne,
jó, až to na něj praskne, to teprv začne cval.

Ted' v slunci srst se svítí a přes potok si skáčem,
už zejtra budem s pláčem sedlat opodál.

®: Starý jezdec bez otěží do chomoutu vlít',
o hřebce tu neběží, vždyť holka chce si žít.

Budou prstýnky a hříva a čeledín je mlád,
a proto kůň jen krkem kývá a smíchy chtěl by ržát.

Jsou kopyta a hříva...

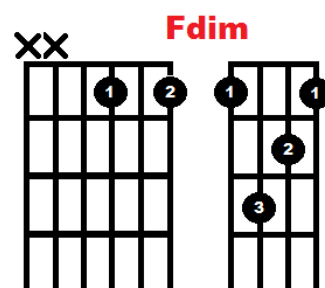
Košilka

Jaromír Nohavica

Ami Svlíkni si **Dmi** košilku, **Ami** lásko **E** mo **Ami** je,
C do rána **G** bílého **C** daleko **E** je,
/: **F** do rána **C** daleko **Fdim** k srdci kou **E** sek,
Ami krásné je **Dmi** když lidi **Ami** milu **E** jou **Ami** se. :/

Včera's mi utekla, teď jsi tady,
jako já žádný tě nepohladí.
Na vodě, voděnce tajou ledy,
co když jsme teď tady naposledy?

Svlíkni si košilku z porculánu,
krásnější, než jsi ty, nedostanu,
červánky na nebi, rudá krvi,
budeš má prvá a já tvůj prvý.

Krajina slepců

Klíč

Hm hm hm ... **Ami, C, Dmi, Ami, G, Ami**

Ami Půlnočním krajem vzhůru had se drápe,
C slepci jdou, slepý vůdce v čele tápe,
Dmi přísloví se může skutkem stát,
nejdřív **Ami** krásný **G** sen, a pak **Ami** pád.

Tam za vodou, tam rostou jitrnice na stromech
a sýr na polích a sudy vína v záhonech,
tak jásej, hraj, křepči ve tmě jako pán,
už ráno dojdem tam, kde je ráj.

®: **Dmi** Zástupy jdou, **Ami** slepců najde se vždy dost
a **C** dav chce **G** své vidiny **Ami** mít,
Dmi pojď, zvedni plášť, a než **Ami** zlámeš vaz i kost,
můžeš **C** chvíli jak **G** světa pán **Ami** žít.

Půlnočním krajem...

Noc, keřů pár, skály a stezka vede kolmo vzhůru,
důvěru měj, tvůj vůdce, předák, pán, guru
sám nejlíp ví, kde jsou buchy ve větvích
pak jehňat výkřik a zlý noci smích.

®:

Král a klaun

Karel Kryl

G C G C G C

D7 Král **C** do boje **G** táh' **C, G** do **C** veliké **G** dálky **CG**
C a s ním do té **G** války **D7** jel na mezku **G** klaun, **CG**
D7 než **C** hledí si **G** stáh' **C, G** tak z **C** výrazu **G** tváře
C bys nepoznal **G** lháře, **D7** co zakrývá **G** strach.

®: **D7** Tiše šeptal při té hrůze: **G** "Inter arma silent musae,"
A místo zvonku cinkal brně **D7** ním **C#7**
D7 Král **C** do boje **G** táh' **C, G**, do **C** veliké **G** dálky
a **C** s ním do té **G** války **D7** jel na mezku **G** klaun **G+, C, G**

Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: Inter arma silent musae
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst.

Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal strážce
a, nemaje páže, sám burcoval lid.

Všude křičel do té hrůzy ve válce že mlčí
múzy,
muži by však mlčet neměli.
Král do boje táh', s tou vraždící lůzou,
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

Král do boje táh', a v červancích vlídných
zřel na čele bídných, jak vstříc jde mu klaun.
Když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl, jak zahynul král:

Kdekdo křičel při té hrůze:
"Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil
šlak,
klaun tiše se smál a zem
žila dále
a neměla krále, klaun na
loutnu hrál,
D7 klaun na loutnu **G** hrál,
D7 klaun na loutnu **G** hrál ...

Krutá válka

Spirituál Kvintet

Tmou **C** zní zvony z **Ami** dálky, o **Dmi** čem to, milý, **Emi** sníš,
E hoří **F** dál plamen **Dmi** války a **C** rá **F6** no je **Dmi** blíž, **G7**
C chci být stále s **Ami** tebou, až **Dmi** trubka začne **Emi** znít,
E láska **F** má, vem mě s **Dmi** sebou! **C** Ne, to **F** nesmí **C** být!

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

Ach, má láska sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojd', láska má!

Krysař

Znouzecnost

Ami Bylo, nebylo, kde se to tu vzalo,
G černé na bílém to **F** na plakátech **Ami** stálo.
Bude tu hrát krysař a ty jeho krysy
a bude to muzika, dobrá jako kdysi.

Bylo, nebylo, pak na scéně stáli,
potkat je v noci ve městě, možná byste se báli.
Středověký škorně a staletou halenu
a do copánku spletený vlasy barvy havranů.

®: **Ami** Bylo, nebylo, bylo, nebylo,
G bylo, nebylo, **F** bylo, neby **Ami** lo.
Bylo, nebylo, bylo, nebylo,
bylo, nebylo, bylo, nebylo.

Bylo, nebylo, kde se vlastně vzali
a tou kouzelnou muzikou štěstí rozdávali.
Pak ten okamžik skončil a nikdo nechtěl domů,
atmosféra, kdo tam nebyl, nevěřil by tomu.

®:

Bylo, nebylo, uplynul nějaký čas
a plakáty na nároží visely tu zas.
Lidi zachvátila horečka a každý tam chtěl jít,
bez rozdílu názorů zas to kouzlo prožít.

®:

Bylo, nebylo, prošli divný zprávy,
že vyšlehnou hranice pro čerty a ďábly.
Do datumu na plakátech chybělo pár dní
a na radnici krysaře zvou si páni radní.

®:

Bylo, nebylo, řekli: "To by teda nešlo,
s touhle vaší vizáží hrát budete tu těžko.
Nás totiž vůbec nezajímá, že vás mají lidi rádi,
my jsme tady vod toho, jejich mysl chránit."

®:

Bylo, nebylo, tak, jak v té pohádce,
krysař město opouští a hudba zní v dálce.
Jak za kouzelnou píšťalou za ním myšlenky táhnou,
a hodně dlouho v tomhle městě byl cítit vzduch křivdou!

®:

Laciný víno

Máči

C Po noci **H**krátké a **Ami** po milo **Ami7G**vání
F#zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
co **C** bolí, **G7** to je to laciný **C** víno **G, G7**,
C po noci **CH**plné **Ami** cigaret **Ami7G**kouře,
Ami7F#byls' jako tajfun, já jako bouře,
to **C** bolí, **G** to je to laciný **C** víno.
E Ted' jenom matně v **E7** hlavě mi svítá,
Ami7 útržky večera vytanou,
E tak jako stébla se **E7** tonoucí chytá,
Dmi hledám tvou **A+** adresu **Dmi7** napsa **G7** nou,
C napsals' ji **CH**sirkou **Ami** vypá **Ami7G**lenou
na **Ami7F#**krabičku cigaret zpola plnou,
k **C** ránu **G7** pilo se laciný **C** víno. **G, G7**

®: **C** Večery **Emi7** fajno **Ami7** vý, **Ami7F#**u láhve litro **G** vý **G7**
se **C** milují **Emi7** namát **Ami7** kou **Ami7F#**holky, co málo **G** ví,
E když hlava **E7** potom **Ami7** bolí ráno
a **Dmi7** spát se chce, je **G7** nedospáno,
C večery **Emi7** fajno **Ami** vý tak **AmiG**končí **Ami7F#**vaj',
G to je to laciný **C** víno.

Po noci krátké a po milování
zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
co bolí, to je to laciný víno.
Ted' jenom matně v hlavě mi svítá,
útržky večera vytanou,
tak jako stébla se tonoucí chytá,
hledám tvou adresu napsanou,
adresu někdo vynesl s košem,
tak vidíš, holka, rázem je po všem,
to bolí, to je to laciný víno.

®:

Lano, co k nebi nás poutá

Traband

Já **F** sedával v přístavu, **Gmi** popíjel kořalu, **F** s holkama **C7** laškoval.
A **F** bylo mi fuk, co je, **Gmi** hlavně když fajfka mi **F** dout **C7** ná.
Co **F** bylo už není, **Gmi** všechno mý jmění jsem **A7** dávno **Dmi** rozfofroval.
Jsme **F** silný jak silný je **Gmi** lano, co k nebi nás **F** pou **C7** tá **F**.

Ale najednou zmatek, když vešel ten chlápek, na mou duši!
Objedná si drink a sedne si vedle do kouta.
Pak se nakloní ke mně a povídá jemně: Matouši!
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá.

Já povídám: Pane, odkud se známe? Jesli se nemýlíte?
A co je vám do mě, starýho mrchožrouta?
On na to: Pojď, dej se na moji loď, má jméno Eternité.
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá.

Dmi, D7

G Ty jeho slova se **Ami** zařízly do mě **G** jako bys břitvou **D7** šmik.
G Jako když po ránu **Ami** vzbudí tě křik **G** kohou **D7** ta.
Tak **G** povídám: Jdem! A **Ami** ještě ten den stal se **H7** ze mě námoř **Emi** ník.
Jsme **G** silný jak silný je **Ami** lano, co k nebi nás **G** po **D7** u tá **G**.

Tak zvedněme kotvy a napněme plachty, vítr začíná vát!
Černý myšlenky vymetme někam do kouta.
Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď není čeho se bát.
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá.
Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá.

Emi

G, D7, G, D7, G, D7, G, D7, G

Lilie

Karel Kryl

Ami Než zavřel bránu, oděl se do oceli **F, E** a zhasil **Ami** svíci, **E**
Ami bylo už k ránu, políbil na posteli **F, E** svou ženu **Ami** spící,
/: **C** spala jak víla, **G** jen vlasy halily ji,
Ami jak zlatá žíla, **F** jak jitra v **E** Kastilii,
Ami něžná a bílá jak rosa na lilii,
F, E jak luna **Ami** bdící. :/

*pískání... **Ami, F, E, Ami, F E Ami***

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
/: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
/: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Lodníkův lament

Hop Trop

Emi Já snad **G** hned, když jsem se **D** narodil,
na **G** bludnej **D** kámen **G** šláp',
a do školy moc **D** nechodil, i **Emi** tak je **D** ze mě **Emi** chlap,
velký **G** dusno, který **D** nad hlavou mi **G** doma **D** vise **G** lo,
drsnýmu chlapu **D** nesvědčí,
já **Emi** ťuk' si **D** na če **Emi** lo. **D, G, D, G, C, G**

®: Má **G** ma mě doma držela a **D** táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdy **G** bych jen trochu chtěl,
voženit se, vzít si ňákou **D** trajdu copatou
a za její lásku platit **G** celou vejplatou, hó **Emi** hou.

Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

®:

Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

®:

Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

®:

Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

®:

Lod'

Nezmaři

Až **G** hokynáři **C** smažou ti dluh,
G příměřím bouří **C** pročistí vzduch
G loď, **Emi** která **Ami** na dně **D7** má š **G** rám.

Pak v kalendáři otočíš list
a nadějí svou si nebudeš jist,
plout proti proudu máš sám.

®: Do **G7** týhle lodi **C** teče,
nám **G7** šplouchá na ma **C** ják,
my **A7** nečekáme **D7** vkleče,
až zaha **A7** lí nás černej **D7** mrak. **D+**

Kormidelník si říká Noe
a plachty jsou holky povětrné,
k nám na palubu jsi zván.

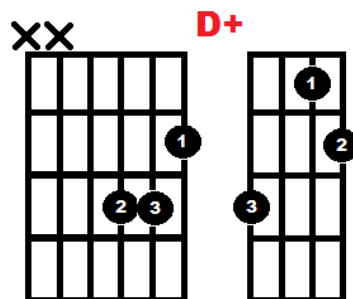
Už začali hrát, je nejvyšší čas
v gumovkách tančit poslední waltz,
loď, která na dně má šrám.

Bere nás proud a kocovina,
v plachtoví hvízdá meluzína,
mýlil se v mýlích náš plán.

®:

®:

Jen za kormidlo s nadějí ber,
k pevnině vždycky najde si směr
loď, která na dne má šrám,
G loď, **Emi** která **Ami** na dně **D7** má **G** šrám,
k **G** nám **Emi** na palu **Ami** bu **D7** jsi **G** zván!

Lou z Lille

klíč

Ona ^Cjmenuje se ^FLou a ^Cpochází prý z ^GLille,
má ^Cčertů rohy, ^Fkřídla andělů, ^Cpůvab ^Glesních ^Cvíl,
kdo strávil s ní pár ^Fchvil, jak ^Cšampaňské by ^Gpil,
má ^Cúsměv tupců, ^Ftrubců závratě ^Cpro ni, ^Gpro Lou ^Cz Lille.

®: /: Jako ^Csrpky luny boky ^Ftenké má a ^Cúsměv velkých ^Gdam,
tak se ^Clehce vzná ^Fší ^Cnad ze ^Gmí, letí, ^Cvůbec ^Gnetuší, ^Ckam. :/

Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas.
Co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

®: /: Jako ^Dsrpky luny boky ^Gtenké má a ^Dúsměv velkých ^Adam,
tak se ^Dlehce vzná ^Gší ^Dnad ze ^Amí, letí, ^Dvůbec ^Anetuší, ^Dkam. :/

Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

®: /: Jako ^Csrpky luny boky ^Ftenké má a ^Cúsměv velkých ^Gdam,
tak se ^Clehce vzná ^Fší ^Cnad ze ^Gmí, letí, ^Cvůbec ^Gnetuší, ^Ckam. :/

Ona ^Djmenuje se ^GLou a ^Dpochází prý z ^ALille,
má ^Dčertů rohy, ^Gkřídla andělů, ^Dpůvab ^Alesních ^Dvíl,
G D A D A D A D

Lousiana

Hop Trop

Ten, **Emi** kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
a na **G** šífu křížit **D** svět ho nele **Emi** ká,
ted' příležitost má a stačí, aby se jí drap',
ať **G** na tu chvíli **D** dlouho neče **Emi** ká.

®: **Emi** Louisi **G D** na, Louisi **G D** na
G zná už **D** dálky modra **A** vý, **Emi**
G D bí lá Louisi **G D** na, jako **G** víra pevná **D** lod',
podepiš a s náma **Emi** pojd',
taky hned si z bečky **D** nahni na zdra **Emi** ví.

Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

®:

Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

®:

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

E Na, **C#mi** nananana **A** nananana. **E**

E Najdem si **C#mi** místo **G#mi** kde se dobře **F#mi** kouří,

E kde horké **C#mi** slunce **G#mi** do nápojů **F#mi** nepíchá,

H kde vítr **A** snáší **E** šmolky ptačích **A** hovínek

H okolo **A** nás a **H** říká:

Můžeme zkoušet, co nám nejvíc zachutná,
a klidně se dívat jestli někdo nejde,
někdo kdo ví, že už tady sedíme,
a řekne: Nazdar, kluci...

®: **E** Mám **C#mi** jednu ruku **A** dlou **E** hou,

E mám **C#mi** jednu ruku **A** dlou **E** hou.

A Posad' se **F#mi** k nám **C#mi** necháme tě **Hmi** vymluvit

A a vzpomeno **F#mi** ut si **C#mi** na ty naše **Hmi** úkoly

E tu ruku nám **Hmi** dej a **A** odpočívej **D** v pokoji **E**

A Tam na tom **F#mi** místě **C#mi** kde se dobře **Hmi** není.

® **A** Na, **F#mi** nananana - **D** ná **A** ná (4x)

Ami na, nananana **D** ná **A** ná ...

A Mám **F#mi** jednu ruku **D** dlou **A** hou ....

Máma, táta

Hudba Praha

Jako **Dmi** koule v kulečníku tak se **C** často kutálím,
nevím **B** kdy do mě kdo **C** vrazí, nevím **Dmi** koho napálím.
Vždycky mě ta srážka bolí, jizvy **C** sotva počítám,
je to **B** prostě stálej **C** pohyb vodni **Dmi** kud a do nikam.
Dmi U-úú U-**C** úú U **B** úú **C** U **Dmi** úú

Černý můry sebou vláčím, černejch děr se dotýkám,
nahej v trní a v bodláčí s bolestí se potýkám,
nasadím si černý brejle, ať mě nikdo nevidí,
za nima si odpočinu vod světa a vod lidí.

®: /: Moje **Dmi** máma, moje máma, tráva, **B** různěj alkohol,
a můj **C** táta, a můj táta, hodně **Dmi** vostrej rock'n'roll...:/

Cejtit zase všechny vůně, na chvíli se dotknout hvězd,
milovat až tělo stůně a skončit, když bije šest.
Takhle zmizet do pohádky a bejt jako malej kluk,
nemuset už nikdy spátky, schovat se ani muk...
U-úú ...

Jenže voči přes ty brejle toho už dost viděly,
jedno vidí je to v hazlu, druhý je to v prdeli,
ještě že je tady máma a s ní táta taky je,
oni držej pořád s náma, celej svět zas tancuje.

®:

Až bude dost různějch smyček, až bude dost různějch kol,
pak bude čas bez vytáček na poslední rock'n'roll,
voko vidí, ucho slyší, někde v dálce zvonit zvon,
já jsem jenom bludnej kámen, just like a rolling stone!
U-úú ...

®:

®:

Máňa

Géza Včelička

Ami Šinu si to **E7** takhle večer k **Ami** zapadáku,
když tu jeden komplic **H7** ke mně hovoří.
Ami Chytili jsme Máňu v **Dmi** koženým kabátu,
Ami do rána jí **E7** svíčka doho **Ami** ří. **E7**

Tak to vidíš, Máňo, přece jsme tě lízli,
tohle jsi nám, holka, dělat neměla!
zradila jsi partu, chodila jsi s fízly,
ted' dostaneš mordu do těla.

Byla velká bída, bylo málo cejnů,
proto jsi se, Máňo, sčuchla s chlupatým
za to tě ted' Máňo vlastnoručně sejmu,
nechám tě tu s prádlem flekatým.

Nejhorší je na tom, že to bylo s chlapem,
co nám loni v létě partu rozdělal
a já budu, Máňo, já budu tím klukem,
kterej tě ted' za to voddělá.

Zavři oči smutný, moje milá Máňo,
vždyť já tě měl, holka, dovopravdy rád.
Že jsi krysařila, máš ted' dokonáno,
parta chce bejt sichr, tak jdi spát!

Náhle třeskl výstřel tichým zapadákem,
tam, kde nikdy žádněj fízl nechodí,
ráno najdou Máňu v koženým kabátě,
Máňu, která nic už nepoví.

Margita

Jaromír Nohavica

Emi Točí se, točí **Ami** kolo **Emi** dokola
a až nás smr **Hmi** tka **C** zavolá,
tak vytáh **G** neme **Emi** rance.
Sbalíme svý těles **Ami** ný **Emi** ostatky,
sra **Hmi** zíme **C** podpatky
a potom dáme **G** se do **Emi** tance.
Ami Tančí se tradič **H7** ně **Emi** gavotta
na konci **Hmi** živo **C** ta,
na konci tohoh **G** le **Emi** plesu.
Promiňte, že vám šla **Ami** pu na **Emi** nohu,
já za to **Hmi** nemo **C** hu,
já tady vlastně **G** ani nej **Emi** su.

®: **Ami** A krásná Margita, **Emi** tanečnice smrti,
Ami má svetr vzoru pepi **Emi** ta a zadkem vrtí,
Ami začíná maškarní **G** ples, kams' to vlez' **D**, kams' to **Emi** vlez',
kams' to vlez' **H7**, kams' to **Emi** vlez'?

Nějakej dobrák stáhnul roletu,
na tomhle parketu
je vidět jenom na půl metru.
Tváře se ztrácejí v šerosvitu,
každý hledí na Margitu
v pepitovém svetr.
Kapelník pozvednul taktovku,
vytáhnul aktovku
a v ní měl nějaký noty.
Tváře se točí v tombole,
někdo si sedí za stolem,
jiný se na parketu potí.

®:

Pokojská v šest přijde do práce,
provětrá matrace,
pod lůžkem najde zlatou minci.
Děvenka dole v recepci
čte si o antikoncepci
a přemýšlí o krásným princí.
Šatnáře v šatně zbyly dvě vesty,
no to je neštěstí,
a co když přijde ráno kontrola?
Hodiny ukazují čtyři nula nula,
ručička se hnula,
vše se točí dokola.

®: ... skončil se maškarní ples
už je dnes, už je dnes, už je dnes.

Marie

Tomáš Klus

F, A, B, C

Je **F** den, tak **A** pojd' Marie ven,
budeme **B** žít, házet **C** šutry do oken.
Je dva necháme doma trucovat,
když nechtějí – nemusí, nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine,
tak Marie, co ti je?

Všemocné jsou loutkařovi prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý,
pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

Je to jed, mazat si kolem huby med
a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá nežije.
Tak ádijé.

Marie, už zase máš k tulení sklony,
jako loni, slyším kostelní zvony znít
a to mě zabije, a to mě zabije
a to mě zabije jistojistě.

®: Já **F** mám Marie **A** rád, když má **B** moje bytí **C** spád.
Býti **F** věčně na cestách, **A** a k ránu **B** spícím plícím **C** život vdechovat.

Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat.

®: Já mám Marie rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách, a k ránu spícím plícím život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen.
Prostě jen prosté spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil.

Marie

Traband

C Marie! Já nespím, jsem na cestě celou **Emi** noc,
C já nejsem z těch, co prosí, ani ten, kdo žebře o po **Emi** moc.
Hmi Pluji k tobě se stěžněm vztyče **Ami** ným **C** ,
G mečem svým **F** jdu si tě **Emi** dobýt.

Věže kostelů se bortí a vlaky mění směr,
na zem se snesla hejna ptáků bez křídel,
moje loď se v bouři kymácí,
do bot mi teče a nad hlavou hoří.

Posílám ti v láhvi pár nenapsanejch vět,
nezdráhej se přijmout, jen to, a je to naposled.
Až vyjedou čtyři jezdci na koních,
bude pozdě chtít se schovat,

Ledovce tají a moře zaplavuje zem,
den je jak noc a noc je jako den,
z nebe padá nekonečnej déšť,
vichřice zuří a potopa trvá.

Tak oblékni si svoje šaty sváteční
a dojdi až k té hoře, co do nebe ční,
a zbyde-li ti čas, tak volej do mraků.
Marie! Že nejsi poslední, žes byla prvá.

Mašlička černá jak noc

Greenhorns

DTam ve městě nad řekou **G**Tem **D**ží

jsem tesařem vyuče **A**nej,

kde **D**lidi jak brouci se hemží,

mně **Emi** každě den **A**bejvalo **D**hej.

Já chodil jsem večerním šerem
a po ženskéjch pokukoval,
vtom najednou protějším směrem
jde holka, že chtěl by ji král.

®: Ta **D**záře jejich **G**o **D**čí,

jak měla by kouzelnou **A**moc

a **D**dlouhý vlasy jí **G**pou **D**tá

Emimašlička **A**černá jak **D**noc.

A když jsme chodili spolu,
nám do cesty připlet' se pán,
má holka zrak sklopila dolů,
pak na něj se koukla jak laň

Když hodinky šlohla mu z vesty,
jak já moh' je ve dlani mít,
to konec byl společný cesty,
hned polda mě za ruku chyt'.

Pak předved mě na městskej ouřad,
kde starosta klidně mi řek':
tak tady už nebudeš courat
a za mořem přejde tě vztek.

Je daleko australská země,
lod' pluje sem sto jeden den,
a nikdy už nepřijde ke mě
ta mašlička, můj černej sen.

®:

In a neat little town they called Belfast
Apprentice to trade I was bound
And many an hour sweet happiness
Have I spent in that neat little town

As sad misfortune came over me
Which caused me to stray from the land
Far away from me friends and relations
betrayed by the black velvet band

®: Her eyes they shown like diamonds
I thought her the queen of the land
And her hair, it hung over her shoulder
Tied up with a black velvet band

I took a stroll down broadway
Meaning not long for to stay
When who should I meet but this pretty fair
maid
come a-traipsing along the highway

She was both fair and handsome
Her neck, it was just like a swan
And her hair, it hung over her shoulder
Tied up with a black velvet band

®:

I took a stroll with this pretty fair maid
And a gentleman passing us by
Well, I knew she meant the doing of him
By the look in her roguish black eye

A gold watch she took from his pocket
And placed it right into my hand
And the very first thing that I said, was
Bad 'cess to the black velvet band

®:

Before the judge and the jury
Next morning, I had to appear
The judge, he says to me:
"Young man, you're case it is proven clear

We'll give you seven years penal servitude
To be spent far away from the land
Far away from your friends and relations
Betrayed by the black velvet band"

®:

So come all you jolly young fellows
A warning take by me
When you are out on the town, me lads
Beware of the pretty colleens

They'll feed you with strong drink, me lads
'Til you are unable to stand
And the very first thing that you'll know is
You've landed in Van Diemens Land

®:

Mávej

Wabi Daněk

®: ^EMávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej ^{E7}jen,
nic ^Anepomůže, že tu stojíš sama skoro celý ^Eden,
tak jen si ^{H7}mávej, mávej, ^Amávej, mávej a ^Edávej ^Asbo ^Ehem.

Jó, ^Anemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
když ^Eprásknu do kočáru a rukou zamávám
a ^{H7}cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
tak ^Etohle je to pravý, jó, ^{H7}já už nechci ^Evíc.

®:

Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

®:

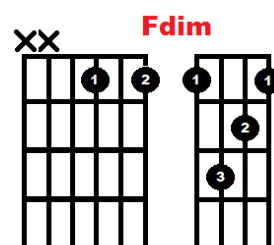
+ tak jen si ^{H7}mávej, mávej, ^Amávej, mávej a ^Edávej ^Asbo ^Ehem.

Medvědi nevědi

Ivan Mládek

Ami Medvědi **Dmi** nevědí, **Ami** že tůristi **E** nemaj' zbraně,
Ami až jednou **Dmi** procitnou, **Ami** počíhají si **E** někde na **Ami** ně. **E, Ami**
Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

G Na pěšině zbydou po nich **C** tranzistoráky
a **G** dívčí dřeváky a **C** drahé foťáky,
G medvědi je v městě vymě **C** ní za zlatá **C7** ky,
F za ty si **Fdim** koupí **C** maliny, **Ami** med, a **Dmi** slané **G** burá **C** ky.

Medvídek

Lucie

DDlouhá noc a mě se stýská moc
pro tebe malý dárek mám.

Přes hory **Emi** přes ploty

medvídek z **A7** Bogoty už **D** letí.

Medvídek plyšový na cestě
křížový - Bůh ho ochrání.

Před smečkou **Emi** římskejch psů

a jejich **A7** úřadů

ti **G** posílá lásku **A** co v bříšku má.

Ⓡ: **B** Medvídek z Bogoty **D** usnul a spí

B na kříži z Golgoty **D** spí.

Za třicet **Emi** stříbrných

z medvídka **A7** padá sníh

no a ti **G** římsští psi

ho sjíždě **A** jí na saních, o Váno **D** cích.

Nesvatá hodina medvídka proklíná,
že odhodil korunu bez trnů.

Medvídek ospalý pod křížem pokleká,
chce pít.

Kalichem sladkostí medvídka
napustí do bříška, jak to má rád.

Koruna plyšová, vánoční cukroví,
nikdo se nedoví o svatozáři trnový.

Ⓡ:

Hmi Medvídku probud' se, prober se vstaň,
psi se už sbíhají, připrav si dlaň

A slunce zas vychází cítíš tu zář,
tlapky dáš v pěst, nebo nastavíš tvář.

B Římskejch psům a jejich **D** úřadům

Maxipes **B** Herodes vánoční **A** slib dal dnes.

Ⓡ:

Mezi horami

Čechomor

Gmi/:Mezi horami lipka zelená,:/
/: **B** zabili Janka, **F** Janíčka, **Gmi** Janka
miesto **F** jele **Gmi** ňa.:/

Keď ho zabili, zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě
kříž postavili.

Ej, křížu, křížu, ukřižovaný,
zde leží Janík, Janíček, Janík
zamordovaný.

Tu šla Anička plakat Janíčka,
hned' na hrob padla a viac nevstala
dobrá Anička.

Mikymauz

Jaromír Nohavica

Ami Ráno mě probouzí **G** tma, sahám si na zápěs **F** tí,
zda-li to **E** ještě tluče, **Dmi** zda-li mám **E** ještě štěstí,
Ami nebo je po mně a **G** já mám voskované bo **F** ty,
ráno co **E** ráno stejné **Dmi** probuzení **E** do nico **Ami** ty. **E**

Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

®: **E** Zapínám **F** telefon - **Dmi** záznamník **E** cizích citů,
špatné zprávy **F** chodí jako **Dmi** policie **E** za úsvitu,
Dmi jsem napůl bdělý a **G7** napůl ještě v noční pauze,
C měl bych se smát, ale **E** mám úsměv Mikymauze,
Ami rána bych **Ami/G** zrušil. **F, E, Ami**

Nějaký dobrák v rádiu pouští Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, čím to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

®: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.

Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

®:Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
máslo bych zrušil.

Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

®:Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.

Mississippi blues

Pacifik

Ami Říkali mu Charlie a **Dmi** jako malej kluk,
Ami kalhoty si **G** o plot roztr **Ami** hal,
Ami říkali mu Charlie a **Dmi** byl to Toma vnuk,
Ami na plácku rád **G** košíkovou **Ami** hrál.
C Křídou kreslil po ohradách **F** plány dětských snů,
Dmi až mu jednou ze tmy řekli, **E7** konec je tvech dnů,
Ami někdo střelil ze zadu a **Dmi** vrub do pažby vryl,
nikdo **Ami** neplakal a **G** nikdo nepro **Ami** sil.

®: Missi **C** ssippi, Missi **Ami** ssippi,
F černý tělo **G** nese říční **C** proud,
Missi **C** ssippi, Missi **Ami** ssippi,
F po ní bude **G** jeho duše **C** plout. **Ami**

Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít,
že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus,
netušil a neví, řeka zpívá blues.

®:

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

®:

Mladičká Básnířka

Jaromír Nohavica

GMladičká básnířka **Hmi** s korálky nad kotníky **Emi,D**
Gbouchala na dvířka **Hmi** paláce poetiky. **Emi, D**
S někým se **G**vyspala, někomu **D**nedala, láska jako **Emi** hobby.
Cmi Pak o tom napsala **D** blues na čtyři **G** doby

Své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
plná tragiky, plná mystiky, plná splínu.
Pak jí to otiskli v jednom magazínu

GHm hm hm... **Hmi,Emi,D**

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu,
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora,
za týden na to byla hvězdou Mikrofóra.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy,
múzou políbena, životem potřísněná, plná zázraků
A pak ji vyhodili z gymplua hned na to i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky,
ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky,
cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
tak o tom napsala sonet – a ten byl ze života

Pak jednou v pondělí, přišla na koncert na koleje
a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje.
Kterého vzala, pak se dala tichounce do pláče,
a její slzy kapaly na její mrkváče,
a její slzy kapaly na její mrkváče.

Mlýny

Spirituál Kvintet

®: /: **G** Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C slyším mlýnský kámen, jak se otá **G**čí,
já slyším mlýnský kámen, **H7** jak se otá **Emi**čí,
C O **D** tá **G**čí, otá **D**čí, otá **C**čí. :/

Ty mlýny **G** melou celou **C** noc a melou **G** celý den,
Melou **C7** bez výhod a melou **G** stejně všem,
melou doleva (jé) a **C** melou **G** doprava,
Melou **A** pravdu i lež, když zrovna **D** vyhrává,
Melou **G** otroká **C**ře, melou **G** otroky,
Melou **C7** na minuty, na hodiny, **G** na roky,
Melou **H** pomalu a **H7** jistě, ale **Emi** melou **C** včas,
já už **G** slyším **D7** jejich **G** hlas.

®:

Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

®:

Moje malá válka

Jaromír Nohavica

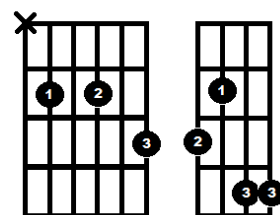
Ami Do klopy **Hmi7/5-** jsem si vetkl **E7** rekrutské **Ami** třepetálky
Ami a odchá **Hmi7/5-** zím dnes večer **Hmaj7** do svojí **H7** malé **Bmaj7** války.
Fmaj7 Ne, není **E7** vyhlášena **Ami** patentem císař **Fmaj7** pána,
Cmaj7 jen ustou **Hmi** pit už nelze, **Dmi** jen ustou **E7** pit už nelze,
Ami jen ustou **F** pit už nelze, **E7** když padne první rá **Ami** na.

Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
a ve mně šikují se korouhve kompanií.
Já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,
kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,
kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.

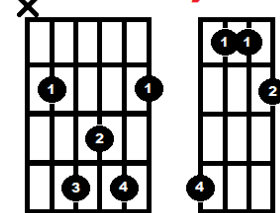
Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,
poteče hodně krve v té mojí malé válce,
vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,
já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,
já prostě odcházím jen bránit své horizonty.

Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru,
víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru.
Berou mi moje, moje, a proto dneska večer
jdu do své malé války, jdu do své malé války,
odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

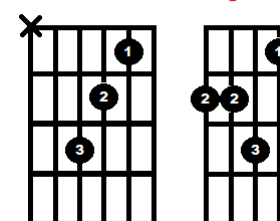
Hmi7/5-

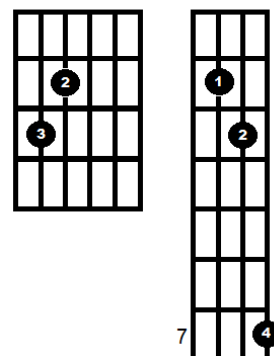
Hmaj7

F7maj

Cmaj7

Monter Blues

Vlasta Redl

Ami Jó, taky jsem brával ty **D** hle výškové práce,
C to není **E** žádná ope **Ami** ra, **E**
Ami celý den viset **D** jak na oprátce,
C tak voní chleba monté **E** ra.

®: Montuju **F** potrubí **E**, mosty a **Dmi7** přehrady, **G**
sotva **C** kdy upa **H** dám do téhle **B** nálady, **A7**
když nepo **Dmi** máhá vodka ani **G** džus.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

®: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,

Ami tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já **E** zahraju blues.

Nedělej **Ami** na mě ty psí oči, já znám tu **D** Stairway do nebe,
mě už **Ami** dnes těžko přechočíš, tohle **A7** fakt není pro tebe.

Znám taky blues **F** pána, **E** co se **Dmi** toulá světem **G** sám,
blues čtyř **C** stěn, **H** žen, prázdná, **B** které ob **A7** jímám,
blues, které **Dmi** dávno už musím umět **G** hrát.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

®:

Montgomery

Wabi Daněk

D Déšť ti holka smáčel **G** vlasy, **Emi**
z **A7** tvých očí zbyl prázdný **D** kruh. **A**
D Kde je zbytek tvoji **G** krásy, **Emi**
A7 to ví dneska jenom **D** Bůh. **A7**

®: **D** Z celé jižní eska **G** drony **Emi**
A7 nezbyl ani jeden **D** muž. **A7**
D Montgomery bijou **G** zvony, **Emi**
A7 déšť ti smývá ze rtů **D** růž. **A7**

Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

®:

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

®:

Morituri te salutant!

Karel Kryl

Emi, D, Emi

D Cesta je **Emi** prach a **D** šterk a **Ami** udusaná **Emi** hlína
a šedé **Ami** šmouhy **D** kreslí do vla **G** sů
/:a z hvězdných **Ami** drah má **D** šperk,
co **G** kamením **Emi** se spí-ná
a pírká **D** touhy z křídel pega **Emi** sů. :/

D, Emi

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky v pase staniol,
a z očí chtíč jí plá když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol.

®: **Emi** Seržante **D** písek je bílý jak paže Daniely

Emi Počkejte chvíli mé oči uviděly

D tu strašně dávnou vteřinu zapomnění

Emi Seržante mávnou **D** a budem zasvěceni.

Emi Morituri te salutant!

Morituri te salut **D** ant!

Emi, D, Emi

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí.
A marš mi hrál zvuk děl,
co uklidnění skrývá,
a zvedá chmýří, které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj brach
a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

®:

Motýl

Šlitr, Suchý

Někdy si **G** myslívám, že láska je mi vzdálená,
nejím a nezpívám a třesou se mi **Ami** kolena,
ten pocit se však jako **D7** dým
roz**G** plyne, když tě **E7** zřím a
Ami do duše mi **D7** padne **G** klid.

Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ a
jenom pro něj hodlá žít.

Snad řek jsem **D7** víc, než chtěl jsem říct.
To už se **Ami7** stává. **D7**
Bude to **G** tím, že dobře **F#7** vím,
že jsi ta **H** pravá. **D7**

Že se mi hlava točí, za to může šerík snad
a tužkou na obočí chtěl by zkusit verše psát,
to všechno bude jenom tím, co dávno dobře vím
že láska nedá lidem spát.

Že láska **A7** nedá, **D7** nedá lidem
G spá **G7 ,C, Cmi, G** -át.

Mrtvej vlak

Hoboes

Ami Znáš tu trať co jezdit po ní **Dmi** je tak zrovna k zblázně **Ami** ní
v semaforu místo lampy **Dmi** svítěj kosti zkříže **E7** ný
Dmi pták tam zpívat zapoměl a **F** vítr jenom v drátech **E7** zní
Ami jednou za rok touhle tratí **Dmi** zaduní vlak pohřeb **Ami** ní.

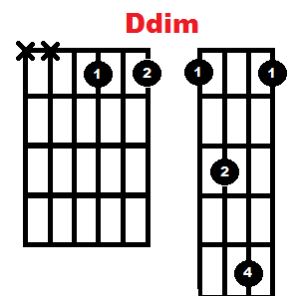
Po koleji rezavý tam kde jsou mosty zřícený
bez páky a bez píšťaly kotle dávno studený.
Nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

®: Mrtvej **Dmi** vlak mrtvej vlak nede **Ami** ží jízdní **Ddim** rád,
dálku **Ami** máš přece **Ddim** rád, tak **E7** nase **Ami** dat
neměj **Dmi** strach, ve skalách zadu **Ami** ní mrtvej **Ddim** vlak.
Chceš mít **Ami** klid? Máš ho **Ddim** mít, **E7** už jede **Ami** vlak.

V životě jsem neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkých tunelech,
že jsi zvostal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.

Jednou vlezeš pod vagon a budeš to mít hotový.
Kam si s tímhle vlakem vodjel nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
dáběl veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou.

®:

Muchomůrky bílé

Mejla Hlavsa

C Člověk ze zoufalství **F** snadno pomate se,
C muchomůrky bílé **F** budu sbírat v **Dmi** lese,
C o-ó-ó-ó-ó **F, C, F**

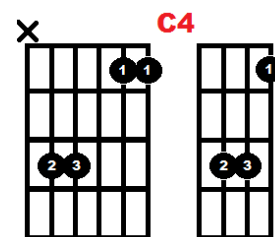
Muchomůrky bílé - bělejší než sněhy,
sním je k ukojení své potřeby něhy,
o-o-ó-ó ...

Neprocitnu tady - až na jiným světě,
muchomůrky bílé budu sbírat v létě,
o-o-ó-ó - muchomůrky bílé
o-o-ó-ó - muchomůrky bílé

Muzeum

Jaromír Nohavica

CVe Slezském muzeu **G**v oddělení **Ami**třetihor
je bílý **F**krokodýl a **C**medvěd a liška a **G7**kamenní **C**trilobiti, **G7**
Cchodí se tam jen tak, co **G**noha nohu **Ami**mine,
abys viděl, jak ten **F**život plyne,
Cjaké je to všechno **G7**pomíjivé **C**živobytlí.
FPak vyjdeš do parku
a **C4**celou noc se **F**touláš noční Opavou
a **B**opájíš se **F**představou,
jaké to **C**bude **F**v ráji.
®: V **C**pět třicet pět jednou z **G**pravidelných **Ami**linek,
sedm zastávek do **F**Kateřinek,
Cukončete nástup, **G7**dveře se **C**zavírají.

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně.
A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla
po řece Nil a volat: "Tutanchámon, Vivat, Vivat!"
po egyptském kraji.

®:

Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na rozbitém stole na ubruse
píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů.
Ale není žádné doma jako není žádné venku,
není žádné venku, to jsou jenom slova,
která obrátit se dají.

®:

Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž,
který osobně znal Egyptěana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy
rytmus metronomu, který tady klepe
od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem
a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji.

®:

Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají...

®:

Na hotelu v Olomouci

Hapka, Horáček, Tobiasz

3x *Emi Bmi D A, Emi G D A*

V *Emi* půlce ledna, ve tmě *Bmi* tmoucí,

na *D* hotelu v Olomouci *A*.

Kdo *Emi* jste pane? Šátrám *G* dlaní...

Řekla bych, že *D* Mastroianni *A*.

Ten je ale mrtvej přece.

Leží v zemi, a ne v dece,

pod níž slyším srdce tlouci

na hotelu v Olomouci.

®: Áááá.... 3x *Emi Bmi D A, Emi G D A*

Má dlaň je jak pytlák v lese,

tlukot srdce zrychluje se.

Nejste starší ročník, ba ne,

rty však máte rozpukané...

Moře smutku je holt slané.

Chyťte se mne, chyťte, pane!

Jsem to stéblo pro tonoucí

na hotelu v Olomouci.

®:

Chytil jste mě v smyčce hada.

Ale kdo jsem? Zkuste hádat!

No, to sotva uhádnete.

Budu totiž vším, čím chcete.

Krásnou, blbou, útlou, tučnou,

oněmělou, či tak hlučnou

až si zacpou uši brouci

na hotelu v Olomouci.

®:

Ztěžka dýchám. Byls jak zvíře.

A teď spíš. Jsi se vším smířen.

Do ruky si boty беру,

než ti zmizím v ranním šeru.

Políbím tě. To se může.

Líbám přece svého muže.

Však víš - změna neublíží.

Příští pátek v Kroměříži.

®:

Na kolena

Šakalí léta

Táhněte **C** do háje, všichni **Ami** pryč,
chtěl jsem jít **C** do ráje a nemám **Ami** klíč...

Jak si tu **C** můžete takhle **Ami** žrát?

Ztratil jsem **F** holku, co jí mám **G** rád!

Napravo, nalevo nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít.
Zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám....

®: Pořád jen: **F** Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena **C** já, já, já

Pořád jen: **F** Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena **C** já, já, já

Pořád jen: **F** Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena,

C je to **Ami** tak a vaše **F** saka vám posere **G** pták!

Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

®: ... tenhle barák...

®: ... vaše saka ...

Na plese Richmondské vévodkyně

Druhá tráva

D Na plese **Ami** richmondské **D** vévodky **Ami** ně
jsem **D** nakonec **Ami** pochopil **D** tvou malou **G** lež
o **Hmi** půlnočních **F#mi** orgiích v **A** místním ki **G** ně
a **D** vášni hla **Ami** dové jak **G** Bangla **D** děš.

Stála jsi, bílá jak balerína,
v neřestném tichu, když jakýsi Řek
zpíval, že takhle se zapomíná
na hrůzy pekla i na zítřek.

®: Ten **D** Řek věděl **Ami** přesně, o čem **D** zpívá, **Ami**
měl **D** pět tisíc **Ami** let a tisíc **D** válek na svém **Ami** hřbetu,
a věděl **D** dobře, že **Ami** na svět se **D** dívá **Ami**
líp **D** přes tvoje **Ami** nohy než **D** přes muške **Ami** tu. **D**

Když jsem tě odmítl, že není to vhod,
že plukovník čeká, i můj chrabrý šik,
řekl mi Řek, že jsem idiot,
že nejsem voják, jen romantik.

Hrůza i bolest i krása i slast
se nědělí, nespí a nepromíjí,
já svedu tě zítra, až zachráním vlast,
zítra, až zvítězím v Belgii.

Nad stádem koní

Buty

D Nad stádem **A** koní **Emi, G**
Emi podkovy **G** zvoní, zvo**D** ní.
Černý vůz **A** vlečou **Emi, G**
Emi a slzy **G** tečou a já volám: **D**
Tak neplač **A** můj **Emi** kamará **G** de,
Emi náhoda je **G** blbec, když krade. **D**
Je tuhý jak **A** veka
a řeka ho **Emi** splaví.
Máme ho **G** rádi.
No tak **C** co, tak **G** co, tak **A** co?

D Vždycky si **A** přál,
Emi až bude **G** popel
Emi i s kyta **G** rou, -o **D** -ou,
vodou ať **A** plavou,
jen žádný **Emi** hotel
s křížkem **G** nad hlavou.
D Až najdeš **A** místo,
Emi kde je ten **G** pramen
Emi a kámen co **G** praská, **D**
budeš mít **A** jisto,
patří sem **Emi** popel
a každá **G** láska.
No tak **C** co, tak **G** co, tak **A** co?

D Nad stádem **A** koní **Emi, G**
Emi podkovy **G** zvoní, zvo**D** ní
D Černý vůz **A** vlečou **Emi, G**
Emi a slzy **G** tečou a já **D** šeptám

|: Vysyp ten **D** popel **A** kamará **G** de
do bílé **D** vody, **A** vo **G** dy
vyhasnul **D** kotel
a **A** náhoda j **Emi** e
štěstí od podko **G** vy: |

Nahá

Wanastovy vjemy

DNajednou lítaš **G**nad vodou
a ne **C**náhodou, **D**včera si se chvěla.
S náladou mizíš oblohou,
všude barvy jsou, splývají naše těla.

Přilítnou broučci s podkovou,
svítí lucernou, moucha pracky zvedá,
P.B.CH. s rybou kouzelnou
hlídá pod tebou, vědí co je třeba.

®: **A**Seš motýl **D**, zkoušíš projít **G**tmou - budeš **C**nahá,
As tou rybou **D**kouzel plout ve **G**dvou - budeš **C**nahá.

Andělé svícny pozvednou,
světlo proudí tmou - dní je třistatřiatřicet.
Cesty jdou, ústi v jedinou,
konci nirvanou, láska břehy zvedá.

Znamení dogy s kočičkou
v kýbli s bublinou, díra v síru touží,
do perí bílou ponorkou
letíš špirálou, prstem v louži kroužíš.

®: Bublinu v kýbli nech si zdát a buď nahá,
s kobyolkou v trávě budeš spát taky nahá,
s hlemýžďem založ nově stát a buď nahá,
Vedārtha skřítek tě má rád, když jsi nahá.

®: Bublinu v kýbli nech si zdát a buď nahá,
s kobyolkou v trávě budeš spát taky nahá,
Už víš, že sex a prachy lžou, když si nahá,
kytky ti vlasy provlíknou, když si nahá.

Přilítnou broučci s podkovou
svítí lucernou, moucha pracky zvedá
P.B.CH s rybou kouzelnou
hlídá pod tebou vědí co je třeba

®: Seš motýl, zkoušíš projít tmou - budeš nahá,
s tou rybou kouzel plout ve dvou - budeš nahá.

Andělé svícny pozvednou,
světlo proudí tmou - dní je třistatřiatřicet.
Cesty jdou, ústi v jedinou,
konci nirvánou, jé jó jou bbbbbb buá.

Námořnická

Karel Plíhal

D Maličký námořník v **G** krabičce od mýdla
D vydal se **A7** napříč **D** vanou,
bez mapy, buzoly, **G** vesel a kormidla
D pluje za **A7** krásnou Ja **D** nou.

®: **F#mi7** Za modrým **Hmi7** obzorem
F#mi7 dva mysy **Hmi7** naděje
E lákají odvážné **A7** kluky,
D snad právě na něho **G** štěstí se usměje,
D cíl má už **A7** na dosah **D** ruky.

Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

®:

Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

®: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Napsal jsem jméno své na zdi

Poutníci

C Napsal jsem **G** jméno své **C** na zdi,
F na všechny zdi, který **C** znám,
G napsal jsem **F** jméno své **C** na zdi
F ráno, než **C** otevřu **G** krám,
C před léty **G** ve stejnou **C** chvíli
v pr^Favici držel jsem **C** nůž
a **G** všichni ti, **F** co po něm **C** zbyli,
s nadšením **G** hráli mi **C** tuš.

V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zeď,
a popsaný popravčí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitéj hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.

®: **F** Přiklušou zdáli tím **C** večerním **G** tichem,
k **F** zemi se svalí a **C** dusí se **G** smíchem,
F líce si hladí, než **C** spálí je **G** plamen,
a **F** setřesou mládí jak **C** zlou tíhu z **G** ramen.

Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytrí a trochu moc pijem
a bijem své děti, ten vztek,
napsal jsem jméno své na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno své na zdi,
stejně jak každého z vás.

Nářek

klíč

H7 Nemám myslet **Emi** na chlapy, **D** nemám žebrot **G** o lásku,
Ami věčně snášet **Emi** útrapy, **H7** co z života **Emi** mám?

Nemám pít a nemám klít, nemám vlastní děti bít,
nemám nic a nemám klid, tak co teda mám?

Nemám šlapat průchody, nemám zdrhat z hospody,
nepřekážet pod schody, prej se ztratit mám.

Ani chlapy, ani chlast, ani žebrot, ani krást,
ani Boha, ani vlast, tak co teda mám?

Na na na ...

Ani chlapy, ani chlast, ani žebrot, ani krást,
ani Boha, ani vlast, tak co teda mám?

Nebudu vám lhát

Tomáš Klus

C Nebudu **Am9** vám **Ami** lhát, **F** našel jsem **(C)** pravdu v **G** chlastu

Nebudu vám lhát, úplně na dně

Nebudu vám lhát, zaplaťte, ovšem, předem za vstup

Nebudu vám lhát, mimořádně

C Má podlaha je z lami **Ami** nátu

a **F** moje duše jak by **G** smet,

jsem ještě kluk, co ztratil tátu

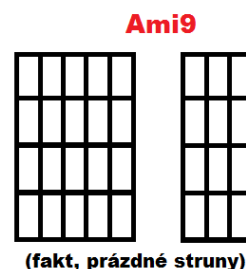
a tak si stvořil vlastní svět.

Nejdřív jsem myslel na rekordy

a dával jsem si do těla,

pak mě Lukáš učil akordy,

než zahráli jsme Anděla.

Nebudu vám lhát, našel jsem pravdu v chlastu

Nebudu vám lhát, úplně na dně

Nebudu vám lhát, zaplaťte, ovšem, předem za vstup

Nebudu vám lhát, mimořádně

Mé kalhoty jsou z Manchesteru

a moje duše, jak by smet,

jsem bratr, co přišel o sestru,

a tak si stvořil vlastní svět.

A tam mi andělí poštou

přišlo od Pána psaní,

psal, ať si to všichni pročtou,

že prý je život k milování,

Nanananá, nananananá, nanananaj

Mám v kšticí první vlas šedý,

patrně konečně zmoudřím.

Jsem muž, co už mohl být v nebi,

přesto se vyléčil z modřin

a zjistil, že má život cenu,

že majetky jsou bezcenné,

chtěl bych do světa zpívat změnu

a dovést ho k proměně.

Nebudu vám lhát, mým hrdinou je Kristus

Nebudu vám lhát, dnes nehrajeme v maskách

Nebudu vám lhát, mým vyznáním je optimismus

Nebudu vám lhát,....

Nečekej už dál

Greenhorns

H7 E E7 A E H7 E

E Nečekej už marně **H7** dál,
kdy se jezdec **E** objeví,
kde **E7** skončila cesta **A** má, **E**
jen ví **H7** tr a písek **E** ví.

Vítr, kterej písek hnál,
jenom hvízdal, jen se smál,
a já s ním se začal smát,
když můj kůň už nemoh dál.

®: **H7** Vítr a písek to **E** ví, **H7**
já tvý jméno nevo **E** lal, **H7**
v očích písek, na rtech **E** smích,
F# dál **A** jsem se **H7** smál.

Vítr pouště směr mi vzal,
smál se i mému bloudění,
ten vítr písňě bláznů hrál,
tvý slzy v písek promění.

E H7 E E7 A E H7 E

®:

Nepudem domů

Čechomor

A7 Nepudem **D** do **G** mů

D7 až bude **G** rá **C** no,

G až bude na ne **A** bi

D hvězdiček má **G** lo.

Nepudem domů,
budeme tady,
až bude slunéčko
nad napajedly.

Nepudem domů,
budeme zpívat,
až budú tatíček
palicu svírat.

Never more

Jaromír Nohavica

G Seděl jsem za stolem a **C** básně **G** čet, rádio **C** hrá **G** lo **G4 G**
v tom slyším ťukání **C** na parapet **G**,
tak **Emi** tiché že se mi možná jen **D** zdá **G** lo
Zastřený mužský hlas **Adim** z chodníku **C7maj** tiše se ptal
Hmi7 Nerad vás ruším pane **C** básniku,
ale **G** mohli bychom na chvíli dál? **G4 G**

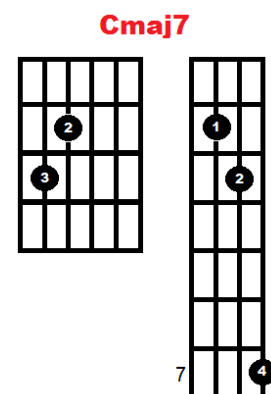
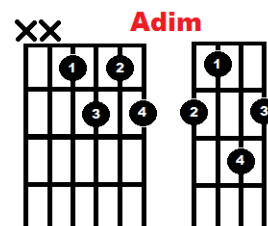
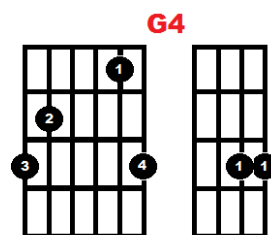
V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína
Jako bych někde už viděl tu tvář,
byla to tvář na kterou se nezapomíná,
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.

Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,
že z podešví mu trčí koňské žíně.
Tak nás tu máte, jak jste si přál, na lampu padl stín,
přes psací stůl když mi vizitku dal - firma Ďábel a syn.

V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
volal ho na pomoc když docházel dech
a teď jsem se mu z očí v oči díval.
Cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk
Když vytáhl ze zánadří ceduličku a dlouhý husí brk.

Za kapku krve tě zahrnu vším co budeš žádat
Vidět to co jiní nevidí tě naučím
a slova k slovům v písni skládat.
Co za to žádaš, ptal jsem se ptal, jsem jen nuzný tvor
A havran v rohu zakrákal „Never more“

Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále
Když přijdou lijáky tak bolí ten šrám
a ono podívej se z okna prší stále.
Nešťastně šťastný v půlce života, kymácející se vor,
a havran na rameni skřehotá „Never more“.

Nina

Tomáš Klus

2x **D,Hmi,G,A**

Dnes **D** v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno,
já **Hmi** vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout,
jak **G** při každém slově přivíráš víčka,
prosím **A** vyslyš moji zповěď, už jsme starý na psaníčka.

Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu,
já vím, že nejsi rád a že je ti to k vzteku,
chci ti všechno říct a pak se někam schovat,
třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat. **D,Hmi,G,A**

Zase zrychlil se mi dech, jak maratónským běžcům,
co je to za příběh, bez lásky, bez milenců,
nemáš slov, patrně všechna patří jiným,
prosím proměň mě s nimi, ve sny, v gesta i činy.

A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno,
třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout,
prosím maluj mě, tvoř, k obrazu svému,
nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv.

Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
jsi ten kdo vchází nepozván,
jsi zvuk když padnou mi na retы slzy múz.

Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
ačkoliv nechci, jsi ve mě uschován,
jsi zvuk když padnou mi na retы slzy múz. **D,Hmi,G,A**

Až splynu se vzduchem, nechám rozplakat nebe,
budu vším, tím, co lidi k propasti svede,
budu Krysařovou flétnou a ozvěna v tvé duši,
pak ptáci tiše vzlétnou, by nedali tušit.

Že se nebe nakloní a zapře se světem,
tvé černé svědomí poprvé promluví k obětem,
nerovných bojů tvé sebestředné války,
srdečních nepokojů cos pozoroval z dálky.

4x Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
ačkoliv nechci, jsi ve mě uschován,
jsi zvuk když padnou mi na retы slzy múz
D,Hmi,G,A D

No to se ví

Kapitán Kid

To, co ^Gna nás doma čeká, není ^Azrovna fajnový,
^Dod pondělka na koni ^Gletos jako předloni,
je to zatracenej úděl, do pra^Cšivejch estakád,
jipi^Gjou, jipi^{E7}jou, ňáký ^{A7}cizí ^{D7}krávy ^Ghnát.

®: No to se ^Gví, zase se ^Csejdem,
za sedm ^Dlet či příští ^Gtejden,
budeme ^Ghrát, budeme ^Czpívat,
přijďte se ^{D7}dívat, bude nám ^Ghej.

Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.

®:

Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.

®:

®:

Nosorožec

Karel Plíhal

Ami Přivedl jsem domů Božce
Dmi nádhernýho **Ami** nosorožce,
Dmi originál **Ami** tlustokožce,
D#dim koupil jsem ho v **H7** hospodě.

Ami Za dva rumy a dvě vodky
Dmi připadal mi **Ami** velmi krotký,
Dmi pošlapal mi **Ami** polobotky,
H7 ale jinak v **Ami** pohodě.

Dmi Vznikly menší **Ami** potíže
H7 při nástupu **Ami** do zdviže,
Dmi při výstupu **Ami** ze zdviže
D#dim už nám to šlo **H7** lehce.

Ami Vznikly větší potíže,
Dmi když Božena v **Ami** negližé,
Dmi když Božena v **Ami** negližé
E7 řvala, že ho **Ami** nechce.

Marně jsem se snažil Božce
vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce,
co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém,
pak mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem,
tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda,
jak táhne domů medvěda,
originál medvěda,
tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje
a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje,
tak si to taky slízli.

Ami Tak tu sedím se sousem,
s **Dmi** nosorožcem **Ami** a s
medvědem,
Dmi nadáváme **Ami** jako jeden
H7 na ty naše **Ami** slepice.

O stavbě světa

Nezmaři

C Hospodin-stavitel **E** nakreslil kruh,
Ami dole buď voda, no a **C7** nad ní vzduch,
F fortel měl a k tomu **C** pílil i **A** fór,
"**D** glory-haleluja" zapěl **G** andělskej chór.

®: (Vzal) hřebíků pár a trámů,
hřebíků pár a trámů,
víte už, jak příběh začíná,
každej to kdysi čet' v dějinách.

Když Noe viděl, že se kaboní,
pár zeber sehnal a pár pakoní,
přitesal trámy, pak vystužil kýl,
klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.

®:

Tak běžel čas a vývoj šel dál,
Šalamoun král zem spravoval,
vousy si pohladil, řek': povídám,
ted' hned tady postavte chrám!

®:

Sám ďábel se smál, ví asi svý,
někdo má konečný řešení,
máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
nevinnému staví kříž, staví kříž.

®: 4x

Omnia vincit Amor

Klíč

Dmi Šel pocestný kol **C** hospodských **Dmi** zdí,
F přisedl k nám a **C** lokálem **F** zní
Gmi pozdrav jak svaté **Dmi** přikázá **C** ní:
Dmi Omnia **C** vincit **Dmi** Amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

®: Zlaťák **F** pálí, **C** nesleví **Dmi** nic,
štěstí v **F** lásce **C** znamená **F** víc,
všechny **Gmi** pány **F** ať vezme **C** d'as! **A**
Dmi Omnia **C** vincit **Dmi** Amor

Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

®:

Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska."

®:

Ted' s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:
Omnia vincit Amor.
Omnia vincit Amor...

Osamělé město

Hoboes

GTen **C**den co vítr **D**listí z města **G**svál
můj **C**džíp se vracel **D**jako by se **Emi**bál
že **C**asfaltový **D**moře odliv **G**má
a **C**stáj, že svého **D**koně **E7**nepozná.

®: Řekni, **G**kolik je na světě kolik je takovejch **D**měst,
řekni, **Ami**kdo by se vracel všude je tisíce **Emi**cest.
Tenkrát, **G**když jsi mi Terezo řekla, že ráda mě **D**máš,
tenkrát **Ami**ptal jsem se Terezo, kolik mi polibků **Emi**dáš,
napos **D**led, napos **G**led.

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?

®:

Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavírů.

®:

Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčí.

®:

Osm dvojek

Znouzecnost

CJednou **Emi** rukou snímám, **F** v druhý **C** držím čaj,
jemná **Emi** vůně stoupá, **F** mísí se **C**s večerem
a já **Ami** zkouším, **G** jestli mi **F** přijde dobrá **G** karta,
a já **Ami** zkouším, **G** jestli mi **F** přijde,
když ne **G**eso, aspoň **C**král, **Emi** **F**ou **F**ouou,
eso nebo **C**král, **Emi** **F**ou **F**ouou, **G**eso nebo **C**král.

Oheň v krbu hoří, z karet popel a dým,
padlo mi osm dvojek na osm sejmutí,
tohle jsem prohrál, prohrál jsem bitvu se svým vztekem,
zase jsem prohrál, zase jsem prohrál,
a tak radši půjdu spát, ououou,
radši půjdu spát, ououou, radši půjdu spát.

Osmá barva duhy

Jaromír Nohavica

Emi Chladná jsou **D** dubnová **Emi** rána **D**,
Emi ze slunce je **D** vidět jenom **G** kou **H7** sek,
Emi ve flašce **D** od Cin **Emi** **D** za na **Emi** úhoři, **H7** úhoři **Emi** třou se.

®: **Ami** Všichni moji **Emi** známí
teď **C7maj** spí, **Ami** spí, **H7** spí doma s manželkami,
Ami zůstali jsme **Emi** sami – **H7** já a **Emi** já.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Ami černá je barva, kterou **H7** mám teď nejra **Emi** děj, **Ami H7**
Emi jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
Ami a našel vody, vody, **H7** vody, vody, vody haba **Emi** děj.

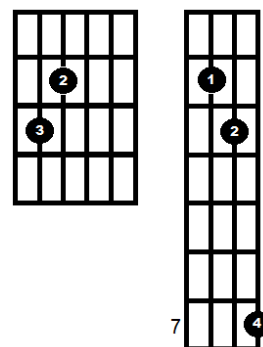
Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

®:...

Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

®: Všichni moji známí
teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraděj,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

Cmaj7

Otevřená zlomenina srdečního svalu

Wanastovy Vjemy

Jsem jako **G** vítr kterej zffoukne pírkó ze tvejch dlaní,

Dšpínu jedný noci, jako hygiena ranní

Ami velká voda slzí, který spláchnou noční hříchy,

C tamburíny zvoní k **D#** operaci míchy

Narovnám ti páteř, poškrábu ti záda,
pofoukám ti srdce, zrada kamaráda,
lásky účel světí prostředky a smetí,
špínu jedný noci, který neuletíš.

®: Otevřená zlomenina srdečního svalu,
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře,
neumírej děvče moje chti ti říct že:

Ohořelou **G** károu chtěl bych dojet **D** ke hvězdám,

který **Ami** svítily z tvejch očí **C** dřív než červotoči se do tvýho srdce **F** daj. **D**

V ohořelým autě už dva měsíce nedejchám,
sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou, už asi nedoufám.

Pláčem solíš otevřený rány co se hojí,
tvoji krev i tělo přijímám pod obojí,
stejný lidi se soumrakem mají stejný stíny,
zmizelas jak před přízrakem, padám do hlubiny.

Tvůj pramínek vlasů zaliju včelím voskem,
koukám na tu krásu a nechápu to mozkiem,
to co jsi mi dala já nikomu už nedám,
tak mi řekni má opičko proč tě marně hledám.

®:

Ovce

Fleret

Ami Ovčáci ženou stá **G**da k údolí,
Ami bekot a **Emi** zvonků **Ami** cinkání **Emi**
z **Ami** divokých bílých mra **G**ků mrholí,
jež **Ami** za stády **Emi** dolů **Ami** uhá **Emi** ní
F ovce teď **G** běží **C** po teme **Ami** ni,
Dmi snad hledaj' **Emi** díru **Ami** do nebe **Emi**
F tenhleten **G** výjev **C** pro mě ne **Ami** ní,
Emi mám oči **Ami** jenom pro **Emi** te **Ami** be.

Naberu plné dlaně mlhy a leju ti ji na vlasy,
jak tekla, tvoje vlasy zvlhly, tak řekl jsem si, proč asi
ti mlha stéká na ramena, hladí tvé tělo místo mě,
byla jsi trochu udivená, umím to stejně výborně.

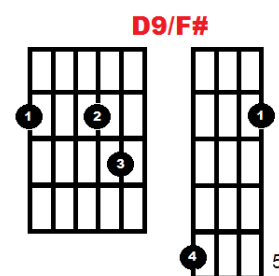
Asi's to taky ucítila, i když koukla jsi se nevinně,
mou ruku stranou odstrčila, mám věnovat se krajině, protože
tráva už zrudla babím létem, pavouky vítr prohání
a svistí v stéblech nad útesem, prostorem plachtí havrani.

Ovčáci ženou stáda k údolí, bekot a zvonků cinkání,
z divokých bílých mraků mrholí, jež za stády dolů uhání,
ovce teď běží po návrší, z mraků, co dolů uhání,
pro změnu právě hustě prší na nás i na ty havrany.

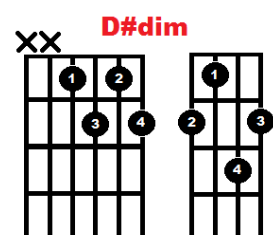
Padaly hvězdy

Karel Plíhal

®: **C** Padaly **Ami** hvězdy a **D9/F#** jedna z nich **G** slítla
 mé milé **C** přímo **D9/F#** do klí **G** na,
C jak byla **Ami** žhavá, tak **D9/F#** sukně jí **G** chytla,
 a od sukně **C** celá **F** rokli **C** na.

Ami Má milá **Emi** křičí: **Ami** pomoz mi **Emi** přece,
Ami nestůj tu **Emi** jako z **D#dim** kamene,
Ami tak jsem ji **Emi** rychle **Ami** odtáhl k **Emi** řece
 z **Ami** dosahu **Emi** toho **D** plame **G** ne.

®:

Jenže ta hvězda tu moji milou
 rozpálila jak kamínka,
 zuby i nehty mi pustila žilou
 a já drtil její ramínka.

®:

Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
 v obrovským požáru škvařím se,
 jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
 jako dvě kapky steklé na římse.

®: Ted' už jen v očích jak tečka za snem
 skomírá malý plamínek,
 běžíme k hvězdě a oba žasnem:
 je to jen chladnoucí kamínek.

Panenka

Poutníci

G, C, G, C, G, D, G

GCo skrýváš za **C**víčky a **G**plameny **C**svíčky
snad **G**houf bílejších holubic nebo jen **D**žal
tak **C**odplul ten **G**prvý, den **C**zmáčený **G**krví
ani pouťovou panenku **D**nezane **G**chal.

®: Otevři **C**oči Ty **G**uspěcha **D**ná, **C**dámo **G**uplaka **D**ná,
Cotevři **G**oči ta **C**hloupá noc **G**končí
a mír je **D**mezi ná **G**ma.

C, G, C, G, D, G

Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval
a na bílou kůži Ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

®:

Panic

Lucie

Sem skoro ^Apanic není to ^Dlehký
nešel bych ^Aza nic do ňaky ^Dděvky
jedině ^Aty jsi stvoření ^Dkřehký
^Hvíla kterou stvořil jsem si v ^Ehlavě abych ^Do ní mohl ^Amluvit před
klukama ^D

co sní dělám - je udýchaná
je pořád se mnou - zamilovaná
a kluci všechno sežerou mi z ruky zobou, nafouk jsem jim hlavy, ó to mě
baví

i když jsem panic a to mě trápí,
kdy už to bude? - půjdu se opít
oóou

vždyť jich znám tuny moderních slečen
za 4 rumy byl bych jim vděčen
ale to není to, co tady hledám
mojí víle z vyšších sfér se žádná nevyrovná - nic jim nedám

i když jsem panic i když to bolí
tak ani za nic, to zato stojí,
klapoty sanic
oóou.

^APtali se mě jestli sem už něco měl z ňákou
^Dholkou
a já jim řek že jasně
ptali se mě kolik sem jich stačil poznat
a ja jim řek že spousty
ptali se mě, co sem s nima dělal
a já jim řek že úplně všechno
řekli mi to už si teda velkej chlap
a já jim řek no jasně.

Sem skoro ^Apanic
není to ^Glehký
nešel bych ^Dza nic
do ňaky ^Aděvky
když ty jsi jiná,
neokou ^Dkaná
si pořád ^Gse mnou
zamilo ^Evaná.

Paralet

Hudba Praha

EViděl jsem **F#** paralet **A** po obloze **E** letět,
směřoval k zenitu, na zem vrhal stín,
náhle ho spatřila doktorka Mrázová,
běží za manželem doktorem Mrázem,
doktor Mráz utíká a myslí na ženu,
kde já ten paralet teď honem seženu?

Viděl jsem kožich nesmírné ceny
za stotisíc dolarů za výlohou stát,
náhle ho spatřila doktorka Mrázová,
běží za manželem doktorem Mrázem,
doktor Mráz utíká a myslí na ženu,
kde já ten kožich teď honem seženu?

Pasážová revolta

Karel Kryl

Emi

Emi Nosíme z módy **Ami** kopretiny, **Emi** čímž okrá **H7** dáme **Emi** stáda **H7**
a **Emi** vůl, kdys' jméno **Ami** obětiny, **Emi** je titul **H7** kama **Emi** ráda,
Ami na obou nohách vietnamku **Emi** a jako komfort **H7** hlavu,
Emi na klopě placku **Ami** jak psí známku - **Emi** znak **H7** příslušnosti k
Emi davu.

I naše **Ami** generace má svoje **D** prominenty,
program je **G** rezignace **Ami** a facky **H** argumenty,
potlesk je k **Emi** umlčení a pískot **C** na pochvalu
a místo **D** přesvědčení jen pití **H** piva - z žalu. **H7**

Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.

I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.

Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat kompromisy a zradit kamaráda
a, vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

Rec: **Emi** A s hubou **D** rozmlácenou **Emi** dnes **H7** zůstali jsme **Emi** němí,
ne, nejsme na kolenou - ryjeme **H7** držkou **Emi** v zemi! **Emi6**

Petěrburg

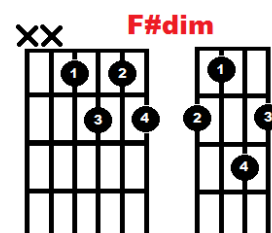
Jaromír Nohavica

Ami Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, **F** padá **E** na mě **Ami** žal,
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku **F** chleba, kterou **E** jsem mu **Ami** dal.

®: /: **C** Lásku moji **Dmi** kníže I **E** gor si bere,
F nad sklenkou **F#dim** vodky **H7** hraju si **E7** s revolverem,
Ami havran usedá na střechy Petěrburgu, **F** čert a **E** by to **Ami** spral. **(G)**

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

®: /: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Pijácká litanie

Klíč

Kdo v **G** bitvě jen si stýská a po bitvě je **D** pán,
ať **Ami** hrom do něho **D** tříská a hříšníkem buď **G** zván!

®: Bud' **G** zván, buď zván, ten **C** hříšníkem buď **D** zván
a **Ami** lásky, her a **D** vína zatratíž ho **G** Pán.

G, C, D, Ami, D, G

Kdo dívky srdce získá a nežne pak ten lán,
a hledme toho hýska, ten hříšníkem buď zván!

®:

A kdo se mlíkem zlíská jak šlunt a mezulán,
ať hrom do něho tříská, ten hříšníkem buď zván!

®:

Kdo před lidmi se blýská a chce být uctíván,
a hledme toho řízka, ten hříšníkem buď zván!

®:

A **G** kdo je duše nízká a kdo se bojí **D** ran,
a **Ami** hledme toho **D** hýska a **Ami** fiflenu a **D** řízka,
ať **Ami** hrom do něho **D** tříská, ten hříšníkem buď **G** zván!

®:

®:

Pijte vodu

Jaromír Nohavica

®: /: **C**Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a **G**nepijte **C**rum :/

CJeden smutný ajznbónák pil na pátém nástupišti **G**ajer ko **C**ňak.

CHuba se mu slepila a diesellokomotiva ho **G**zabi **C**la.

®:

V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

®:

Pil som vodku značky Gorbačov a potom povedal som všeličo a voľačo.

Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

®:

My jesteżny chłopci z Warszawy, chodime pociungem za robotou do Ostravy.

Štery litry vodkay i mnuzstvo piv, bardzo fajny kolektiv.

®:

Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.

Vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům.

®:

Písek

Nezmaři

Jako **Ami** pí **D** sek **G** přesíváš mě **E7** mezi prsty,
Dmi stejně ti **E7** dlaně prázdný **Ami** zů **G** sta **C** nou,
ani **Dmi** vodu nepřeliješ **G** sítem,
někdy je **C** strašně **Emi** málo **Ami** chtít,
Dmi já nejsem z těch, co po **E7** těžký ráně **Ami** ne **G** vsta **C** nou.
ani **Dmi** vodu nepřeliješ **G** sítem,
někdy je **C** strašně **Emi** málo **Ami** chtít,
Dmi já nejsem z těch, co po **E7** těžký ráně **Ami** ne **E7** vsta **Ami** nou.

Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
kolik času nám to ještě schází,
nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát?
kolik času nám to ještě schází,
nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát?

Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.
radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.

Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň neznámého vojína

Karel Kryl

*Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína."
A co na to Neznámý vojín?*

V **Ami** čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzan **E7** tém,
černá saka a žena hrdiny pod paží s aman **Ami** tem, **E7**
Ami kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před **E7** branou,
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehra **Ami** nou.

Co tady **F** čumíte? Vlezte mi **G** někam!
Copak si **Ami** myslíte, že na to **G** čekám?
Co tady **Ami** civíte? Táhněte **G7** domů!
Ami Pomníky stavíte, **F** prosím vás, **E7** komu?
Ami, E

Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!

Co mi to **Ami** říkáte? Že šel bych **G** zas? **G7** Rád?
Ami Odpověď čekáte? **F** Nasrat, jo, **E** nasrat! **Ami, Ami6**

Píseň zhrzeného trampa

Jaromír Nohavica

C Poněvadž nemám **G** kanady a **F** neznám písně **C** z pamp,

F ho, ho, **C** ho - **G7** neznám písně z **C** pamp, **G7**

Vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
ho, ho, ho - že prý jsem houby tramp.

Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví,
ho, ho, ho - jen ať to každej ví,
vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový,
ho, ho, ho - ten frajer libový.

®: **C** Já jsem **G** ostuda traperů **Ami**,

F já mám rád **C** operu,

G já mám rád **C** jazz, **G7** rock

C Chodím **G** po světě **Ami** bez nože,

to **F** prý se **C** nemože, **G** to prý jsem **C** cvok. **C7**

F Já jsem nikdy neplul na **C** šífu

a všem **D7** šerifům jsem říkal, ba **G** ne, pane. **G7**

C Já jsem **E7** ostuda **Ami** trempů,

F já když **C** chlempu, tak v **G7** autokem **C** pu. **G7,C**

Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky,
jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácký.
A prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku
a odříkám jim nazpaměť akordy na vlajku.

®:

A tak teď chodím po světě a mám zaracha.
Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha.
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp.

®:

Pískající cikán

Spirituál Kvintet

G Dívka **Ami** loudá se **G** vini **Ami** cí,
G tam, kde **Ami** zídka je **Hmi** níz **Ami** ká,
G tam, kde **Ami** stráň končí **Hmi** voní **C** cí,
tam **G** písnič **C** ku někdo **G** pí-í- **C,D** í ská.

Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

Ted' smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."

Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Plyšáci

Klíč

Ami Čtyři malý **E** plyšáci u **Ami** báru se **E** bratří,

C pijí, pijí **G** na účet **Ami** dětí, kterým **E** patří.

®: /: Limonádu, citronádu, colu, fantu, čokoládu, minerálku, pivečko, kávičku a vínečko :/

Ami Jen si dejte, **E** co chcete, ještě jednou **Ami** re **E** pe **Ami** te.

Dmi Čtyři malý **A** plyšáci u **Dmi** báru se **A** bratří,

F pijí, pijí **C** na účet **Dmi** dětí, kterým **A** patří.

®: /: Limonádu, citronádu, colu, fantu, čokoládu, minerálku, pivečko, kávičku a vínečko :/

Dmi Jen si dejte, **A** co chcete, ještě jednou **Dmi** re **A** pe **Dmi** te.

Podobenství o náramcích

Poutníci

GJestlipak **D**zpívali **G**zpěváci **D**smělí,
Garabský **D**píšťaly **G**jestlipak **D**zněly,
Czdali si všimli tam **F**ve víru **C**doby,
co **G**matkám a **D**milenkám **G**zápěstí **D**zdobí:
Gšvartnový **D**náramky **G**jak smůla **D**černý.

Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.

Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
švartnový náramky jak smůla černý.

Pohár a kalich

Klíč

Emi Zvedněte poháry, **D** pánové, už jen **G** poslední **D** přípitek **Emi** zbývá,
pohledte, nad polem **D** Špitálským **G** vrcholek **D** roubení **G** skrývá,
/: za chvíli **D** zbude tam popel a **Emi** tráva,
nás čeká **D** vítězství, bohatství, **Emi** sláva. :/

Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat.

®: **Ami** Náhle se pozvedl **D** vítr a mocně **G** vál,
Ami odněkud přinesl **D** nápěv, sám si ho **H7** hrál,
Ami Hm... **G, Emi, H7, Emi**

Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.

"Modli se, pracuj a poslouchej," kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména.

Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.

®: **Ami** Náhle se pozvedl **D** vítr a mocně **G** vál,
Ami odněkud přinesl **D** nápěv, sám si ho **H7** hrál:
Ami Ktož jsú boží **G** bojovní **Emi** ci a **C** zákona **H7** je **Emi** ho,
prostež od Bo **C** ha pomoci a **D** dúfajte v ně **G** ho,
C že konečně vždycky s **Ami** ním zví **G** těží **Ami** te.

Pochod marodů

Jaromír Nohavica

Ami Krabička cigaret a **C** do kafe **G** rum, **F** rum, **Ami** rum,
dvě vodky a fernet a teď, **C** doktore, **G** čum, **F** čum, **Ami** čum,
chra **Dmi** pot v hrud **F** ním ko **Ami** ši, no **Dmi** to je **F** záži **E** tek,
Ami my jsme kámoši řidi **C** čů sani **G** tek, - **F** tek, - **Ami** tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

®: **Ami** Cirhóza, **C** trombóza, **G** dávivý **C** kašel,
Dmi tuberku **Ami** lóza - **E** jó, to je **Ami** naše!
neuróza, **C** skleróza, **G** ohnutá **C** záda,
Dmi paraden **Ami** tóza, no **E** to je pa **Ami** ráda!
Jsme **Dmi** slabí na tě **Ami** le, ale **G** silní na du **C** chu,
Dmi žijem vese **Ami** le, **E** juchuchuchu **Ami** chu!

Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

®: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivíčná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Pojďme se napít

Poutníci

Pěkně tě **D** vítám, **G** lá **A** sko **D** má,
tak trochu **F#mi** zbitá a **G** víc **D** soukro **A** má, **G, F#mi**
Emi pěkně tě ví **D** tám, a čemu **G** vděčím **F#mi** za tak vzácnou **Hmi** chvíli
G, F#mi je **F#mi** dnou **Emi** za **D** sto **A** let? **G, F#mi**

®: **A** Pojďme se **D** napít, pojdme se na **G** pít, **F#mi, Emi**
ať **D** nám **Emi** mají z **G** čeho slzy **D** týct.
Pojďme se napít, pojdme se napít,
ať nám mají z čeho slzy týct.

V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

®:

Potulní kejklíři

Jaromír Nohavica

Ami Potulní kejklíři **Emi** jdou zasněženou plá **Ami** ní, **Emi**
v **Ami** obitém talíři **Emi** vaří vítr ke snída **Ami** ni, **Emi**
s **C** cvičenou opičkou **G** na rameni,
Ami životem **Dmi** malinko **C** unaveni, **E7**
Ami potulní kejklíři **Emi** jdou bílou plá **Ami** ní. **Emi, Ami, Emi**

V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

®: **Ami** Kejklíři, **Emi** kejklíři **Ami** jdou. **Emi, Ami, Emi, C, G**

Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

®:

Poutník a dívka

Spirituál Kvintet

Krá^Ačel krajem poutník, šel sám,
^Dkráčel krajem poutník, šel ^Asám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám ^{C#, F#mi}
tu potkal ^Hdívku, nesla ^{H7}džbán,
přistoupil ^{E4}k ní a pra^{E7}vil:

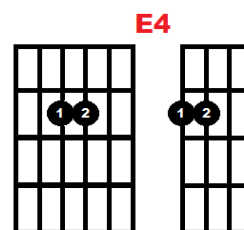
"Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přístup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:

"Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"

Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.

Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
ač byl ^Hchudý, nepoz^Enán, přece byl ^Akrál ^{D, A}

Prachsakra

Klíč

®: **Ami** Dneska dřu **E** nouzi, **Ami** zejtra bídu **E** mám, prachsakra
v cárech se vzbouzím, v hadrech usínám
a když jsem v tísní, a když smůlu mám
tak natruc **Ami** touhletou **E** písni **Ami** vztek si **E** vylej **Ami** vám

®:

Dost vzduchu mám, ten sotva vydejchám, prachsakra
jít není kam, tak nikam nespěchám
E7 lásku jsem měl, ta řekla: žij si **A** sám
já natruc **E7** nejdřív jsem klel, a teď si zazpí **A** vám o tom, že:

®:

Můj život zkrátka odvyk' dětskejmu hrám, prachsakra
zaklapla vrátka, vyprodanej krám
co přijde pak, já zázrak nečekám
a natruc kytku si jen tak za klobouček dám

®:

Pramínek vlasů

Šlitr, Suchý

G7 Když měsíc **C** rozlije **Ami** světlo své **Dmi** po kraji **G7**
a hvězdy **C** řeknou, **Ami** že čas je jít **Dmi** spát **G7** ,
pramínek **C** vla **Ami** sů jí ustřihnu **Dmi** potají **G7** .
Komu? No, **C** přece té, **F** kterou mám **C** rád. **G7**

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát.
Ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

®: O sny mě **B7** připraví teprve **C** svítání
zpěv ptáků v **B7** oblacích a modré **C** nebe.
Od vlasů **F7** jichž jsem se dotýkal **C** ve spaní,
nový den **Ab7** nůžkama odstřihne **G7** tebe.

A na bílém polštáři do kroužku stočený
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
já nebudu vstávat - dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

®:

Pražce

Pavel Dobeš

CHázím tornu na svý záda, feldflašku a **G7** sumky,
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.

®: **C**Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštov**G7**ky, a muziko, ty **C**hraj.

Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.

®:
Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.

®:
Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

®:To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky, a muziko, ty hraj.

Plakáty nás informují:"Přid' pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze."

®:
A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.

®:
A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.

®:
Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.

®:
A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.

®:
Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

®:
Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

®: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Prodavač slonů

Karel Plíhal

CVšichni básní **Dmi**o chatě,
Go královský **C**výplatě,
Amio Muchovým **Dmi**plakátě,
Gjá mám jiné **C**sklony,
všichni prahnou **Dmi**po sexu
Gv kůži nebo v **C**latexu,
Amijá bych chtěl ve **Dmi**Zverexu
Gprodávati **C**slony.

AmiMalinký i **Emi**veliký,
z **Ami**Indie i z **G**Afriky,
Amipro národní **Emi**podniky,
D7i pro drobné **G**chovatele.

Přijímal bych nabídky,
pil koňak místo desítky,
v kapsách nosil vizitky
"Česká sloní farma",
kdyby si jich adresát
nechal poslat padesát,
já bych mu k nim milerád
přidal křečka zdarma.

Za hotové i na splátky,
slon do každé zahrádky,
pro fajnové zájemce
přidám trochu porcelánu.

Proměny

Čechomor

Ami Darmo sa ty trápíš **G** můj milý sy **C** nečku,
nenosím ja tebe **Dmi** nenosím v sr **Ami** děčku.
A já tvo **G** ja **C** ne **G** bu **C** du **Dmi** ani jednu **E** hodi **Ami** nu.

Copak sobě myslíš má milá panenko,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám malú veverěčku
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A já chovám doma takú sekéřečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku.
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A já chovám doma takovou udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

Prší

Karel Plíhal

®: **C** Prší **H** **Dmi** a hvězdy **G** na plakátech **C** blednou **H**,
Dmi zpívám si **E** spolu s repro **Ami** bednou **G**,
jak ta **F** láska deštěm **G** voní,
stejně **C** voněla i **G** loni, zkrátka

C Prší **H** **Dmi** a soused **G** chodí sadem s **C** konví **H**,
Dmi každé se **E** diví, jenom **Ami** on ví **G**,
proč **F** místo toho **E** kropení si **A** nezaleze k **D** topení
a **G** nepřechte si **C** McBaina, proč **F** vozí mouku **E** do mlejna.
®:

Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

C Prší **H** ... **Dmi** **C** prší...

Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího

Fleret

DUsnul Fanoš v **A**pálenici na špal **D**ku,
ej, že duša **G**zkazil on **A**všechnu gořal **D**ku,
bědoval on **G**po dědině **A**převeli **D**ce,
Gej, že **F#mi**škoda **Emi**je tej **Hmi**slivovi **A**ce.

Vytáhl on demijóny ze sednice,
ej, že jich duša vleje, že jich vleje do Dřevnice,
do Dřevnice svoje štěstí vylévá,
a s ním kousek živobytí odplouvá.

Kus po prúdu Jano voly napájá,
ej, a že sa diví, že z nich táhne gořala,
napil sa on taky vody a pochopil,
hloupý každý, kdo by sa neopil.

*: **G**Nač by chodil **A**do hospody **D**či do šen **G**ka,
Gkdyž tu **F#mi**teče **Emi**taká **Hmi**voděn **A**ka,
kdo nepíl, ten o-utová, voděnka odtekla v dál ...

Půlnoční

Umakart & Václav Neckář

DGA

D Jedu domů po trati, jedu přes kop **G**ce, **A**

D za okny padá, padá sníh, budou Váno **G**ce. **A**

Chmury, trable starosti nechal jsem ve městě
Slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele

©: Ale **D**luja, ale **Hmi**lu **G**ja. **A**

Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje
na ty, co v zázrak uvěří, na ty co zpívají.

©: Aleluja, aleluja. **G**

®: Beránku **D** náš, **A** na nebe **Hmi** sích **G**
stůj při **D** nás, **A** až přijde **C2**tma.

©: Aleluja, aleluja.

Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou,
z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším.

©: Aleluja, aleluja.

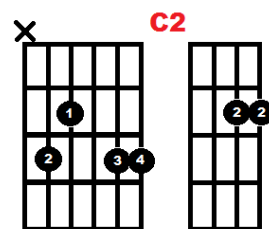
®: Beránku náš, na nebesích
stůj při nás, až přijde tma.

®: Beránku náš, na nebesích
neopouštěj nás, až začnem se **C2**bát, **F**bát.

©: Aleluja, aleluja.

©: Aleluja, aleluja.

Aleluja.

Pyšný Janek

Jaromír Nohavica

/: **A** Pyšný Janku na okénku, pyšný v poli, **D** pyšný v **A** šenku. **D,A** :/
/: **E** Kajže ty si najdeš ženku, kajže ty si **F#mi** najdeš **D** žen **A** ku. :/ , jé.

Děvuchy do kola chodí, za ruky se spolu vodí.
Ani jedna neuškodí, ani jedna neuškodí, jé.

Bo ty, švarný, pyšný Janku, nechceš žádnů za galánku.
Inum koňa, inum šklanku, Inum koňa, inum šklanku., jé.

Ráda se miluje

Karel Plíhal

®: **Ami** Ráda se miluje, **G** ráda **C** jí,
F ráda si **Emi** jenom tak **Ami** zpívá,
vrabci se na plotě **G** háda **C** jí,
F kolik že **Emi** času jí **Ami** zbývá.

F Než vítr dostrká k **C** útesu **F** tu její legrační **C** bár **E** ku,
Ami Pánbu si ve svém **G** note **C** su **F** udělá **Emi** jen další **Ami** čárku.

®:
Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

®:
Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

®:

Rána v trávě

Žalman a spol

Capo III

®: **Ami** Každý ráno boty **G** zouval,
Ami orosil si nohy v **G** trávě,
Ami že se lidi mají radi **G** doufal
Ami a pro **Emi** citli **Ami** právě.

Každý ráno dlouze **G** zíval,
Ami utřel čelo do ru **G** kávu,
Ami a při chůzi tělem sem tam **G** kýval,
Ami před se **Emi** bou sta **Ami** sáhů.

C Poznal **G** Mora **F** věnku **C** krásnou
Ami a ví **G** nečko **C** ze zlata
V Čechách **G** slávu **F** muzi **C** kantů
Ami Uma **Emi** zanou **Ami** od bláta.

®:

Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla proč, holečku,
musíš světem chodívat?
Studánečka promluvila:
To ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

®:

Ráno bylo stejný

Nezmaři

G Stál na zastávce s vypůjčnou kyta **D** rou,
v **Ami** druhý ruce holku, **D** to zavazadlo **G** svý,
Emi a tý holce v sáčku řek': "**D** Dobrýtro, miláčku,
C podívej se **G** do dále, **E7** uvidíš dvě smutný kole **Ami** je **D7** na silni **G** ci."

Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzátku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

®: **D** Ráno bylo stejný, **C** nesváteč **G** ní, **C, G**
D na tvářích počasí **C** proměnlivý, **G, C, G**
D rádio hlásilo: **C** na blatech **G** svítá,
E7 každej byl tak trochu **Ami7** sám, **D7** hm.

Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

®:

Rock'n'roll pro Bethovena

Šakalí léta

CVčera v noci měl jsem divnej sen,
Fv tom snu ke mně přišel Beetho**C**ven,
abych **G**prej si s ním šel **F**zahrát rock'n'**C**roll.

®: **C**Ó je rock'n'roll, ó je rock'n'roll,
Fó je rock'n'roll, **C**ó je rock'n'roll,
abych **G**prej si s ním šel **F**zahrát rock'n'**C**roll.

Já hned jak blázen poslech' jsem sen,
oblík' jsem se a šel za ním ven
a celou noc jsme hráli rock'n'roll.

®:

Beethoven to asi kdysi hrál,
ten to uměl rozjet, až jsem řval,
jó, ten vám uměl rozjet rock'n'roll.

®:

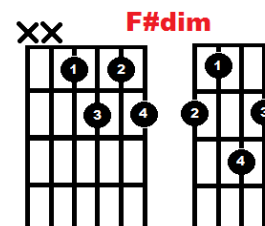
Přišlo ráno a já jsem už vstal,
kosti mi snad v těle rozlámал,
věděl jsem ale, jak hrát rock'n'roll

®:

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C Tak jako jazyk **F6** stále na **F#6** rá **G6** ží
na vylomený **C** zub,
tak se vrátím **F6** k svému ná **F#6** dra **G6** ží
abych šel zas **C** dál.
Přede mnou stíny se **G** plouží
a **Ami** nad krajinou **F#dim** krouží
podivnej **F6** pták, **F#6, G6** pták nebo **C** mrak.

®: Tak do toho **F6** šlápní, ať **G6** vidíš kousek **C** světa.
Vzít do dlaní **F6** dálku **G6** zase jednou **C** zkus.
Telegrafní **F6** dráty **G6** hrajou ti už **C** léta
to nekonečně **F6** dlou **F#6** hý, **G6** mono **F#6** tón **F6** ní **C** blues.
C Je ráno, je ráno,
nohama **F6** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** ko **F6** le **C** jích,
nohama **F6** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** ko **F6** le **C** jích.

Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
celej svůj dům - deku a rum.

®:

Rovnou tady rovnou

Greenhorns

C Tak už jsem ti teda fouk **C7**

F prsten si dej za klob **C** ouk

F nechci tě znát a **C** neměl jsem tě **Ami** rád,

C to ti ří **G** kam rov **C** nou.

®: **C** Rovnou jó tady rovnou, **F** rovnou jó tady rov **C** nou,

F prostě tě píc a **C** nehledej mě **Ami** víc,

C to ti ří **G** kam rov **C** nou.

Z Kentuky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou, já smeju stopu svou,
to ti říkam rovnou.

®:

Růžička

Spirituál kvintet

CKrásná růže v sadu **G**kvetla
Cu besídky ve chvo **G**jí,
Cta mé **Ami** milé **D7** hlavu **G**spletla,
Cchtě **G**la **C**ji **G**mít v **C**poko **G**ji,
Cta mé **Ami** milé **D7** hlavu **G**spletla,
Fchtěla **C**ji **Ami** mít **G**v poko **C**ji.

Vykrad' jsem se v noci z domu
krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, budu bit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, tak budu bit.

Pak jsem s růží k milé spěchal,
na okénko zaťukal,
pantofle jsem venku nechal
na polštář ji růži dal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růži dal.

Ráno do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji do vody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji, ach, do vody.

Řekněte mamce

Balada pro banditu

DŘekněte mamce, pro Krista, ať mi veče**A**ři nechys**D**tá,
ve**G**čeři ani **A**snídani, že já jsem **G**zbitý, **D**spoutaný.

Řekněte mamce, pro Krista, ať mi pár košil přichystá,
tu první tenkou, kmentovou, tu druhou lněnou, bělavou

V té první budu seděti, v té druhé budu viseti,
nevěšte vy mě na duby, tam by mě snědli holubi

Nechte mě viset na jedli, kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát, krkavce může odehnat.

Hej hešu, hešu ptáčata, už je má hlava načatá,
hej hešu, hešu krkavec, že jsem byl dobrý mládenec.

Říkají, že d'ábel zdech

Asonance

®: **E**říkají že d'ábel zdech',
že **A**d'ábel zdech', že d'ábel zdech',
Eříkají že d'ábel zdech',
ted' v pekle tahá **H7** klá **E**dy.
Tvrším vám a nejsem sám,
já tvrdím vám a nejsem sám,
že živý vstal a rovnou dal
se najmout do armády.

Vojákem být, jaká čest,
boj ztvdí rys i sval i pěst,
kdo k vítězství chce vojsko vést,
ten dočká se jen slávy.
Za vítězstvím žeň se dál,
dbej, abys vždy v čele stál,
vojna ztvdí pěst i sval
a mozek ztvdne záhy.

®:

Phil MacKrijt byl tvrdej chlap,
jó tvrdej chlap a žádnéj srab,
když nepřítel v boji drap'
tak byl s ním vždycky ámen.
Při souboji dostal křeč,
protivník vyrazil v zteč,
však při výpadu zlomil meč
o játra jako kámen.

®:

Čím chceš být, řekni synku můj,
dnes rozhodni se stůj co stůj,
víc doma planě nelelkuj
a nezhálej stále.
Chytrý nejsem, to vím sám,
také k práci odpor mám,
na vojnu se tedy dám
a budu generálem.

®:

®:

Říkal mi brácho

Hop Trop

Slunce **C** rozpálilo **F** střechy kodr **Ami** cáku,
Emi špinavej plech nám záda **G** hřál,
kolejí **C** spojky počí **F** taly kola **Ami** vlaku,
jelo se **G** dál, va **D** gón to vodkej **G** val.

V kapse jenom tupej zavírák a lžíci,
nic, vo co člověk by se bál,
nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
co znamenaj' pro dráhu kapitál.

®: Říkal mi **Ami** brácho, a já měl ho proto **Emi** rád,
a naše **Gmi** jména byly zkrátka vedlej **C** ší,
oba jsme **Ami** měli víc, než moh' by si kdo **Emi** přát:
společný **Gmi** nebe, dny a cesty včerej **G** ší.

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej chlap se prostě neztratí.

®:

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej **Dmi** chlap se **G** prostě neztra **C** tí.

S cizí ženou v cizím pokoji

Hapka, Horáček, Kocáb

Ami, Dmi, E

capo III

CS cizí ženou v cizím **Dmi** pokoji
Ami zdá se, že tu pro mě **E** končí jeden **C** flám,
na to kde se začal **Dmi** marně vzpomínám,
Ami jsem jak vagón, když ho odpo **E** jí.

FS cizí ženou v cizím **Gmi** pokoji,
Dmi když jsme jednou tady, **A** tak by nemě **F** lo
F být tu jinak nežli **C** pěkně veselo,
Dmi proč oba dva teda **G** chcem zívát až běda.

CJsme jak zašlí svatí v **Dmi** orloji,
Ami já a cizí žena v **E** cizím poko **C** ji-
nanana **Dmi** ná nanana **Ami** ná nánana **E** ná nánana **Am** ná... **E, Ami, E, Ami, E, Ami, E**

S cizí ženou v cizím pokoji,
tam kde starý fíkus tiše uvadá,
ani on už není, co byl za mlada,
takhle skončí, kdo se spokojí
s péčí ženy v tomhle pokoji.

Kdo mě zná, ten řek' by to je k
nevíře,
budík, který tiká na dně talíře,
ten jako by věřil a nestranně měřil
kdo se bojí a kdo nebojí,
když je s cizí ženou v cizím pokoji.

S cizí ženou v cizím pokoji
nějak nejsem ve své kůži, řekl bych,
snad tu schází něha, snad tu schází
hřích,
nejspíš mi tu schází obojí.

S cizí ženskou v cizím pokoji
proč jsem předně vůbec a proč v
pyžamu,
proč se dívám, jak jí zbytek salámu,
fůj, proč neřeknu madam, tak sbohem
já padám.

Vidím, že to za moc nestojí,
sbohem cizí matko v cizím pokoji.

Proč ta žena v tomhle pokoji
mi však tolik známá připadá,
stejně jak ten pokoj, jak ta nálada,
jako rána, co se nehojí.

S cizí ženou v cizím pokoji
už jsem dlouho nebyl, já to nějak
splet,
byl jsem tam, kde bydlím nejmíň
dvacet let
a to co mám v domě je rozhodně pro
mě.
Stejně jako chůze v postroji
jsem tu se svou ženou ve svém
pokoji.

Salome

Karel Kryl

Ami Něžná i proradná, **C** krutá i bezradná

G Plamen i červánek, ďábel i beránek

E cukr i sůl.

Ami U vůně hřebíčku, **C** u rytmu střevíčků

G Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

E království půl.

Ami Salo **E** me, **Ami** noc už je na sklonku

C Salome, podobnas úponku

G Podobna kytaře pro svého vladaře

E Salome, tančíš.

Salome, stáli už Křtitele

Salome, usměj se vesele

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

Krví ti planou, Salome, la la la **Ami, C, F, E, Ami, C, E**

Noci už ubývá, císař se usmívá

Pokojně mohu žít, všeho lze použít

pro dobrý stát

Možná ho napadlo prastaré říkadlo

Dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse

nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li

Salome, hosté už odešli

Jenom roj komárů dopíjí z pohárů

Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla

Salome, v koutku jsi usedla

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá

Salome, pláčeš? La la la

Samota

Hoboes

E Do tváře čas mi **E7** hlubokou brázdou **A** samotou vyrej **E** val,
tělo je **H7** rozeschlej prám, když pluješ **A** stále jen sám,
co je ti **H7** platný, že jsi kapi **E** tán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

®: **E7** A tak vždy **A** zůstaneš **H7** sám, **E** nikdo ti nepo **C#mi** ví,
jak máš **A** žít, **H7** abys byl milo **E** ván,
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
za tebe sní kapitán Korkorán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

®:

Sarajevo

Jaromír Nohavica

Emi Přes haličské pláně **Ami** vane vítr zlý,
to **H7** málo, co jsme měli, nám **Emi** vody sebraly
jako tažní ptáci, **Ami** jako rorýsi
H7 letíme nad zemí, dva **Emi** modré dopisy.

®: **Emi** Ještě hoří oheň a **Ami** praská dřevo,
D7 ale už je čas jít **G** spát, **H7**
Emi tamhle za kopcem je **Ami** Sarajevo,
tam **H7** budeme se zítra ráno **Emi** brát.

Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

®:

Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

®:

Sáro

Traband

®: **Ami** Sáro, **Emi** Sáro, **F** v noci se mi **C** zdálo,
že **F** tři poslové **C** Boží k nám **F** přišli na o **G** běd
Ami Sáro, **Emi** Sáro, jak **F** moc a nebo **C** málo
mi **F** chybí abych **C** tvojí duši **F** mohl rozu **G** mět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích.
A z prohraných válek se vojska domů vrací,
však zbraně stále burácí
a bitva zuří v nich.

®:

Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně
a pak mává na pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno poplést může
sto urozených hlav.

®:

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel
a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě
proti povinnosti lék.

®:

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci
ve tvých zahradách.
A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce -
teď hraju o tvé srdce
a chci mít tě nadosah!

®:

F Sáro, **C** Sáro, **F** vstávej, milá **C** Sáro!
F Andělé k nám **Dmi** přišli na o **Cmaj** běd.

Sbohem galánečko

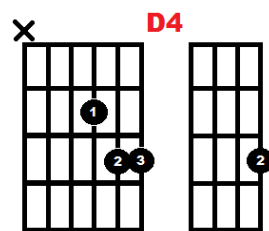
Vlasta Redl

G Sbohem galá **Emi** nečko, **Ami** já už musím **D G A7** jí ti,
D sbohem galá **Hmi** nečko, **Emi** já už musím **A** jíti. **D4, D**
Ami Kyselé ví **D** nečko, **G** kyselé ví **Ami** neč ko
G podalas mně **Ami** k **D** pi tí.

Sbohem galánečko, rozlučme sa v pánu.
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mně v džbánu.

Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil.
Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím,
co jsem všechno tropil.

Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila.
To ta moja žízeň, to ta moja žízeň,
ta to zavinila

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř

Jdu s ^Cděravou patou, mám ^{Ami}horečku zlatou,
jsem ^Fchudý, jsem sláb a nemo ^Gcen,
^Chlava mě pálí a v ^{Ami}modravé dáli
se ^Fleskne a ^Gtřpytí můj ^Csen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
tam zbytečně budeš mi psát
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát

®: ^CSeverní ^{C7}vítr je ^Fkrutý,
^Cpočítej lásko má s ^{G7}tím,
^Ck nohám ti ^{C7}dám zlaté ^Fpruty,
nebo se ^Cvůbec ^Gnevrátím. ^C

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

®:

Ami Z úsporných důvodu nezbyly paprsky **E** pro mou slunečnici,
pár dní od rozchodu vedu si do schodu **Ami** novou společnici.
/: **Dmi** Aby jsi věděla, že si nic nedělám **Ami** ze srdce bolu,
ale, **E** kdyby ses vrátila, tak bych ji má milá **Ami** svrhl z těch schodů dolů. :/ **E**

Osud je alibi, kterým si omlouvám svoje neschopnosti,
popravdě neslídím, nečekám od lidí než pozdrav ze slušnosti.
/: A až se poztrácím, zvu tě na kremaci vlastní důstojnosti,
má ukvapená touho, už nebudu tu dlouho sejdem se na věčnosti. :/

®:/: Zpitý do němoty, věším slova na noty mozek pod poklopcem
a ty, jak stará Sibyla jsi z pohledů věštila, že to s náma půjde z kopce. :/

Jsem nerozhodný, z principu odmítám, jakoukoliv formu štěstí,
odejdu od ní a chvíli budu hodný pak, ale stejně sejdu z cesty.
/: Duševní masochista, životní sólista, nic pro citlivky,
hulvát je flagelant, kterému jede pant, když lapá dívky. :/

®:

Naposled upřímně, prosím tě stůj při mě bože najdu-li tě,
z posledních zbytku sil, jsem v tebe uvěřil skryt ve své ulitě.
/: V dramatu tří postav se na mou stranu postav, bych našel odvahu,
byla naivní, já byl na i v ní, ale ne ve vztahu. :/

®:

Skupinové foto

Pavel Dobeš

Kdyby mi **C**kdosi řekl, **G7**že postaví metr **C**piv,
abych se mu za to **G7**postavil před objek **C**tiv **C7**,
Fprvní bych si řekl, že ho **G**dlabu,
a **C**potom bych ho roztrhnul jak **C7**žabu,
Fvim, že by se mi to vymstí **C**lo, **Ami**
ale na **C**take vtipy mě **G**nikdy něuži **C**lo. **G**

Možná vám to bude připadat banálně,
ale já sem ztratil odvalu a malem sem se octnul v pakárně,
odvalu sem ztratil a kaj sem se hnul,
furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
bo bez odvahy se těžko cosi robí,
nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.

Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezení,
zlomený šel sem hlasit ztratu na oddělení,
křížem-kražem probírali, kde sem všude byl,
s kým sem se tam potkal, já sem jim to vyklopil,
případu se chytli fachmani,
za devět hodin bylo ukončeno patrání.

Za devět hodin bych tak maximálně poryl zahradu,
kolikrát eště dele čekám, než ryba zhltně navnadu,
když za devět hodin na vysoké peci
zrobíme tři odpichy, tak zpocení sme všeci,
motorista za tu dobu nězarobí na blatník
a malá ručička neoběhne ciferník.

Poslední dvě hodiny už sem enom čekal v čekárně
na dřevěné lavici jak v prvotřídní vinárně,
v rohu seděla banda s huslami,
chovali se spontánně, jak by tam byli sami,
předstíral sem čtení v Kulturním měsíčníku,
ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdí muziku.

Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,
ten, co mi ju předával, pravi: dobře si ju schovejte,
dejte si ju pod dva anebo pod tři zamky,
já mu na to pravím: co tak do švýcarské banky,
tam by mi ju zamkli a já bysem měl svatý klid
a zítra ráno bych se s ňu moh' naposledy nechat vyfotit.

*: Jó, **F**komu se to hodi a kdo má čas, ten může **C**při **Ami**jit,
sraz je **C**zítra ráno v osm, **G**jdem se nechat vyfo **C**tit.

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi, Ami, E, Ami, Dmi, Ami, E, Ami

Ami Nebe je modrý a *E* zlatý, bílá sluneční *Ami* záře,
Ami horko a sváteční *E* šaty, vřava a zpocený *Ami* tváře,
Ami dobře vím, co se bude *E* dít, býk už se v ohradě *Ami* vzpíná,
Ami kdo chce, ten může *E* jít, já si dám sklenici *Ami* vína.

®: *Dmi* Žízeň je veliká, *Ami* život mi utíká,
E nechte mě příjemně *Ami* snít,
Dmi ve stínu pod fíky *Ami* poslouchat slavíky,
E zpívat si s nima a *Ami* pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

®:

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

®:

Slunéčko

Čechomor

D, D4

D Slunéčko **D4** zachodí **D** za Jano **D4** vu ho **D** ru **D4, D, D4**

D A už bu **G** de večer, **A** chvála **A7** Pánu Bo **D** hu **D4, D, D4**

Slunéčko zachodí za veliký kámen
a moje srdénko zahoří jak plamen

Zahoří zahoří bolestú na dlúze
že moja frajárka do večera umře

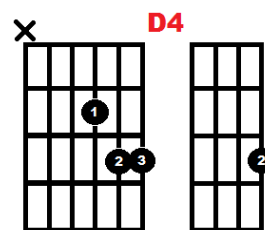
C, D, C, D, C, A, D, D4

Zkazujú zkazujú do širého pola
mú milú nezralú Smrtolka dostala

Už nám ta děvinka už nám zahynula
nešťasná láska ta ju ukosila

Slunéčko zachodí za Janovu horu
A už bude večer, chvála Pánu Bohu

D, C/G, D, C/G, G, D, A D, C/G, D, G, A, D D, D4

Souhvězdí žab

Pavel Dobeš

Při jednom **Emi** ze svých vesmírných **H7** letů,
jelikož po nocích cestuji **Emi** rád,
za zády **G** nechal jsem naši **D** planetu
a **C** přistál v souhvězdí **H7** Žab.
Čekal jsem **Emi** hojnost a úrodné **H7** roky,
přátelský vzduch a vodu z křišťá **Emi** lu,
malebnou **D** krajinu s horskými **G** oky,
jejichž **F#7** odlesky se tříští o ská **H7** lu.

®: Lítal jsem **Emi** nad krajinou až do mra **Ami** ků,
honil se s **D7** motýli mezi **G** květy,
zpíval jsem **Emi** písně hvězdných tulá **C** ků,
Ami7 objevoval vzdálené **H7** světy.

Stopadesát let jsem prožil v jejich světě
za jediný moment svého snu,
stopadesát roku byl jsem žábou na planetě
s odříznutou cestou ke kosmu.
A strašná gravitace mne ku prameni táhla,
na němž kdo sedí, už nemůže se hnout,
na koho kdy ta rozkošnice sáhla,
nemůže už nikdy nebem plout.

®: Nepozná úlety až do mraků,
večírky s motýli mezi květy,
nerozumí písním tuláků,
neupřímně zní jeho věty.

A jenom budík mi zvoněním naději
dává,
že rozum zas nalezne svůj klid,
jsem přece člověk, copak jsem žába,
vždyť já se přece mohu probudit
a zpívat všem, kteří jste tu
a kdo z vás po nocích cestuje rád,
až poletíte vstříc novému světu,
pozor na souhvězdí Žab.

®: Lítejte nad krajinou až do mraků,
hoňte se s motýli mezi květy,
zpívejte písně hvězdných tuláků,
objevujte vzdálené světy.

*: Souhvězdí **E** Žab se pozná velmi
H7 lehce,
tamní obyvatelé jsou ze **Emi** ní,
zelené **D7** mozky v zelené **G** lebce
a **F#7** od huby jim šlehají
plame **H7** ny. **E**

Stará Archa

Spirituál Kvintet

®: /: **D7** Já mám **G** kocábku náram-, **D7** náram-, **G** náram-,
kocábku náram-, **D7** náram **G** nou. :/

G Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram-, **D7** náram **G** nou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram-, **D7** náram **G** nou.

®:

*: **G** Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
plaví se k Araratu **D7** na se **G** ver.

®:

Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní, kocábku ...
Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku ...

Kázal jim uložit ptáky, savce, kocábku ...
"ryby nechte, zachrání se samy hladce," kocábku ...

®:

*:

®:

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku ...
tu přilétla holubice, snítka nesla, kocábku ...
Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku ...
ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku ...

®:

*:

2x®

Alternativní konec:

Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku ...
ptáci, savci množiti se nestyděli, kocábku ...
jenom bratři neměli se ku množení, kocábku ...
tak to bývá, když na lodi ženská není! Kocábku, ...

®: *: 2x®

Stará Pivničková

Čechomor

A,A,A

Ami Stará Pivničková **Dmi** na jarmark sa **G**stro **C**já,
Amijaj **Dmi**danom, **Ami**tanaj **Dmi**danom,
Ena jarmark sa stro **Ami**já.

Ja ty cero moja pozor dávaj doma...
Ona pozor dala zle sa zachovala ...
Jak práh překročila syna porodila...
Dlúhý núž si vzala krk mu podřezala
Na milého lúce zakopala ruce...
Na milého roli zakopala nohy...
Na milého nivu zakopala hlavu...
Do kosně běžala bílé groše brala ...
Zahrajte ně hudci za mé bílé groše ...
Abych já užila panenskéj rozkoše...

Ej bože, prebože, co som udělala ...?

Starý příběh

Spirituál Kvintet

Řek **C** Mojžíš jednou **F** lidu svému: **C** Přišel **F** čas
dnes **C** v noci tiše **Emi** vytrátí se **F** každý **G** z vás
C má **E** vá **F** má **D7** vá nám **C** všem svo **F** bodná **C** zem **F, C**

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá
že naše cesta ke štěstí je trnistá
mává mává nám všem svobodná zem

®: A kdo se bojí vodou jít
ten podle tónů faraónů musí žít
mává mává nám všem svobodná zem

Až první krůček bude jednou za námi
už nikdo nesmí zaváhat dát na fámy
mává mává nám všem svobodná zem

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže
mává mává nám všem svobodná zem

Ten starý příběh z bible vám tu vykládám
ať každý ví že rozhodnout se musí sám
mává mává nám všem svobodná zem

®:

Šaškové počmáraní

Hapka, Horáček, Polívka

C Koukněte na toho **H7** fintila
Dmi7 pod krkem žlutého **G7** motýla
Dmi7 zelený klobouček **G7** do týla
D7 šoupne si **G7** na bílou **C** pleš. **G+**

I když ten tralalák padá mi
hlavně že vyhrávám barvami
hlavně že vyhrávám barvami
zase jsem šťastnej jak veš. **C7**

®: Co po mně **F** chceš? Pravdu či **Fmi** lež?

Zkus ty dvě **C** rozeznat a pak se **C7** směj.

Barevný **F** svět láme mi **Fmi** hřbet,

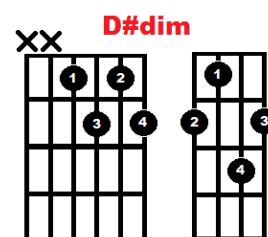
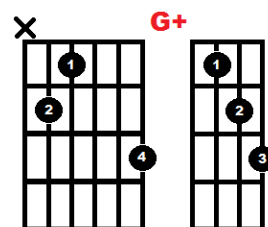
Emi přesto chci **D#dim** být šašek **Dmi7** počmára **G7** nej.

Ucho mu hryžou jak oplatku,
s rozběhem kopaj mě do zadku,
tvrděj že všechno je v pořádku
když mi daj mizernej plat.

Když ale koukám se na lidi,
všechno tak černě zas nevidím,
všechno tak černě zas nevidím,
ještě se dovedem smát .

®: Ne že se snad není co bát,
úzkost má tlapy jak Cassius Clay,
Ten věčný strach na miskách vah
převážít chce šašek počmáranej.

Kampak chcem ve věku rozumu
strkat prý své nosy na gumu,
určitě od rumu z konzumu
tak strašně červené jsou.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

Bláhová show šaškové jdou
barevnou naději vytřískat z ní,
hledáme brod uprostřed vod
my věční šaškové počmáraní.

®: Ptám se však tebe náš osude,
co bude až tady nebude,
co bude až tady nebude,
dojemně pitomá show.

Šejdíři

Klíč

Emi Šejdíři s kapsami plnými **D** zlata
C zmizeli z očí jak větrný **Emi** prach,
G děti se brodily nánosem **D** bláta,
Ami od domu k domu jen **G** zavřená **D** vrata
H7 zvěstují bezmezný strach.

Žoldáci zahráli na struny víry,
víno a hostii vzal každý rád,
kolem se šířil jen ostrý pach síry
a jako výsměch teď za zvuků lry
výstřely určují řád.

Pochválen král, který do davu hodí
pár hrstí měďáků - utichne řev,
ve zlatých palácích sláva se rodí,
za slávou mocných jak temný stín chodí
zrada a závist a hněv.

Ami Pochválen král, který do davu **G** hodí
F pár hrstí měďáků - utichne **Ami** řev,
C ve zlatých palácích sláva se **G** rodí,
Dmi za slávou mocných jak **C** temný stín **G** chodí
E7 zrada a závist a hněv.

Ami Šejdíři s kapsami plnými **G** zlata
F zmizeli z očí jak větrný **Ami** prach ...

Škrábej

Hop Trop

Emi Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
G třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
D smůlu táhnem za kormidlem s sebou po **Emi** vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
G pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
D bocman vříská, nejradši bych po krku mu **Emi** sáh'.

®: Hej, **Emi** hej! Škrábej ty prkna, ať jsou **C** bílý!
Hej, **Emi** hej! Škrábej, ty prkna musej' **C** bejt!
Hej, **Emi** hej! Říkej si klidně každou **C** chvíli:
Emi nebudem **D** spílat, **Emi** ruce **D** spínat,
Emi žalmy **D** zpívat, **Emi** hou!

Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

®:

Šnečí blues

Jaromír Nohavica

G Jednou **C7** jeden **G** šnek **D** **G** šle **C** ně se **G** lek' **D7**
G nikdo už dnes **G7** neví, z **C** čeho se tak **Cmi** zjevil,
že se **G** dal hned **C7** na **D7** ú **G** těk. **D7**

Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.

Ale v jedné zatačce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.

Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.

A kdyby použil vůz anebo autobus,
nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues

Špinavý záda

Hudba Praha

Emi Potkal jsem ji na Žofíně, **G** celá v černém **D** nesla se jak **Emi** páv.
Záda bílý od stěn měla, u šatny mě chytla za rukáv.

®: **G** Špinavá, špinavá, **D** špinavá, **Ami** špinavá krásná **Emi** holka,
ta mě na kolena dostala, teď po mně jen tak kouká.
Špinavý, špinavý, špinavý, vona má špinavý záda,
nepije, nekouří, nesladí a má to tolik ráda.

Cestou taxíkem pak domů, zašpinila trochu sedadla.
Pak za dveřma v jejím bytě kolem krku mě hned popadla.

®:

Ráno zase na ulici řekla mi, že byl to jenom žert.
Schlíplej беру ranní tramvaj, sakra holka ať tě veme čert.

®: Špinavý, špinavý, špinavý, mi ukázala záda,
nepila, kouřila, nevadí, vždyť to má tolik ráda.
(4x)

Štěstí je krásná věc

Hapka, Horáček, Müller

C, G, C, G

C Například východ slunce **Emi7**

a vítr ve vět **F** vích **Dmi, G7**

C anebo píseň tichou **Emi7**

jak padající **F** sních **Dmi, G**

Dmi7 tak to prý nelze **G7** koupit

za **C** žádný pení **F** ze

jenže **C** zbejvá spousta **F** věcí

D7 a ty koupit **G** lze. **G+**

Jó, vždyť **C** víš, **Emi7** štěstí je krásná **F** věc,

vždyť **C** víš, **Emi7** štěstí je krásná **F** věc

Dmi7 štěstí je tak **G** krásná a **C** přepychová **F** věc

ale **C** prachy si **G** za něj nekou **C** piš. **G7**

Jó kartón marlborek a taky porcelán
s modrejma cibulkama – tapety, parmazán
pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein
tak možná že to není štěstí ale je to fajn.

Například východ slunce a vítr ve větvích
anebo píseň tichou jak padající sních
tak to prý nelze koupit za žádný peníze,
jenže zbejvá spousta věcí - a ty koupit lze.

Takovej východ slunce je celkem v pořádku
peníze mám ale radši – ty stojěj za hádku
a proto když se dočtu o zemětřesení
nebo o bouračce no tak řeknu: k neuvěření.

®:

®:

Tak jen pojd'

Spirituál kvintet

*: Tak jen pojd', pojd', pojd', pojd' sem k nám!

®: Tak jen **A** pojd' - *pojd', nezvoň, nekřič, nebouchej,*

pojd' **D7** dál - *pojd' dál, klidně naslouchej,*

sem k **A** nám - *důvod žádný nehledej,*

pojd' **E** dál - *vždyť můžeš, jenom chtěj.*

Tak **A** pojd' - *vždyť ty máš co nám říct,*

sem k **D7** nám - *pojd' dál, jen ať je nás víc,*

tak jen **A pojd', pojd', postup dál**

a **D7 zpívej z plných plic, čeho by ses bál,**

tak jen **A pojd' - **E** stačí jen vejít k **A** nám.**

Nás **A** vůbec nesouží - *už ne,*

že nám **D7** noty padaj do louží - *už ne,*

že náš **A** zpěv nezná bontónů - *už ne,*

že pro nás **E** nezní potlesk salónů - *jé!*

Nás **A** lijavec nezmáčí - *už ne,*

nepíchá **D7** trní, bodláčí - *už ne,*

zkrátka **A toho boty netlačí, kdo **E** přidá se **A** k nám.**

®:

Ted' slyšíš srdce bít - *bim bam,*

to bouchá si svůj věčný hit - *bim bam,*

do jeho rytmu dej správný tón - *bim bam,*

ať zmizí problém Babylón - *jé!*

Nás lijavec nezmáčí - *už ne,*

nepíchá trní, bodláčí - *už ne,*

zkrátka toho boty netlačí, kdo přidá se k nám.

®:

*:

Pozn: Jeden hlas, druhý hlas, **spolu**

Tak jsem tady

Vlasta Redl

DAni jsem **Hmi** nepřišel **Emi** na slupce **A7** od baná **D**nu,
ani se nedá říct, **E7** že to šlo podle plá **A7**nu,
F#trochu mě zdržela **Hmi**důvěra v **Emi**jízdní řá **A7**dy,
ale **D**ten, kdo ví, **Hmi**kam jede, vž **Emi**dycky si **A7**už pora **D**dí.

A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.

A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.

Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží
vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ...

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi Posledních **D** pár minut **C** zbejvá **Emi** jen
máš teplou **D** dlaň, už se **A** stmí **Emi** vá.
Těžký je **D** říct, že se **C** končí **Emi** den
vlak po **D** slední vagón **A** mí- **C** í- **E** vá.

®: **G** Tak už mi má holka mává,
ve vočích má slzy **F** páli **D** vý.

Emi Život jde dál, to se **C** stává, **A7** já to **D7** vím.

G Tak už mi má holka mává,
výpravčí zelenou **F** dá **D** vá.

Tak **Emi** jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed'
tak jed'.

Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu dává.

®:

Za zády zůstal mi pláč a smích,
do tmy se můj vlak teď řítí,
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

®:

Telegraf Road

Poutníci

FJedenkrát dávno šel **Dmi**pustinou muž
a na **C**pravým místě tam **B**vykácel buš,
z klád postavil **C**dům, že měl **F**sílu jak **C**býk,
Brozoral zem jako **Gmi**válečník.

Jenže za ním jdou další, a ti umí víc,
vázaný krovy a zdi z vepřovic,
a do zlatejch polí a bučení krav
po nějaký době zní telegraf.

A už je tu kostel, a konečně most,
a železná ruda a zločinnost
a okresní město má okresní soud
a **B**ta stará trať jméno Telegraf **Dmi**Road.

Těžký jdou časy teď znova a znova,
skončila válka a chystá se nová,
a rozmoklou stezkou, co prošel ten skaut,
v **B**deseti proudech jdou **Gmi**provazy aut, jak **B**dravá **F**řeka.

*: A **Gmi**rádio hlásí, že v noci byl mráz,
Flidi jdou z práce a nemají čas,
Cjenže vlak domů má **Ami**velký zpoždě**Dmi**ní.

Už nemůžu dělat, co kde bych kdy chtěl,
třeba v pralesích kácet, to bohužel,
můžu jen sklízet, co zasil jsem sám,
a zaplatit všechno, co komu kde mám.

Ti šedaví ptáci na drátech z mědi
vo tomhletom kódu už ledacos vědí,
ti můžou letět a zapomenout
Bna celej řád týhle Telegraf **Dmi**Road.

Víš, že bývaly časy, kdy bylo to zlý,
že spali jsme v dešti a promrzlí,
ted', když mi říkáš: tak vem si, co chceš,
moc dobře cítím, že už je to lež.

FTak důvěřuj ve mě, dej **Dmi** kočímu bič,
já **C** vezmu tě s sebou a **B** odvedu pryč
Bode všech **C** temnot a **F** vysokejch **C** zdí,
B od všeho **C** strachu, co v **F** ulicích **C** spí
B já prošel jsem **C** pamětí **F** kdekteřej **C** kout
B a viděl jen **C** smutek jak **F** pýcha se **C** dmout
B a chtěl bych **F** zapome **C** nout
na **Ami** všechny ty zákazy **Dmi** vjezdu, který jsou
rozse **B** tý po celý Telegraf **Dmi** Road ...

Těšínská

Jaromír Nohavica

Ami Kdybych se narodil **Dmi** před sto léty
F E7 v tomhle **Ami** městě **Dmi, F E7 Ami**
Ami u Larichů na zahradě **Dmi** trhal bych květy
F E7 své ne **Ami** věště. **Dmi, F E7 Ami**
C Moje nevěsta by **Dmi** byla dcera ševcova
F z domu Kamińskich **C** odněkud ze Lvova
kochał bym ją i **Dmi** pieścił **F** chy **E7** ba lat **Ami** dwieście. **Dmi, F E7 Ami**

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty, byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty, v jinačí době,
u Larichů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Jště, že člověk nikdy neví co ho čeká.

Na na **Dmi** na na... **F E Ami, Dmi, F E Ami**

To tá Heľpa

Ami To tá **Dmi** Heľpa, **Ami** to tá **Dmi** Heľpa,

Ami to je **E** pekné **Ami** mesto.

a v tej Heľpe a v tej Heľpe,
švárnych chlapcov je sto.

/: **F** Koho je sto, **C** toho je sto,

G nie po mojej **C** vô **E** li.

Ami Len za **D** jedným, **Ami** len za **D** jedným,

Ami srdiečko **E** ma **Ami** bóli. :/

Za Janíčkom, za Janíčkom,
by ja neplakala.

A za Jožkom a za Jožkom,
Dunaj preplávala.

/:Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj,
aj to širé more.

Len za tebou, len za tebou,
potešenie moje. :/

Toulavej

Vojta Kidák Tomáško

Někdo **Ami** z vás, kdo chutnal **G** dálku, jeden **Ami** z těch, co rozu **E** měj',
ať vám **Ami** poví, proč mi **G** říkaj', proč mi **F** říkaj' Toula **Ami** vej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

®: **F** Sobotní ráno **G** mě neuvidí u **G7** cesty s klukama **C** stát
F na půdě celta se **G** prachem stydí **F** a starý songy jsem **G** zapomněl hrát,
zapomněl **Ami** hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

®:

Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.
Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

®: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej.

Trh ve Scarborough

Spirituál Kvintet

Dmi Příteli, máš do **C** Scarborough **Dmi** jít,
F dobře **Dmi** vím, že půj **G** deš tam **Dmi** rád,
tam dívku **F** najdi na Market **C** Street,
Dmi co chtěla **G** dřív **B** mou **C** ženou se **Dmi** stát.

Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj
dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Osej ten sad a slzou ho skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Are you going to Scarborough Fair:
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Remember me to one who lives there.
She once was a true love of mine.

Tell her to make me a cambric shirt:
Parsley, sage, rosemary and thyme;
Without no seams nor needle work,
Then she'll be a true love of mine.

*On the side of a hill in the deep forest green.
Tracing of sparrow on snow-crested brown.
Blankets and bedclothes the child of the
mountain
Sleeps unaware of the clarion call.*

Tell her to find me an acre of land:
Parsley, sage, rosemary and thyme;
Between the salt water and the sea strands,
Then she'll be a true love of mine.

*On the side of a hill in the sprinkling of
leaves.
Washes the grave with silvery tears.
A soldier cleans and polishes a gun.*

Tell her to reap it with a sickle of leather:
Parsley, sage, rosemary and thyme;
And gather it all in a bunch of heather,
Then she'll be a true love of mine.

*War bellows blazing in scarlet battalions.
Generals order their soldiers to kill.
And to fight for a cause they have long ago
forgotten.*

Are you going to Scarborough Fair:
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Remember me to one who lives there.
She once was a true love of mine.

Trubadůrská

Karel Plíhal

Ami Od hradu **Emi** ke hradu **Ami** putujem,
C zpíváme **G** a holky **E** muchlujem.
/: **Ami** Dřív **G** jinam **Fmaj7** neje **F#** dem,
Ami dokud tu **Emi** poslední **Ami** nesvedem. :/

Kytary nikdy nám neladí,
naše písňe spíš kopnou, než pohladí,
/: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :/

®: **G** Hop hej, je **C** vese **Emi7H** lo,
pan **Fmaj7** kníže **D9F#** pozval **G** kejklře,
hop hej, je **C** vese **Emi7H** lo,
dnes **Fmaj7** víta **Emi** ní jsme **Ami** hosti.
G Hop hej, je **C** vese **Emi7H** lo,
ač **Fmaj7** neda **D9F#** li nám **G** talíře,
hop hej, je **C** vese **Emi7H** lo,
pod **Fmaj7** stůl nám **Emi** házou **Ami** kosti.

Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
/: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :/

A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
/: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :/

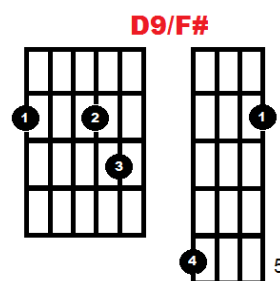
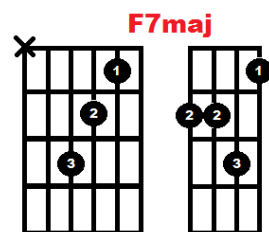
®:

Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
/: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :/

Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.
®:

Od hradu ke hradu putujem,
zpíváme a holky muchlujem.
/: Dřív jinam nejedem,
dokud tu poslední nesvedem. :/

To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Tři čuníci

Jaromír Nohavica

V **C**radě za sebou, tři čuníci jdou,
ťápají se v blátě cestou neces **Ami** tou.
Dmi Kufry nemají, cestu neznají, **G7**
Dmi vyšli prostě do světa a **G7** vesele si zpívají.

®:Uiuiiii ui uiuii, ui ui ui ui, uiuii...

Auta jezdí tam a nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
žito chroupají, ušima bimbají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž.
Lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají.

Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ku studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají.

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se, čumák na čumák,
blesky blýskají, kapky pleskají,
oni v dešti, v nepohodě vesele si zpívají.

Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět.
V řadě za sebou, hele támhle jdou,
Pojďme s nima zaspívat si jejich píseň veselou.

Tři kříže

Hop Trop

Dmi Dávám sbohem **C** břehům prokla **Ami** tejm,
který **Dmi** v drápech má **C** ďábel **Dmi** sám.

Dmi Bílou přídí **C** šalupa „My **Ami** grave“
míří **Dmi** k útesům, **C** který **Dmi** znám.

®: Jen tři **F** kříže z bí **C** lýho kame **Ami** ní
někdo **Dmi** do písku **C** posklá **Dmi** dal.
Slzy **F** v očích měl a **C** v ruce znav **Ami** ný,
lodní **Dmi** deník, co **C** sám do něj **Dmi** psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

®:

Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

®:

Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvout život vzal.
Svědění měl vedle nich si klek ...
Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.

®: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích jsem měl a v ruce znavený,
lodní deník, co jsem do něj psal.

Tři sudičky

Jaromír Nohavica

DTři sudičky **A**u kolébky, **G**hoj-hoj, **A**stály **D**mi,
podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
nechápal jsem smysl jejích, hoj-hoj, myšlenek.

®: /: **D**Hoj-hoj-hola-**A**hoj, **G**budoucí **A**nost je **D**boj,
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj! :/

První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
ta mi přála ruku krásné, hoj-hoj, princezny,
ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.

®:

Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto mi přivěštila, hoj-hoj, starosti,
jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.

®:

Třetí řekla:"Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,"
vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.

®:

Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všechny,
každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.

®:

Třináctka

Klíč

Zve **Emi** válčit mě pan **D** maršál sám,
v **C** mládí je má **H7** síla, milá,
Emi víš, jak rád tě **D** mám, a až se vrátím,
C třináct růží **H7** na polštář ti **Emi** dám.

®: /: Už mi to i **G** táta říkal: **D** Koukej žít,
v **Emi** neštěstí i **Hmi** štěstí mít, **C** chlap a neznej **G** klid
a tarokovou **Ami** třináctku, tu **H7** musíš v kapse **Emi** mít. :/

Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

®:

Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

®:

Tulácký blues

Pacifik

Toulat se **G** sám tou **C7** rosou čerstvejch **G** rán,
zpívat si **C7** blues, jít s hejnem černejch **G** vran,
pod mostem **C7** spát a v nočním tichu
G hvězdy **F#7** po **F7** či **E7** tat
sebe se **A7** ptát proč tmavomodrý
D7 blues mám tolik rád. (**A7, D7, G**)

Bez lásky jít za modrou dálkou rád
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat
žebrot i pít a po přístavech starý songy hrát.

Zpocený blues sedřenejch paží znát
blues kolejí a skřípot starejch vrat
opilej smích a dětskej pláč a v putykách se prát
to všechno můj to tmavomodrý blues mi bude hrát

Všude je blues můj nekonečnej vlak
deštivý blues a olověnej mrak
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil

Až zazvoní mi hrana budu rád
jen hezčí den víc nemoh jsem si přát
zavolám blues co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý,
šťasten budu spát.

Tunel jménem čas

Hoboes

Těch **E** strašnejch vlaků, **G#mi** co se ženou **E** kolejí tvejch **A** snů,
těch **Ami** asi už se **E** nezbavíš **F#7** do posledních **H7** dnů,
a **E** hvězdy žhavejch **G#mi** uhlíků ti **E** nikdy nedaj' **A** spát,
tvá **Ami** dráha míří **E** k tune **Fmaj7-5** lu a tunel, ten má **E** hlad.

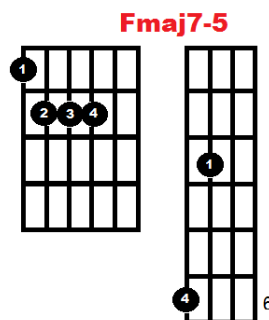
Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Ukažte mi cestu dom k nám

Fleret

G Dlúho sem tu nebyl, **Ami** sotva sa tu vyznám,
C ukažte mi **D** cestu dom k nám,
D7 zasej sa tam **G** vracám.

Po svete sem blúdil, kúsek šťestí hľadal,
ukažte mi cestu dom k nám,
zasej sa tam vracám.

Aj hlavu sem sklonil, aj klobúk sem zdľal,
ukažte mi cestu dom k nám,
zasej sa tam vracám.

Po svete sem blúdil, kúsek šťestí hľadal,
tož ukažte mi cestu dom k nám,
zasej sa sem vracám.

Ukolébavka

Jaromír Nohavica

G Den už se **F#**zešeřil, **E** už jste si dost **E**u**F#**žili

Tak **Ami** hajdy do peřin a **F#** ne abyste tam moc **F#**řádi

G Zítřka je taky **F#**den, **E** slunko mi to dneska **E**slíbilo

Ami Přejte si hezký **G**sen a **F#**kéž by se vám to **F#**splniAlo

G Ná-na-na, **F#** ná-ná-ná **E**na-na-ná **F#** ná

Aby hůr **Ami** nebylo, **G** to by nám **F#** stačilo **F# G A**

®: **G** Hajduly, **F#** dajdu**G**ly, **G** aby víčka **F#** sklapnu**G**ly

Hajduly, dajdy, každý svou peřinu najdi

Ha ja ja ja ja ja já,

Kuba, Lenka, máma a já

Dřív, než zítřka slunce začne hřát,

dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach a srdce náhle dělá buch, buchy

Nebojte se, já spím na dosah a když zavoláte zbiju zlé duchy

Zítřka je taky den, slunko mi to dneska slíbilo

Přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo

Na, na ,ná ...

®:

Už to nenapravím

Máči

Ami D F E Ami, E7, Ami D F E Ami, E7

Ami V devět hodin dvacetpět *D* mě opustilo štěstí
F ten vlak co jsem jím měl jet na koleji *E* dávno nestál
Ami V devět hodin dvacetpět *D* jako bych dostal pěstí
F já za hodinu na náměstí měl jsem *E* stát
ale v *E7* jiným městě

A7 Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátka,
že *Dmi* stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G zadní otevřená, *E* zadní otevřená *E7*

A7 Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
Dmi to si tenkrát řekla, že se nechceš vracet
G že si unavená, *E* ze mně unave *E7* ná

ta ta da ta ta da tada ta tadada...

Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím

Pak jedenásta bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví

Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc na vlídny slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím

V zeleném háji

Čechomor

GV zeleném háji, na samém kraji **D**dvě lipky
/: **C**Pustili sa tam **G**švarní mládenci **D**do bit**G**ky :/

Keby sa bili, keby sa bili rukama
/: Oni sa biju srdénko moje nožama :/

Janíčku Janku, Janíčku Janku něbi sa
/: Tu máš vinečka, tu máš pivečka napi sa :/

Já nechci vínka, ani pivenka nech si je
/: Pre teba milá, frajárko moja, bitka je :/

Válka růží

Spirituál Kvintet

Už **Dmi** rozplynul se **G** hustý dým,
Dmi derry down, hej, **A** down-a-down,
nad zti **Dmi** chlým polem **Gmi** válečným, derry **Dmi** down, **A**
jen **F** ticho stojí **C** kolko **A** lem
a **Dmi** vítěz **B** plení **A** vlastní **A** zem,
je válka **Dmi** růží,
Gmi derry, derry, **A** derry down-a-**Dmi** down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí, ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Vandráci jdou do nebe

Vlasta Redl

GVždycky jsem si **Ami** myslel, že **C** ráj je velký **G** jam,
něco mezi **Ami** Woodstockem a **C** folkparádou v Hulí **D** ně,
G dav kolem **Ami** piána a každá **C** píseň o něčem **G**
Ami a spousta **C** vína a **Ami** holek na klí **D** ně.

A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem,
že vrátím dluhy, co jsem tady nezaplatil.

A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit
a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo.
A pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
a došlo m, i že na ráj by to bylo trochu málo.

G Protože **C** ráj - to je **Ami** obyčejný **Hmi** svět, kde platí **Emi** zákony,
Ami kde platí slovo **Emi** a kde platí daný slib.

C Obyčejná **Ami** důvěra v **Hmi** obyčejnou **Emi** spravedlnost,
Ami obyčejná naděje, že **D** doopravdy bude zase **Ami** líp. **Ami, G/H, C,**
D.

A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe.
Vyhnali mě z domu a tak jdu sám za sebe.
Jedni na patníku sedí a druzí vracejí se zpět,
ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.

Každý zná cestu správnou, každý mi dáva x dobrých rad,
a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám dát.
Jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
jako kompas přímo z pólu a já nevím komu uvěřit.

Protože ráj - to je obyčejný svět, kde platí co kdo řek',
obyčejná naděje, že dovoláš se pomoci,
obyčejná naděje že se i na tvou nemoc hledá lék
a že tvůj život není jenom kra k jihu plovoucí.

Tak proč se **Emi** tváříš že máš v **C** tom světě vlastní **D** svět?

G Vždyť ten náš svět to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
že na nás někdo myslí a že chce pro nás jen to nej.
Náš svět, to je obyčejný ráj, kde andělé jsou strážný
a kde má cenu jen to, co je na prodej.

Kdybys **G** měl cestu **Ami** stejnou a **C** nemohl mě **G** najít,
/: **Ami** dřív nebo **C** pozdějc, stejně **D** sejdem se v **G** ráji. :/

Vasil

Karel Kryl

V **C** botičkách z kozinky **Ami** vybírám rozinky z **F** koláč **G**ků,
C vybírám zběsile **Ami** pro tebe, Vasile, **F** miláč **G**ku,
C šičky už došily **Ami** svatební košili z **F** batis **G**tu,
Ami krmení zvěře je, když vrznou veřeje **Dmi**
a tys **E**tu, a tys **Ami**tu. **G7**

Mé oči nevěří - přišel jsi se zvěří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojí košilce šič z Košic vyšil "C" zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.

Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti miskou thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasila-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka, vypij ho, vypij ho!

Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášeň pak nejvyšší vybuchne
tiše a všestranně - tvá láska ke straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!"

Včelín

Čechomor

/: **Ami** Sousedovic Věra **G** má, **Ami** jako žádná **G** jiná
Ami viděl jsem ji včera **G** máchat **Ami** dole u **Emi** vče **Ami** lína: /

Ⓜ: **Ami** Dole dole dole dole **C** dole dole dole
G Hej dole dole dole dole u vče **Ami** lína

/: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat,
nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna.: /

Ⓜ:

/: Když v poledne radost má, slunko hezky hřeje
když se na mě podívá, dám jí co si přeje: /

Ⓜ:

/: Líčka jako růže máš, řeknu panu králi,
ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali.: /

Ⓜ:

Veličenstvo kat

Karel Kryl

Dmi C Ami A7

V **Dmi** ponurém osvětlení **C** gotického **Dmi** sálu
F kupčící vyděšení **Gmi** hledí do mi **A** sálů
Dmi a houfec **B** mordýřů si **C** žádá pože **Dmi** hná **C** ní,
/: **Gmi** vždyť první z **Dmi** rytířů je **A7** Veličenstvo **Dmi** Kat. :/
C, Dmi, C

Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

®: **F** Na korouhvi **C** státu **B** je emblém s **C** gilotinou,
z **F** ostnatého **C** drátu **B** páchne to **C7** shnilotinou,
v **Gmi** kraji hnízí hejno krkav **Dmi** čí,
Gmi lidu vládne mistr poprav **A7** čí.

Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacírů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí strážé,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

®: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

S úšklebkem Dábel viděl
pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr
bratru škodil,
jen motýl Smrtihlav se nad
tou zemí vznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav
dlí Veličenstvo Kat. :/

Velrybářská výprava

Pacifik

EJednou plác mě **A**přes rameno **H7** Johnny zvanej **E**Knecht:
C#mi"Mám pro tebe, **F#mi**hochu, v pácu **H7**moc fajnověj **E**kšeft! "
Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

Ⓡ: Výprava **E**velrybářská **A**kolem Grónska **H7**nezdařila **E**se,
protože **C#mi**nejeli jsme **F#mi**na velryby, **H7**ale na mro **E**že.

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, smer severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

Ⓡ:

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskéjch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

Ⓡ:

Když jsme domů připluli, už psal se přítí rok,
starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

Ⓡ:

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Ⓡ:

Vodjíždím

Hoboes

Ami Zas žloutne **Dmi** zem a **G7** stromy svlíkaj **C** listí
Dmi rána jsou **Ami** kalný a **H7** slunce nezná **E7** stín.
Ami Blíží se **Dmi** den, kdy **G7** nejste si moc **C** jistí
až **Dmi** vlak zahou **Ami** ká, že ne **E7** odjedete s **A** ním. **A/E**

®:Vodjíž **A** díím a za sebou mám babí **D** léto
vodjíž **E** díím a barvy sbírám do o **A** čí.
Vodjíždím a vůbec nevím, k čemu **D** je to
vodjíž **E** díím a nikdo se neoto **A** čí.
Vodjíždím a nemám ani **D** zdání
co je **E** tam, kam supí ten můj **A** vlak
vodjíždím a mám jediný **D** přání
vrátit **E** se zas zpátky jak na jaře **A** pták. **Ami**

Vlak nečeká na slunce zimomřivý
šátek je bílej a holka nezná pláč.
Pár drsnejch slov a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret a je z tebe zase rváč.

®:

Rok chodí sám jak barvy v kalendáři
má noci chladný a sem tam bílej den.
Jak starej strom nosí počasí v tváři
léto je pryč a jaro za rohem.

®:

VracaJa sa dom

Vlasta Redl

Capo II

GVracaJa sa **A** dom
Dod Betléma do Vsetí **G**na,
Anésl jsem se **D**jak ta laňka,
Gnésl jsem se jak ta **E**laňka
Cpo **D**trefe **G**ná.

CA že bylo **D**v tom Betlémě **G**živo velice, **D**
Gvoněl jsem jak marijá **C**nek od **G**sli **D**vovi **G**ce.

VracaJa sa dom
znavený a šťastný veľmi.
Tož sem sebú od radosti,
od veľkej Božskej milosti
praštil k zemi.

Ležím, premítám,
najednú je u mňa žena
a nevěří že sa vracám,
a nevěří že sa vracám
od Betléma.

A že bylo v tom Betlémě živo velice
a že nás tam Josef nutil do slivovice.

Ja ženy ženy
nic na Betlém nevěřijú.
A když dojdú na pútníčka,
a když dojdú na pútníčka,
hned ho zbijú.

Tož byl u nás na Štědrý den Betlém hotový,
eště dneska nedoslýchám na obě nohy.

Vrána

Buty

Es Letí vrána **Cmi** letí vzduchem,

Fmi nespíchá **B** šetří síly
jedním okem, jedním uchem
sleduje, co ostatní vrány.

F Taký letí, **Dmi** taký letí,
Gmi druhá vrána **C** třetí vrána
nspěchají, šetří síly
ještě dlouho poletí vzduchem.

G Letí vrány, **Emi** letí, letí
Ami nepotí se, **D** vzduch je chladí
letí dlouho všechny spolu
jedna vrána jako druhá.

A Na chvíli se **F#mi** vystřídají,
Hmi první vrána už se **E** cítí
unavená, unavená
tak se schová na konec hejn
H Letí, letí, **G#mi** letí, letí **C#mi**, **F#**
Letí, letí, letí, letí

Es Letí, vrány, **Cmi** letí, letí
Fmi ještě pořád **B** letí vzduchem
nic si spolu neříkají
unavené černé vrány.

Gmi Až si najdou **Cmi** dobré místo
Fmi sednou si a budou klidně **Es** spát.

Vstávej holka

Karel Plíhal

GVstávej, holka, **Ami7**bude **Hmi7**ráno
Ami7kalný jako **D**Metu **G**je.
Zahraju ti **Ami7**na piá **Hmi7**no,
Ami7jen co zjistím, **D**kde tu **G**je.
EmiJedno stojí **Ami**tamhle v **Emi**koutě **Ami**
D7bez pedálů, **A7**bez klá **D7**ves.
V **G**tomhle jednou **Ami7**pove **Hmi7**zou tě
Ami7funebráci **D**přes ná **G**ves.

Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvílky
ve studený garsónce.

Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.

Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

Máš **Ami** všechny trumfy mládí a **G**ruce čistý **Ami** máš,
jen **Dmi** na tobě teď **Ami** záleží, **E7** na jakou hru se **Ami** dáš.

/: Mu **Ami** síš za svou **E7** pravdou stát,
musíš za **Ami** svou pravdou stát. :/

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
že máš ...

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
Takhle ...

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
Neměl ...

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
Máš všechny trumfy...
Musíš ...

Zabili, zabili

Balada pro banditu

C Zabili **F** zabili **Dmi** chlapa z **F** Kolo **C** čavy,
C řekněte **F** hrobaři **Dmi** kde je **F** pocho **C** vaný.

®: **C** Bylo tu, není tu, havrani **F** na plotu,
C bylo víno v sudě, **F** teď tam voda **G** bude,
C není, **G** není **C** tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

®:

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

®:

Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Zafúkané

Fleret

Ami, A2, Ami, A2, F, F, F, F, Ami, A2, Ami, A2

Ami Větr sněh **A2** zanésl z **Ami** hor do **A2** polí,

Ami já idu **C** přes kopce, **G** přes údolí, **Ami**

C idu k tvej **G** dědině zatúla **C** nej,

F cestičky sně **C** hem sú **E** zafúkané. **Ami F7maj, Ami, E4**

®: **Ami** Zafúka **C** né, **G** zafúka **C** né,

F kolem mňa vše **C** cko je **Dmi** zafúka **E** né.

Ami Zafúka **C** né, **G** zafúka **C** né,

F kolem mňa **C** fšecko je **E** zafúka **Ami** né. **Emi**

D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár krokov mi zostáva,
a budu u tvého okénka stát.

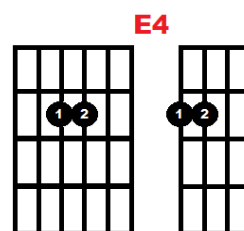
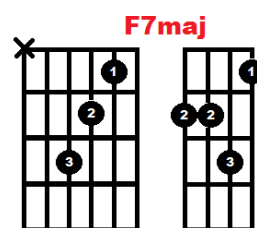
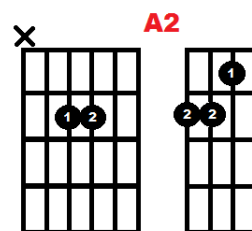
®: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané.

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závejoch spätiky dom cestu hľadám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

®: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané.

Emi, D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi

Emi, D, G, H7, Emi, D, G, Emi, H7, Emi, D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi, Emi, D,
Emi, H7, Emi, D, G, H7, Emi

Zatanči

Jaromír Nohavica

Emi Zatan **G**či, má milá, **D** zatanči **Emi** pro mé oči,
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

®: **Emi** Zatan **G**či, jako se **D** okolo **Emi** ohně tančí,
zatanči, jako na vodě loď,
zatanči, jako to mezi pomeranči,
zatanči, a pak ke mně.pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

®:

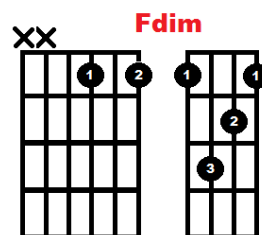
Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

®:

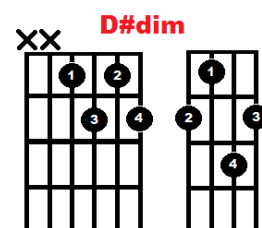
Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica

Zatímco se **Ami** koupeš, **C** umýváš si záda,
F na největší **G7** loupež ve mně se **C** střádá,
Fdim tak, jako se **Ami** dáváš vodě,
D#dim vezmu si tě **G7** já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

®: Nechej vodu **C** vodou, **F** jen ať si klidně **C** teče,
chápej, že **Dmi** touha je touha a **F** čas se pomalu **C** vleče,
cigareta **Dmi** hasne, káva **F** stydne, krev se **C** pění,
bylo by to **Dmi** krásné, kdyby srdce bylo **F** klidné, ale ono **C** není.

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

®: Nechej vodu vodou...

+ **Dmi** Zatím **G7** co se **C** koupeš...

Zatracenej život

Greenhorns

To ^C bylo v ^{C7} Dakotě ^F po vejpla ^C tě, whisky sem tam pašo ^{G7} val,
a ^C že sem ^{C7} byl sám ja ^F ko kůl v plo ^C tě, s holkou sem ^{G7} tam špáso ^C val.
^C Šel sem s ní ^{C7} nocí, kde ^F vede stez ^C ka vokolo červenejch ^{G7} skal,
^C než sem jí ^{C7} stačil říct, ^F že je hezká ^C, zpěněnej ^{G7} bejk se k nám ^C hnal

®: Povídám, ^F jupí, čerte, ^C jdi radši dál, pak jsem ho za rohy ^{G7} vzal (a zahodil)

^C udělal ^{C7} přemet a ^F jako tur ^C řval, do dále ^{G7} upalo ^C val.

To bylo v Dawsonu, tam v saloonu, a já jsem zase přebral,
všechny sví prachy sem měl v talónu, na život jsem nadával.
Zatracenej život, čert by ho spral, do nebe sem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval, Belzebub vedle mě stál.

®:

Jó, rychle oplácí tenhle ten svět, než bys napočítal pět,
d'áblový kaňonem musel sem jet, když sem se navracel zpět.
Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál v prostřed cesty, zavětril jsem neštěstí.

®: Povídám, jupí, čerte jdi radši dál, potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet a jako tur řval, do dále upaloval.

®:

Zelený pláně

Waldemar Matuška

Ami Tam, kde zem **Dmi** duní **Ami** kopyty **E** stád,
Ami znám plno **F** vůní, co **C** dejchám je tak **G** rád,
F čpí tam pot **G** koní a **C** voní ty mi **A7** án,
Dmi kouř obzor **G** cloní, jak **C** dolinou je **E** hnán,
Ami rád žiju **Dmi** na ní, ty **Ami** pláni **E** zele **Ami** ný.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

F Dál čistím chlív a **G** lovím v oře **C** ší,
Ami jenom jako **F** dřív mě **G** žití netě **C** ší,
Ami když hlídám stáj a **Dmi** slyším vítr dout,
Ami prosím, ať jí **Dmi** poví, **Ami** že mám v srdci **E** troud.

Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní ty mián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítř ráno v pět

Jaromír Nohavica

Až mě **Emi** zítř ráno v pět, **G_D** ke zdi postaví,

C ještě si napo **D** sled

dám **G** vodku na zdraví **E**,

z očí **Ami** pásku **D4** strhnu **D** si,

to abych **G** viděl **Hmi_{F#}** na ne **Emi** be

a **Ami** pak vzpomenu **H7** si,

Emi lásko, na te **Emi7** be,

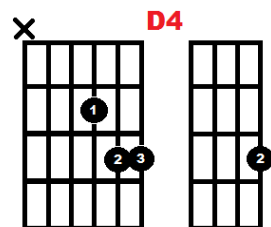
Ami D4 D, G Hmi_{F#} Emi

a **Ami** pak vzpomenu **H7** si na te **Emi** be.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
prosím, nezapomeň a žij...

Zpátky do trenek

Pavel Dobeš

Jak z ^Avypitého piva láhev se vrací,
jak ^{Hmi}od jihu ptáci, jak do potoka raci,
^{E7}jako jaro do krajiny modrých ^Apomněnek ^{E7},
jak ^Avracejí se investice například z ropy,
jak ^{Hmi}východ se vrací do Evropy,
^{E7}my ze slipů vracíme se zpátky do tre^Anek.

Kdo chce s námi světem jít,
rovnou nohou vykročit,
po dlouhé noci najít zase den,
mít hlavu plnou nových myšlenek,
ten ať se vrátí do trenek,
ať se přidá k dlouhé řadě slavných jmen.

®: Byl to ^{F#mi}Shane, byl to Shane,
^{Hmi}Tom Sawyer i Chamberlain,
^{E7}Hillary, Amundsen, ^Aseržant Pepper, ^{E7}Manfred Mann,
^Adoktor Jekkyl i pan Hyde
a ^{Hmi}každý, kdo chce být allright,
^{E7}na doma i na venek: ^Azpátky ^{E7}do tre^Anek.

Když s dámou chceš prožít něžný sen,
pak přes balkon jseš vyhoštěn
a ve slipech jdeš noční ulicí,
v trenkách je to hned jiná,
v trenkách jdeš jak z kasina,
už ti chybí jenom chleba s hořčicí.

Svoboda, svoboda,
volnost, rovnost, pohoda,
po dlouhé noci přišel nový den,
nenávist a násilí
jsme pohřbili a zapili,
defilujem v dlouhé řadě slavných jmen.

®: Byl to Shane, byl to Shane,
Tom Sawyer i Chamberlain,
Lomikar, Kozina, i Vlasta Redl ze Zlína,
nosí je pražská Sparta,
Timur a celá jeho parta,
na doma i na venek: zpátky do trenek.

Zvláštní znamení touha

Hoboes

Ami Zase vidím za soumraku **Dmi7** na pozadí šedých mraků

E7 mlčenlivěj zástup kama **Ami** rádů,

siluety hor a stromů, **Dmi7** starejch opuštěnejch lomů

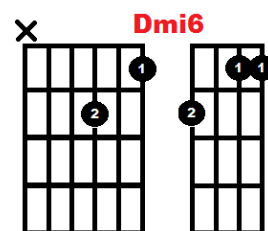
G blíží se s duněním vodo **C** pádů.

A Táhnou krajinou strží a **Dmi** tůní,

G muži z Shakespearových sone **C** tů,

Ami postavy divnejch tvarů a **Dmi6** vůní,

Ami přízraky čer **E7** venejch bare **Ami** tů.

®: **C** Zvláštní znamení **Emi** touha, **Ami** loukám prostřenej **E** stůl,

F dálka ruku ti **Dmi** podá, chleba a **A** sůl

C Zvláštní znamení **Emi** touha, v **Ami** nohách tisíce **E** mil,

F obzor kdo v očích **Dmi** nemá, nic nepocho **A** pil.

Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny,
muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny,
přízraky červenějch baretů.

®: Zvláštní znamení woodcraft,...

Želva

Olympic

C Ne moc **F** snadno se **C** želva **F** po dně **C** honí, **F, C, F**
C velmi **F** radno je **C** plavat **F** na dno za **C** ní, **F, C,**
F jenom **G** počkej, až se zeptá, na to, **Ami** co tě v mozku lechtá,
C nic se **F** neboj a **C** vem si **F** něco od **C** ní. **F, C, F**

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' dám zvlášť pro tebe, a pak aspoň dvě pro sebe.
Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

®: **C** Když si **G** někdo **F** pozor nedá **C**, jak se **G** vlastně **F** želva hledá **C**,
F ona, ho na **D7** něco nachytá **G7, F** i když si to **D7** pozděj'c vyčítá. **G7**

Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, pak brzo slzy roní,
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí,
má se nebát a vzít si něco vod ní.

®:

Žízeň

Spirituál Kvintet

CKdyž kapky deště buší na **F**rozpá **Ami**le **G**nou **C**zem,
já toužím celou duší dát **F**živou vodu **C**všem,
už v knize knih je psáno: bez **F**vody **Ami**ne **G**lze **C**žít,
však ne každému je dáno z **F**řeky pravdy **C**pít.

®: Já mám **G**žízeň, věčnou **C**žízeň,
stačí **F**říct, kde najdu vlá **C**hu
a zchladím **F**žá **C**hu páli **G**vou,
já mám žízeň, věčnou **C**žízeň,
stačí **F**říct, kde najdu vlá **C**hu,
a zmizí **F**ží **C**zeň, **F**ží **C**zeň, **F**ží **C**zeň.

Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

®:

Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

®:

®:

Rejstřík podle interpretů

Asonance

Čarodějnice z Amesbury	30
Dva havrani	48
Říkají, že ďábel zdech'	190

Balada pro banditu

Řekněte mamce	189
Zabili, zabili	245

Brom, Gustav

Dobrý den, majore Gagarine.	44
----------------------------------	----

Buty

František	54
Chtěl bych se jmenovat Jan ..	67
Mám jednu ruku dlouhou ...	107
Nad stádem koní	135
Vrána	242

Čechomor

Ach bože z nebe	4
Až já půjdu, povandruju	9
Gorale	56
Hej bystrá voda	58
Hruška	64
Mezi horami	117
Nepudem domů	142
Proměny	177
Slunéčko	202
Stará Pivničková	205
V zeleném háji	232
Včelín	237

Černoch, Karel

Dva roky prázdnin	49
-------------------------	----

Daněk, Stanislav Wabi

Dezertér	38
Hudsonský šífy	65
Mávej	114

Montgomery	125
Rosa na kolejích	186

Dobeš, Pavel

Jarmila	72
Pražce	175
Skupinové foto	200
Souhvězdí žab	203
Zpátky do trenek	252

Druhá Tráva

Ichisah!	68
Ještě jedno kafe	81
Na plese Richmondské vévědkyně	134

Fešáci

Jaro	73
------------	----

Fleret

Holky z Utopie	62
Ovce	153
Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího	179
Ukažte mi cestu dom k nám	229
Zafúkané	246

Greenhorns

Divnej smích	41
Mašlička černá jak noc	113
Nečekej už dál	141
Rovnou tady rovnou	187
Zatracenej život	249

Hapka, Horáček

Citová investice	25
Díkůvzdání	39
Na hotelu v Olomouci	132
S cizí ženou v cizím pokoji ...	192
Šaškové počmáraní	207
Šťěstí je krásná věc	212

Hlavsa, Milan

Básníci ticha	13
Muchomůrky bílé	129

Hoboes

Hejno vran	60
Mrtvej vlak	128
Samota	194
Tak už mi má holka mává	215
Tunel jménem čas	228
Vodjždím	240
Zvláštní znamení touha	253

Hop Trop

Amazonka	6
Jonatán	84
Lodníkův lament	103
Lousiana	106
Říkal mi brácho	191
Škrábej	209
Tři kříže	224

Hudba Praha

Máma, táta	108
Paralet	157
Špinavý záda	211

Jelen

Co bylo dál	27
Jelen	78

Kapitán Kid

Jenoféfa	79
No to se ví	145

Klíč

Běda poraženým	16
Ctihodní	28
Hádě	57
Kopyta a hříva	94
Krajina slepců	96
Lou z Lille	105

Nářek.....	139
Omnia vincit Amor	148
Pijácká litanie	160
Plyšáci	166
Pohár a kalich.....	168
Prachsakra.....	173
Šejdíři	208
Třináctka	226

Kryl, Karel

Anděl.....	8
Bratříčku, zavírej vrátka	23
Dívka Havířka	40
Jeřabiny.....	80
Karavana mraků	86
Král a klaun	97
Lilie	102
Morituri te salutant!	126
Pasážová revolta	158
Píseň neznámého vojína	163
Salome	193
Vasil.....	236
Veličenstvo kat.....	238

Klus, Tomáš

Marie.....	111
Nebudu vám lhát	140
Nina.....	144
Sibyla.....	199

Kubišová, Marta

Dobrodružství s bohem Panem.....	43
----------------------------------	----

Lucie

Amerika.....	7
Černí andělé.....	33
Medvídek	116
Panic.....	156

Mládek, Ivan

Jožin z bažin	85
Medvědi nevědi	115

Nerez

Já s tebou žít nebudu	71
Javor	74

Nezmaři

Já písnička	70
Lod'	104
O stavbě světa	147
Písek.....	162
Ráno bylo stejné	184

Máci

Laciný víno	100
Už to nenapravím	231

Matuška, Waldemar

Slavíci z Madridu	201
Zelený pláně.....	250

Neckář, Václav

Půlnoční	180
----------------	-----

Nohavica, Jaromír

Až to se mnou sekne.....	11
Bláznivá Markéta	18
Cukrářská Bossa-nova.....	29
Český fousek	34
Darmoděj	35
Děvenka Štěstí a mládenec Žal.....	37
Divocí koně	42
Dokud se zpívá.....	45
Dolní lhota	47
Generál Windisgrätz	55
Hlídač krav	61
Jdou po mně jdou	75
Kdo na moje místo.....	87
Když mě brali za vojáka.....	89
Kometa.....	93
Košilka	95
Margita	110
Mikymauz	118
Mladičká Básnířka	121
Moje malá válka.....	123
Muzeum.....	130
Never more.....	143
Osmá barva duhy.....	151
Petěrburg.....	159
Pijte vodu.....	161
Píseň zhrzeného trampa	164
Pochod marodů	169

Potulní kejklíři	171
Pyšný Janek.....	181
Sarajevo	195
Šnečí blues.....	210
Těšínská	218
Tři čuníci	223
Tři sudičky.....	225
Ukolébavka	230
Zatanči	247
Zatímco se koupeš	248
Zítří ráno v pět	251

Olympic

Dej mi víc své lásky	36
Želva	254

Pacifik

Hej kočí	59
Mississippi blues	120
Tulácký blues	227
Velrybářská výprava	239

Plíhal, Karel

Dopis.....	46
Dvě spálený srdce.....	52
Kluziště	92
Námořnická	137
Nosorožec.....	146
Padaly hvězdy	154
Prodavač slonů	176
Prší	178
Ráda se miluje	182
Trubadúřská.....	222
Vstávej holka	243

Poutníci

Napsal jsem jméno své na zdi.....	138
Panenko	155
Podobenství o náramcích	167
Pojďme se napít.....	170
Telegraf Road.....	216

Prokop, Michal

Bitva o Karlův most.....	17
Blues o spolykaných slovech	21

Přenosilová, Yvonne

Boty proti lásce 22

Redl, Vlasta

Carpe diem..... 24
 Dvakrát..... 50
 Husličky 66
 Ještě mi chvilku zpívej..... 82
 Kdyby 88
 Monter Blues 124
 Sbohem galanečko..... 197
 Tak jsem tady 214
 Vandráci jdou do nebe..... 234
 Vracaja sa dom..... 241

Spirituál Kvintet

Až se k nám právo vrátí..... 10
 Batalion 15
 Dvě báby 51
 Krutá válka 98
 Mlýny 122
 Pískající cikán 165
 Poutník a dívka..... 172
 Růžička 188
 Stará Archa..... 204
 Starý příběh..... 206
 Tak jen pojd' 213
 Trh ve Scarborough 221
 Válka růží..... 233

Za svou pravdou stát 244
 Žízeň..... 255

Suchý, Šlitr

Blues na cestu poslední 20
 Honky tonky blues 63
 Jó, to jsem ještě žil..... 83
 Klementajn..... 90
 Motýl..... 127
 Pramínek vlasů..... 174

Šakalí léta

Jednou mi fotr povídá..... 77
 Na kolena 133
 Rock'n'roll pro Bethovena.. 185

Tomáško, Vojta Kid'ák

Toulavej 219

Traband

Černej pasažér 32
 Lano, co k nebi nás poutá ... 101
 Marie 112
 Sáro..... 196

Tučný, Michal

Blues Folsomské věznice..... 19
 Cizinec..... 26

Uhlíř, Jaroslav

Severní vítr.....198

Umakart

Půlnoční 180

Včelička, Géza

Máňa.....109

Voskovec, Werych, Ježek

Babička Mary 12
 Klobouk ve křoví 91

Wanastovy Vjemy

Nahá 136
 Otevřená zlomenina srdečního
 svalu.....152

Znouzecnost

Bastila padá 14
 Jé jé je to tak.....76
 Krysař.....99
 Osm dvojek.....150

Žalman a spol

Rána v trávě.....183